

Praktisk vejledning om familieopsporing

2. udgave

Praktisk vejledning om familieopsporing

2. udgave

April 2025

Den 19. januar 2022 blev Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) til Den Europæiske Unions Asylagentur (EUAA). Alle henvisninger til EASO og EASO-produkter og -organer bør forstås som henvisninger til EUAA.

Ansvarsfraskrivelse

Denne vejledning er udarbejdet med forbehold af princippet om, at kun Den Europæiske Unions Domstol kan give en autoritativ fortolkning af EU-retten.

Afgørelsen om at tildele eller nægte international beskyttelse bør aldrig være baseret på resultaterne af EU-myndighedernes familieopsporingsindsats.

Redaktionen afsluttet i april 2025

Anden udgave

Hverken Den Europæiske Unions Asylagentur (EUAA) eller personer, der handler på vegne af EUAA, er ansvarlige for, hvorledes oplysningerne i det følgende anvendes.

Luxembourg: Den Europæiske Unions Publikationskontor, 2026

Print ISBN 978-92-9418-224-1 doi:10.2847/4717845 BZ-01-25-003-DA-C

PDF ISBN 978-92-9418-225-8 doi:10.2847/3253583 BZ-01-25-003-DA-N

© Den Europæiske Unions Asylagentur (EUAA), 2026

Eftertryk tilladt med kildeangivelse.

Ved enhver anvendelse eller gengivelse af elementer, der ikke ejes af EUAA, kan det være nødvendigt at indhente tilladelse direkte fra de respektive rettighedshavere. EUAA har ikke ophavsretten i forbindelse med følgende elementer:

- forsideillustration lolloj © AdobeStock, 2024
- side 64: illustration, Imsunyah © Adobe Stock
- side 65: illustration, ศิริธัญญา ต้นสกุล © Adobe Stock
- side 66: illustration, neatlynatly © Adobe Stock;
- side 67: illustration, Bendix © Adobe Stock

Om vejledningen

Hvorfor er denne vejledning blevet udarbejdet? Den Europæiske Unions Asylagentur (EUAA) har til opgave at lette og støtte EU-medlemsstaternes og de associerede Schengenlandes (EU+-landenes ⁽¹⁾) aktiviteter i forbindelse med gennemførelsen af det fælles europæiske asylsystem. I overensstemmelse med sit overordnede mål om at fremme en korrekt og effektiv gennemførelse af det fælles europæiske asylsystem og muliggøre konvergens udvikler EUAA fælles operationelle standarder og indikatorer, retningslinjer og praktiske værktøjer.

De retlige instrumenter, der udgør det fælles europæiske asylsystem, fastsætter en forpligtelse for Den Europæiske Unions medlemsstater til at opspore familiemedlemmer til voksne og uledsagede børn, der ansøger om international beskyttelse. Med ikrafttrædelsen af pagten om migration og asyl ⁽²⁾ har EUAA mandat til at revidere og tilpasse sine operationelle standarder, indikatorer, retningslinjer og uddannelsesprotokoller til det fælles europæiske asylsystem. Artikel 22 i forordning (EU) 2024/1351 (forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring) ⁽³⁾ fremhæver specifikt EUAA's ansvar for at udarbejde skemaer og vejledning til brug ved familieopsporing, som er afgørende for den effektive anvendelse af familierelaterede kriterier i forbindelse med mekanismen til fastlæggelse af ansvar.

For at støtte EU+-landene i deres forpligtelse til at indlede familieopsporing er EUAA's praktiske vejledning om familieopsporing fra 2016 ⁽⁴⁾ blevet ajourført for at sikre tilpasning til den nye retlige ramme og øge dens effektivitet med hensyn til at lette rettidige og nøjagtige familiesammenføringsbestræbelser inden for rammerne af asylprocessen.

[Del I](#) i denne vejledning anlægger en samlet tilgang til familieopsporing for ansøgere om international beskyttelse, idet der fokuseres på processerne i forbindelse med genforening af adskilte familiemedlemmer. Den omfatter familieopsporing, der skal foretages i EU+-lande og tredjelande.

[Del II](#) i denne vejledning er tænkt som en ressource for fagfolk, der arbejder med at opspore eller identificere familiemedlemmer i forbindelse med fastlæggelsen af ansvaret for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse. Ved at støtte myndighederne i arbejdet med at fastlægge passende procedurer, finde de nødvendige ressourcer og planlægge processer kan vejledningen bidrage til prioritering og tidlig påvisning af potentielle familiesager. Den kan i sidste ende bidrage til at forbedre familiesammenføringsprocedurerne i EU+-landene. Vejledningen beskriver de vigtigste aspekter af familieopsporing i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring, men den går ikke i dybden omkring de særlige forhold, der knytter sig til beslutningsprocessen.

⁽¹⁾ De 27 EU-medlemsstater plus Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz.

⁽²⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Migration og Indre Anliggender, "Pagten om migration og asyl", Europa-Kommissionens websted, 21. maj 2024, tilgængeligt den 17. januar 2025, https://home-affairs.ec.europa.eu/policies/migration-and-asylum/pact-migration-and-asylum_en.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets [forordning \(EU\) 2024/1351](#) af 14. maj 2024 om asylforvaltning og migrationsstyring, om ændring af forordning (EU) 2021/1147 og (EU) 2021/1060 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 604/2013 (EUT L, 2024/1351, 22.5.2024).

⁽⁴⁾ EASO, [Practical Guide on Family Tracing](#), marts 2016.

Hvordan er denne vejledning blevet udarbejdet? [Del I](#) er udarbejdet af eksperter fra hele EU med værdifuldt input fra Europa-Kommissionen, FN's Højkommissariat for Flygtninge og FN's Børnefond (UNICEF). Udarbejdelsen blev støttet og koordineret af EUAA. Inden færdiggørelsen blev der gennemført en høring om vejledningen med alle EU+-lande gennem EUAA's netværk af sårbarhedseksperter. EUAA vil gerne takke medlemmerne af arbejdsgruppen, der gennemgik og støttede udarbejdelsen af denne vejledning: Kristina Korsch (Tyskland), Loraine Buhagiar Bartolo (Malta), Evita Armouti (Røde Kors' EU-kontor ⁽⁵⁾) og ungdomsorganisationen Nidos ⁽⁶⁾.

[Del II](#) blev udarbejdet af EUAA med en arbejdsgruppe bestående af eksperter fra Dublinenheder i hele Europa, navnlig Vicky Fotou (Grækenland), Kristina Korsch (Tyskland), Franc Kumer (Slovenien), Jan-Jouke Mulder (Nederlandene), Matteo Tedde (Italien) og Arune Wallin (Sverige). Organisationer, der arbejder med familieopsporing, blev også kontaktet som en del af referencegruppen med henblik på input, herunder Røde Kors' EU-kontor og *Safe Passage* samt FN's Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR) ⁽⁷⁾. Europa-Kommissionen bidrog også med indledende input og deltog i høringerne. EUAA støttede og koordinerede udarbejdelsen. Inden færdiggørelsen blev dokumentet delt med alle EU+-lande gennem EUAA's Dublinnetværk. Vejledningen blev vedtaget af EUAA's bestyrelse i april 2025.

Hvem henvender denne vejledning sig til? Denne vejledning er primært henvendt til ansatte, der arbejder med familieopsporing eller familiesammenføring, børneværnsmedarbejdere, værger ⁽⁸⁾, fagfolk, der arbejder med asylspørgsmål, interviewere og beslutningstagere. Den er også henvendt til politikmedarbejdere, ledere og ledende rådgivere for at støtte dem i at udforme arbejdsgange og forbedre interne processer. Denne vejledning er desuden henvendt til personale, der kan identificere potentielle sager om familiesammenføring, f.eks. medarbejdere, der udgør første kontaktpunkt, personale, der beskæftiger sig med screening, registreringspersonale, immigrationspoliti og modtagelsesmedarbejdere. Dette værktøj er også nyttigt for kvalitetsmedarbejdere og enhver anden person, der arbejder med eller er involveret i international beskyttelse i EU-sammenhæng. Sagsbehandlere ved enheder i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring og juridiske rådgivere udgør også målgruppen for denne vejledning.

Sådan anvendes vejledningen. Dette dokument er et referencedokument for fagfolk, der arbejder inden for familieopsporing.

[Del I](#) indeholder omfattende vejledning, der dækker familieopsporing i både i EU+- og tredjelande. Den er inddelt i 3 kapitler, der dækker den retlige ramme, processen for familieopsporing i praksis og en oversigt over bedste praksis og anvendte metoder. Denne vejledning bør læses i sammenhæng med del II.

⁽⁵⁾ Bemærk, at den endelige vejledning ikke nødvendigvis afspejler de holdninger, som Røde Kors' EU-kontor og dets medlemmer har.

⁽⁶⁾ Nidos, "Nidos and Europe", webstedet *Nidos in Europe*, udateret, tilgængeligt den 4. november 2024, <https://nidosineurope.eu/>.

⁽⁷⁾ Bemærk, at den endelige vejledning ikke nødvendigvis afspejler UNHCR's holdning.

⁽⁸⁾ I EU-retten anvendes både "værge" og "repræsentant" til at beskrive den person, der er udpeget til at bistå og støtte uledsagede børn eller børn, hvis forældre ikke kan udøve forældrerettigheder. Udtrykkene anvendes ofte synonymt. Uanset terminologien forbliver den tilsigtede betydning den samme. Se tekstboksen "Terminologi" for yderligere oplysninger.

Del II består af en generel introduktion til familiesammenføring i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring, herunder de vigtigste definitioner. De trin, den beskriver, udgør den generelle arbejdsgang for familieopsporing i sammenhæng med fastlæggelse af ansvar. Det erkendes ikke desto mindre, at der kan være forskelle i den måde, hvorpå proceduren tilrettelægges i hvert EU+-land. Bilagene og tabellerne har til formål at lette det praktiske samarbejde mellem de involverede interessenter. Dokumentet indeholder tekstbokse med god praksis, tjeklister og vigtige centrale oplysninger. Denne del bør læses i sammenhæng med del I.

Skemaerne til brug ved familieopsporing ⁽⁹⁾ supplerer anvendelsen af vejledningen.

Hvordan hænger denne vejledning sammen med national lovgivning og praksis?

Dette er et "blødt" konvergensværktøj, der har til formål at fremme harmoniseringen af EU+-landenes praksis inden for familieopsporing. Vejledningen er ikke retligt bindende. Den afspejler fælles vedtagne standarder og udgør ikke en juridisk fortolkning af lovbestemmelser eller domme. Vejledningen indeholder praktiske løsninger til gennemførelse af de familierelaterede bestemmelser i lovgivningen og foreslår, hvordan arbejdsgangen kan organiseres. Den fremhæver også god praksis, der kan bidrage til at overvinde visse udfordringer.

Hvordan står denne vejledning i forbindelse med andre EUAA-værktøjer?

Denne anden udgave finder først anvendelse fra den 1. juli 2026. Inden denne dato og for ansøgninger om international beskyttelse, der er indgivet før denne dato, er den gældende vejledning EASO, *Practical Guide on Family Tracing*, marts 2016. Denne vejledning bør anvendes sammen med andre tilgængelige praktiske værktøjer. Alle EUAA's praktiske værktøjer er offentligt tilgængelige online på EUAA's websted: <https://euaa.europa.eu/practical-tools-and-guides>.

EUAA's praktiske vejledninger, værktøjer og retslige analyser, som denne praktiske vejledning henviser til, vil gradvist blive ajourført mellem 2025 og 2027. Ajourføringerne vil bringe disse publikationer i overensstemmelse med lovgivningsinstrumenterne i pagten om migration og asyl. Når de ajourførte publikationer er offentliggjort, vil de også være tilgængelige online på de EUAA-websider, der er anført direkte ovenfor.

⁽⁹⁾ Se EUAA, *Familieopsporingsformular – voksen*, 2025, og EUAA, *Familieopsporingsformular – barn*, 2025.

Indhold

Liste over forkortelser	8
Terminologi.....	10
Familiemedlem.....	14
1. Sikring af familiens enhed og børns rettigheder	18
1.1. Familieopsporing – retlige rammer	18
1.1.1. Internationale retlige rammer	18
1.1.2. EU's retlige rammer og familieopsporing.....	20
1.1.3. Reformen af det fælles europæiske asylsystem: pagten om migration og asyl	20
1.1.4. Forpligtelser vedrørende familieopsporing	21
1.2. Formålet med familieopsporing	26
1.3. Nøgleaktører i familieopsporingsprocesser.....	28
2. Principper og proceduremæssige garantier.....	33
2.1. Fokus på barnets tarv	33
2.2. Proceduremæssige garantier	38
2.2.1. Sikkerhed	38
2.2.2. Udpegning af værgeren	39
2.2.3. Oplysninger gives på en passende måde	41
2.2.4. Fortrolighed.....	43
2.2.5. Databeskyttelse.....	44
2.2.6. Verificering af familiemæssig tilknytning	44
2.2.7. Effektive retsmidler.....	46
2.2.8. Samarbejde mellem myndigheder og organisationer	46
3. Familieopsporingsprocedure.....	48
3.1. Før familieopsporing	50
3.2. Gennemførelse af familieopsporing.....	52
3.2.1. Familieopsporing i EU+	52
3.2.2. Familieopsporing i oprindelseslandet eller i et tredjeland	53
3.3. Resultat af familieopsporing.....	55

3.4. Støtte og opfølgning efter familieopsporing	57
3.4.1. Opfølgning	61
Risikostyring i forbindelse med familieopsporing	65
4. Bedste praksis for og metoder til familieopsporing	68
4.1. Bedste praksis for familieopsporingsaktiviteter	68
4.2. Tekniske værktøjer til familieopsporing	69
4.3. Oversigt over anvendte metoder	73
Bilag I. Retlig ramme – fokus på børns rettigheder	77

Liste over forkortelser

Forkortelse	Definition
BIA	vurdering af barnets tarv
chartret	Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder
CRC	FN's konvention om barnets rettigheder
direktivet om familiesammenføring	Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring
direktivet om modtagelsesforhold (2024)	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1346 af 14. maj 2024 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse
Dublin III-forordningen	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning)
enhed i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring	EU+-landets myndighed (den pågældende enhed) med ansvar for at gennemføre proceduren til fastlæggelse af, hvilket EU+-land der er ansvarligt for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse i henhold til artikel 52 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring
EU	Den Europæiske Union
EU-Domstolen	Den Europæiske Unions Domstol
EU+-landene	Den Europæiske Unions medlemsstater og de associerede Schengenlande Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz
EUAA	Den Europæiske Unions Asylagentur
flygtningekonventionen	FN-konventionen af 1951 om flygtninges retsstilling og protokollen af 1967 hertil (i EU's asylovgivning og af EU-Domstolen benævnt "Genèvekonventionen")
forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 af 14. maj 2024 om asylforvaltning og migrationsstyring, om ændring af forordning (EU) 2021/1147 og (EU) 2021/1060 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 604/2013 (Dublin III-forordningen)

Forkortelse	Definition
forordningen om asylproceduren	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348 af 14. maj 2024 om en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU
ICRC	Den Internationale Røde Kors Komité
IGO	mellemstatslig organisation
kvalifikationsforordningen	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1347 af 14. maj 2024 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidær beskyttelse, og for indholdet af den tildelte beskyttelse, om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU
medlemsstater	Den Europæiske Unions medlemsstater
NGO	ikkestatslig organisation
OHCHR	FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder
RFL	netværket for genoprettelse af familiemæssig tilknytning under Den Internationale Røde Kors- og Røde Halvmånebevægelse
screeningforordningen	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1356 af 14. maj 2024 om indførelse af screening af tredjelandstatsborgere ved de ydre grænser og om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/817
UNHCR	FN's Højkommissariat for Flygtninge

Terminologi

De centrale begreber vedrørende familieopsporing, der anvendes i denne vejledning, er defineret nedenfor.

Fremsættelse af ansøgning

"Adgangen til den fælles procedure bør være baseret på en tretrinstitgang, som består af fremsættelse, registrering og indgivelse af en ansøgning. Fremsættelsen af en ansøgning er det første trin og udløser anvendelsen af [forordning (EU) 2024/1348 (forordningen om asylproceduren)]⁽¹⁰⁾. Hvis en tredjelandstatsborger eller statsløs udtrykker ønske om at modtage international beskyttelse fra en medlemsstat, betragtes det, som om vedkommende fremsætter en ansøgning. Hvis ansøgningen modtages af en myndighed, der ikke er ansvarlig for registrering af ansøgninger, bør medlemsstaterne i overensstemmelse med deres interne procedurer og organisation anvende [forordningen om asylproceduren], således at der kan sikres effektiv adgang til proceduren. Det bør være muligt at udtrykke ønsket om at modtage international beskyttelse fra en medlemsstat på alle måder, og den enkelte ansøger skal ikke nødvendigvis bruge specifikke ord såsom "international beskyttelse", "asyl" eller "subsidiær beskyttelse". Det afgørende element bør være, at en tredjelandstatsborger eller statsløs udtrykker frygt for at blive forfulgt eller lide alvorlig overlast, hvis vedkommende rejser tilbage til sit oprindelsesland, eller at en statsløs udtrykker frygt for de samme konsekvenser, hvis vedkommende rejser tilbage til det land, hvor vedkommende tidligere havde sædvanligt opholdssted. Hvis der hersker tvivl om, hvorvidt en erklæring skal forstås som en ansøgning om international beskyttelse, bør tredjelandstatsborgeren eller den statsløse udtrykkeligt adspørges, om vedkommende ønsker at modtage international beskyttelse"⁽¹¹⁾.

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets [forordning \(EU\) 2024/1348](#) af 14. maj 2024 om en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU (EUT L, 2024/1348, 22.5.2024).

⁽¹¹⁾ Betragtning 27 til forordningen om asylproceduren.

Registrering af ansøgning

"Ansøgninger bør registreres, så snart de fremsættes. På dette stadie bør de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for registrering af ansøgninger, eller de eksperter, som er udpeget af [EUAA], og som bistår dem med denne opgave, registrere ansøgningen sammen med ansøgerens personoplysninger. Disse myndigheder eller eksperter bør oplyse ansøgeren om vedkommendes rettigheder og forpligtelser samt om konsekvenserne for ansøgeren i tilfælde af manglende opfyldelse af disse forpligtelser. Organisationer, der samarbejder med de kompetente myndigheder og bistår dem, bør også være i stand til at give disse oplysninger. Ansøgeren bør modtage et dokument, hvoraf det fremgår, at der er fremsat og registreret en ansøgning. Fristen for indgivelse af en ansøgning begynder at løbe fra det øjeblik, hvor ansøgningen registreres" ⁽¹²⁾.

Bemærk: Fristen for fastlæggelse af ansvaret i familiesager begynder at løbe fra registreringstidspunktet.

Indgivelse af ansøgning

"Ved ansøgningens indgivelse formaliseres ansøgningen om international beskyttelse. Ansøgeren bør modtage de nødvendige oplysninger om, hvordan og hvor vedkommendes ansøgning skal indgives, og ansøgeren bør gives en reel mulighed for at gøre dette. På dette stadie er ansøgeren forpligtet til hurtigst muligt at fremlægge alle til rådighed stående elementer og dokumenter, der er nødvendige for at kunne underbygge og færdiggøre ansøgningen, medmindre andet er fastsat i denne forordning. Fristen for den administrative procedure begynder at løbe fra det øjeblik, hvor ansøgningen indgives. Kort efter indgivelsen af ansøgningen bør ansøgeren modtage et dokument, der indeholder vedkommendes status som ansøger" ⁽¹³⁾.

Barn/mindreårig

Enhver person under 18 år. "Barn" og "mindreårig" betragtes som synonymmer, og begge udtryk anvendes i denne vejledning. EUAA's foretrukne udtryk er "barn". Udtrykket "mindreårig" anvendes imidlertid, når det udtrykkeligt anvendes i en lovbestemmelse eller en bestemt artikel (f.eks. EU's asylregler).

⁽¹²⁾ Betragtning 28 til forordningen om asylproceduren.

⁽¹³⁾ Betragtning 29 til forordningen om asylproceduren.

Uledsaget ⁽¹⁴⁾

Et barn/en mindreårig, der rejser ind på et EU+-lands område uden at være ledsaget af en voksen, der efter enten den pågældende medlemsstats ret eller praksis er ansvarlig for vedkommende, og så længe denne mindreårige ikke i praksis er i en sådan voksens varetægt, herunder et barn/en mindreårig, der lades tilbage uden ledsager efter at være rejst ind på et EU+-lands område ⁽¹⁵⁾.

Adskilt barn

Et barn, der er adskilt fra den ene eller begge forældre eller fra sin tidligere juridiske eller sædvanlige primære omsorgsgiver, men ikke nødvendigvis fra andre slægtninge. Dette kan derfor omfatte børn, der er ledsaget af andre voksne familiemedlemmer ⁽¹⁶⁾.

Savnet person

Der findes ingen juridisk definition af en savnet person i henhold til folkeretten, men Den Internationale Røde Kors Komité (ICRC) forstår savnede personer som personer, som deres familier ikke har nyheder om, og/eller som på grundlag af pålidelige oplysninger er blevet meldt savnet som følge af en væbnet konflikt – international eller ikkeinternational – eller andre voldelige situationer eller enhver anden situation, der kan kræve handling fra en kompetent statslig myndighed. Denne definition omfatter personer, der forsvinder i sammenhæng med migration. Desuden forudsætter definitionen ikke, at personen er død. I den anden ende af spektret anses en person ikke længere for at være savnet, når familien har modtaget tilstrækkelige, pålidelige og troværdige oplysninger om personens skæbne og tilholdssted.

⁽¹⁴⁾ Synonym for "uledsaget mindreårig".

⁽¹⁵⁾ Artikel 3, nr. 7), i forordningen om asylproceduren; artikel 2, nr. 11), i Europa-Parlamentets og Rådets [forordning \(EU\) 2024/1356](#) af 14. maj 2024 om indførelse af screening af tredjelandstatsborgere ved de ydre grænser og om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/817 (EUT L, 2024/1356, 22.5.2024) (screeningforordningen); artikel 2, nr. 5), i Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv \(EU\) 2024/1346](#) af 14. maj 2024 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (EUT L, 2024/1346, 22.5.2024) (direktivet om modtagelsesforhold (2024)); artikel 3, nr. 11), i Europa-Parlamentets og Rådets [forordning \(EU\) 2024/1347](#) af 14. maj 2024 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidær beskyttelse, og for indholdet af den tildelte beskyttelse, om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU (EUT L, 2024/1347, 22.5.2024) (kvalifikationsforordningen); artikel 2, nr. 11), i Europa-Parlamentets og Rådets [forordning \(EU\) 2024/1351](#) af 14. maj 2024 om asylforvaltning og migrationsstyring, om ændring af forordning (EU) 2021/1147 og (EU) 2021/1060 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 604/2013 (EUT L, 2024/1351, 22.5.2024) (forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring).

⁽¹⁶⁾ FN's Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR) og FN's Børnefond (UNICEF), [Safe & Sound: What States can do to ensure respect for the best interests of unaccompanied and separated children in Europe](#), oktober 2014, s. 22.

**Værge ⁽¹⁷⁾/
repræsentant ⁽¹⁸⁾**

I denne vejledning anvendes udtrykkene ”repræsentant” og ”værge” synonymt i overensstemmelse med de lovgivningsmæssige rammer. Begge udtryk henviser til en uafhængig person, der er ansvarlig for at beskytte barnets tarv og generelle trivsel.

”[En] person eller en organisation, der er udpeget af de kompetente organer til at bistå og repræsentere en uledsaget mindreårig i procedurer, der er fastlagt i [forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring], med henblik på at varetage barnets tarv og udøve retlig handleevne for den mindreårige, hvis det er nødvendigt” ⁽¹⁹⁾.

⁽¹⁷⁾ I henhold til artikel 3, nr. 18), i kvalifikationsforordningen: ”[forstås ved] ”værge”: en fysisk person eller en organisation, herunder et offentligt organ, der af de kompetente myndigheder er udpeget til at bistå, repræsentere og handle på vegne af en uledsaget mindreårig, alt efter hvad der er tilfældet, for at sikre, at den uledsagede mindreårig kan nyde godt af rettighederne og overholde forpligtelserne i henhold til denne forordning, samtidig med at den pågældendes tarv og generelle velbefindende beskyttes”.

I praksis sidestilles værgerne ofte med repræsentanten eller socialarbejderen.

⁽¹⁸⁾ Udtrykket ”repræsentant” anvendes i henholdsvis direktivet om modtagelsesforhold (2024), forordningen om asylproceduren, forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring, screeningforordningen og Eurodac III-forordningen. I betragtning 25 til screeningforordningen fastlægges følgende: ”[d]er bør udpeges en repræsentant, der skal repræsentere og bistå den uledsagede mindreårig under screeningen eller, hvis der ikke er udpeget en repræsentant, bør en person, der er uddannet til at varetage den mindreåriges tarv og generelle trivsel, udpeges”.

I artikel 13 i screeningforordningen præciseres endvidere følgende: ”[r]eprepræsentanten skal have de nødvendige færdigheder og den nødvendige ekspertise, herunder med hensyn til behandlingen af mindreårige og deres særlige behov”. Lignende bestemmelser findes i artikel 23 i forordningen om asylproceduren og artikel 2, nr. 13), i direktivet om modtagelsesforhold (2024): ”repræsentant”: en fysisk person eller organisation, herunder en offentlig myndighed, der er udnævnt af de kompetente myndigheder, og som har de nødvendige færdigheder og den nødvendige ekspertise, herunder med hensyn til behandlingen af mindreårige og sådannes særlige behov, til at repræsentere, bistå og handle på vegne af en uledsaget mindreårig, alt efter hvad der er tilfældet, for at varetage denne uledsagede mindreåriges tarv og generelle trivsel”.

I artikel 2 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring defineres repræsentant som ”en person eller en organisation, der er udpeget af de kompetente organer til at bistå og repræsentere en uledsaget mindreårig i procedurer, der er fastlagt i denne forordning, med henblik på at varetage barnets tarv og udøve retlig handleevne for den mindreårige, hvis det er nødvendigt”.

Udtrykket ”værge” anvendes i sammenhæng med kvalifikationsforordningen (se fodnote 17). Ifølge de respektive definitioner vil de have samme rolle, men forskellige opgaver. Af hensyn til kontinuiteten i repræsentationen af den uledsagede mindreårig kan værgerne som omhandlet i kvalifikationsforordningen dog være den samme person som den repræsentant, der er udpeget i sammenhæng med direktivet om modtagelsesforhold (2024) og forordningen om asylproceduren.

⁽¹⁹⁾ Artikel 2, nr. 12), og artikel 23, stk. 2, litra a), i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

EU's asylregler

De består af følgende sæt EU-retlige instrumenter: Rådets direktiv 2001/55/EF ⁽²⁰⁾, direktivet om modtagelsesforhold (2024), kvalifikationsforordningen, forordningen om asylproceduren, forordning (EU) 2024/1350 ⁽²¹⁾, forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring, screeningforordningen, forordning (EU) 2024/1349 ⁽²²⁾, forordning (EU) 2024/1358 (Eurodac III-forordningen) ⁽²³⁾ og forordning (EU) 2024/1359 ⁽²⁴⁾.

Familieopsporing

Søgning efter familiemedlemmer (herunder slægtninge eller tidligere omsorgspersoner for uledsagede børn eller adskilte børn) med det formål at genoprette familiemæssig tilknytning og familiesammenføring, når dette tjener barnets tarv. I denne vejledning anvendes familieopsporing og identifikation af familiemedlemmer synonymt.

Familiemedlem

Forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring ⁽²⁵⁾ og direktivet om modtagelsesforhold (2024) ⁽²⁶⁾ indeholder specifikke definitioner af familiemedlemmer, som er afgørende for retlige og administrative formål. En forståelse af disse definitioner bidrager til at ensrette støtte- og sammenføringsbestræbelserne inden for de lovgivningsmæssige rammer.

I henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring kan ansøgere sammenføres med et "familiemedlem", der befinder sig lovligt i et andet EU+-land, uanset om familien blev dannet i oprindelseslandet eller uden for oprindelseslandet, så længe den blev dannet, før de ankom til EU+-landets område. I tilfælde af et uledsaget barn bør barnets tarv altid tages i betragtning i en potentiel sag om familiesammenføring. I forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring defineres de forskellige familiemedlemmer som anført nedenfor.

⁽²⁰⁾ [Rådets direktiv 2001/55/EF](#) af 20. juli 2001 om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf (EFT L 212 af 7.8.2001).

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets [forordning \(EU\) 2024/1350](#) af 14. maj 2024 om indførelse af en EU-ramme for genbosætning og indrejse af humanitære årsager og om ændring af forordning (EU) 2021/1147 (EUT L, 2024/1350, 22.5.2024).

⁽²²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets [forordning \(EU\) 2024/1349](#) af 14. maj 2024 om indførelse af en grænseprocedure for tilbagesendelse og om ændring af forordning (EU) 2021/1148 (EUT L, 2024/1349, 22.5.2024).

⁽²³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets [forordning \(EU\) 2024/1358](#) af 14. maj 2024 om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af biometriske oplysninger med henblik på effektiv anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 og (EU) 2024/1350 og Rådets direktiv 2001/55/EF og på identificering af tredjelandstatsborgere og statsløse med ulovligt ophold og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/818 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 (EUT L, 2024/1358, 22.5.2024).

⁽²⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets [forordning \(EU\) 2024/1359](#) af 14. maj 2024 om håndtering af krisesituationer og force majeure på migrations- og asylområdet og om ændring af forordning (EU) 2021/1147 (EUT L, 2024/1359, 22.5.2024).

⁽²⁵⁾ Artikel 2, nr. 8), i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽²⁶⁾ Artikel 2, nr. 3), i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

Hustru, ægteemand eller partner

Ansøgerens ægtefælle eller ugifte partner i et fast forhold, "hvis ugifte par i den pågældende medlemsstats nationale ret eller praksis sidestilles med gifte par i henhold til dens nationale ret vedrørende tredjelandsstatsborgere" (artikel 2, nr. 8), litra a), i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring).

Mindreårigt barn af ovennævnte par

(Ugift) barn af gifte eller ugifte par eller af ansøgeren, "uanset om dette barn er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret som defineret i national ret" (artikel 2, nr. 8), litra b), i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring).

Far, mor eller en anden voksen, der er ansvarlig for barnet

Såfremt ansøgeren eller personen med international beskyttelse er et barn og ugift: barnets far, mor eller en anden voksen, der er ansvarlig for barnet "i henhold til national ret eller praksis i den medlemsstat, hvor den voksne opholder sig", eller "hvor personen med international beskyttelse opholder sig" (artikel 2, nr. 8), litra c) og d), i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring).

Slægtning

En slægtning er ikke et nært familiemedlem, men en person, som et uledsaget barn kan have en tilknytning til, og som barnet kan blive sammenført med, hvis det er i barnets tarv. I artikel 2, nr. 9), i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring defineres "slægtning" som "ansøgerens voksne tante, onkel eller bedsteforælder, som opholder sig på en medlemsstats område, uanset om ansøgeren er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret som defineret i national ret".

Søsken

Udtrykket er ikke defineret i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring. EU+-landene kan have deres egne definitioner i national ret. Et uledsaget barn kunne sammenføres med en søsken i en anden medlemsstat, hvis det er i barnets tarv. En søsken betragtes typisk som en bror eller søster, der deler mindst én forælder med personen.

Afhængighedsforhold

Afhængighedsforholdet er et bindende kriterie for, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring ⁽²⁷⁾. Der foreligger et afhængighedsforhold, når ansøgeren er afhængig af hjælp fra sit barn eller sin søsken eller forælder, der opholder sig lovligt i en medlemsstat, eller når ansøgerens barn, søsken eller forælder befinder sig lovligt i en medlemsstat og er afhængig af ansøgeren. Der kan opstå afhængighed på grund af graviditet, et nyfødt barn, alvorlig psykisk eller fysisk sygdom, alvorligt handicap, alvorlige psykiske traumer eller alderdom.

⁽²⁷⁾ Artikel 34 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

Principper og praksis for familieopsporing i EU+- og tredjelande

Del
1

Praktisk vejledning om familieopsporing
2. udgave

Del I – Principper og praksis for familieopsporing i EU+- og tredjelande

April 2025

1. Sikring af familiens enhed og børns rettigheder

I forbindelse med migration kan familieadskillelse finde sted under forskellige omstændigheder, herunder før familien flygter fra et land, under migrationsrejser eller efter ankomsten til bestemmelseslandet. Denne adskillelse kan også ske for uledsagede børn, der søger international beskyttelse, og sårbare personer. I dette afsnit undersøger nødvendigheden af familieopsporing og dens rolle med hensyn til at opretholde rettighederne for ansøgere om international beskyttelse – med fokus på uledsagede børn og afhængige voksne ⁽²⁸⁾.

1.1. Familieopsporing – retlige rammer

1.1.1. Internationale retlige rammer

Familieopsporing er afgørende på grund af EU+-landenes forpligtelse til at respektere retten til familieliv og opretholde familiens enhed som beskrevet i EU-retten. Disse forpligtelser er veletablerede i henhold til internationale rammer, herunder den humanitære folkeret ⁽²⁹⁾ og den internationale menneskerettighedslovgivning ⁽³⁰⁾. Når der foretages familieopsporing for uledsagede børn eller børn, der er adskilt fra deres familie, er det afgørende at sikre, at medlemsstaterne og de associerede Schengenlande (EU+-landene) prioriterer barnets ret til familieliv og familiens enhed. Denne forpligtelse er afledt af centrale retlige instrumenter som f. eks. FN's konvention om barnets rettigheder (CRC) ⁽³¹⁾, som kræver, at stater respekterer barnets ret til at opretholde direkte kontakt med sin familie, medmindre det strider mod barnets tarv.

I henhold til den humanitære folkeret og den internationale menneskerettighedslovgivning har stater tre generelle forpligtelser vedrørende savnede personer og deres familier.

- At forhindre, at personer forsvinder, herunder som følge af tvungne forsvindinger. Dette omfatter f.eks. forpligtelser i forbindelse med at forhindre familieadskillelse og sikre kontakt mellem frihedsberøvede og deres familier.
- At klarlægge savnede personers skæbne og tilholdssted ved f.eks. at træffe alle mulige foranstaltninger for at gøre rede for personer, der er meldt savnet, og ved at give deres familier alle oplysninger om deres skæbne.
- At efterforske og retsforfølge internationale forbrydelser, herunder krigsforbrydelser i henhold til den humanitære folkeret, herunder forbrydelser, der resulterer i savnede personer. Staterne skal f.eks. træffe passende foranstaltninger til at efterforske tvungne forsvindinger og retsforfølge de ansvarlige og oplyse familierne om udviklingen i disse processer.

⁽²⁸⁾ Ifølge definitionen af afhængighedsforhold i artikel 34 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽²⁹⁾ Den Internationale Røde Kors Komité, "What is international humanitarian law?", marts 2022.

⁽³⁰⁾ FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder (OHCHR), "The Core International Human Rights Instruments and their monitoring bodies", OHCHR's websted, tilgængeligt den 4. november 2024, <https://www.ohchr.org/en/core-international-human-rights-instruments-and-their-monitoring-bodies>.

⁽³¹⁾ Artikel 9, stk. 1, FN's Generalforsamling, [konventionen om barnets rettigheder](#), 20. november 1989, De Forenede Nationers traktatsamling, bind 1577, s. 3.

Traktaterne om menneskerettighedslovgivningen indeholder ingen detaljerede bestemmelser, der specifikt omhandler savnede personer og deres familier (medmindre der er tale om tvungen forsvinding). Flere bestemmelser i disse traktater er imidlertid blevet fortolket af FN's traktatorganer ⁽³²⁾ og regionale domstole som bestemmelser, der giver anledning til statslige forpligtelser af relevans for savnede personer.

I henhold til den internationale menneskerettighedslovgivning kan stater holdes ansvarlige for indgreb i retten til liv eller retten til privatliv og familieliv. De kan også drages til ansvar for overtrædelser af forbuddet mod tortur, grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf eller tvungen forsvinding. Stater skal derfor gøre deres yderste for at forhindre, at mennesker forsvinder, for at klarlægge deres skæbne og tilholdssted, når de gør det, og for at håndtere konsekvenserne af sådanne hændelser, herunder for at støtte identifikationen af lig og ligdele. Desuden er behovet for familieopsporing også forbundet med den humanitære nødvendighed af at lindre menneskelige lidelser. Familieadskillelse kan have en alvorlig indvirkning på de berørte personers trivsel og psykologiske og fysiske tilstand. Det kan også være en kilde til yderligere risici, navnlig for personer med særlige beskyttelsesbehov (f.eks. børn, ældre, personer med handicap eller helbredsproblemer osv.).

Internationale organisationer og akademiske eksperter har fremhævet de psykologiske konsekvenser for familier, der afventer nyheder om deres savnede kære. Mange oplever "tvetydigt tab" – en tilstand af usikkerhed, der kan have dybtgående psykologiske og sociale konsekvenser og potentielt kan føre til depression, alkoholisme eller andre sygdomme. Dette bør anses for at være et væsentligt folkesundhedsproblem ⁽³³⁾.

Derudover har parterne i henhold til den humanitære folkeret, navnlig Genèvekonventionerne ⁽³⁴⁾, flere centrale forpligtelser.

Forebyggelsen af savnede personer: Der skal træffes foranstaltninger til at forhindre, at personer forsvinder, herunder opretholdelse af familiens enhed og fremme af kommunikation.

Forpligtelsen til at klarlægge skæbne og tilholdssted: Staterne skal give oplysninger om savnede personers skæbne og tilholdssted til deres familier.

Efterforskning og ansvarlighed: Krigsforbrydelser, herunder tvungne forsvindinger, skal efterforskes og retsforfølges

EU's asylregler er et af de områder, hvor denne forpligtelse er blevet styrket med lovgivningen i pagten, som indfører yderligere garantier for uledsagede børn, der har ansøgt om international beskyttelse. Et af de områder, hvor der er behov for særlig opmærksomhed og målrettede svar, er familieopsporing.

⁽³²⁾ FN's Generalforsamling, [International konvention om beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinding](#), A/72/280, 3. august 2017.

⁽³³⁾ ICRC, "[Missing persons and their families – Legal Factsheet](#)", december 2023, Mazzarelli D., Bertoglio B., Boscacci M., Caccia G., Ruffetta C et al, "[Ambiguous loss in the current migration crisis: A medico-legal, psychological, and psychiatric perspective](#)", *Forensic Science International: Mind and Law*, bind 2, 2021, 100064, ISSN 2666-3538.

⁽³⁴⁾ Genèvekonventionerne og kommentarerne hertil er nærmere beskrevet på ICRC's websted, tilgængeligt den 22. januar 2025, <https://www.icrc.org/en/law-and-policy/geneva-conventions-and-their-commentaries>.

1.1.2. EU's retlige rammer og familieopsporing

EU overholder internationale forpligtelser vedrørende børns rettigheder gennem forskellige retlige instrumenter.

- **Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder** (chartret) ⁽³⁵⁾, navnlig artikel 24, sikrer børns ret til beskyttelse, omsorg og familiens enhed, idet det gøres gældende, at barnets tarv skal komme i første række i alle handlinger, der vedrører dem.
- Artikel 8 i **den europæiske menneskerettighedskonvention** ⁽³⁶⁾ indeholder yderligere bestemmelser om beskyttelse af familielivet.
- Det **fælles europæiske asylsystem** omfatter nylige reformer, der fremhæver betydningen af familieopsporing, navnlig for uledsagede mindreårige. I henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring skal medlemsstaterne identificere og opspore familiemedlemmer til ansøgere om international beskyttelse.
- I forbindelse med familieopsporing fremhæver EU en række vigtige foranstaltninger og rettigheder. **Retten til identitet og familiens enhed** sikrer, at enhver har mulighed for at kende og blive passet af deres familier. **Retten til familiesammenføring** fokuserer på at fremme hurtige og humane processer for at sammenføre familier, navnlig i sager, der involverer børn og uledsagede mindreårige. **Barnets tarv** skal altid komme i første række. Desuden indebærer **retten til information og beskyttelse**, at staterne skal give oplysninger om savnede personers skæbne og sikre deres beskyttelse.

I overensstemmelse med disse principper skal medlemsstaterne gøre en aktiv og omhyggelig indsats for at opspore familiemedlemmer og sikre, at barnets tarv altid er omdrejningspunktet i processen.

1.1.3. Reformen af det fælles europæiske asylsystem: pagten om migration og asyl

Pagten om migration og asyl, der reformerer det fælles europæiske asylsystem, trådte i kraft i juni 2024 og vil finde anvendelse fra den 11. juni 2026. Formålet med pagten er at fastsætte nye regler for forvaltning af migration og etablere et fælles asylsystem i EU.

Pagtens lovgivningsmæssige retsakter bygger på fire hovedsøjler:

- sikring af EU's ydre grænser
- sikring af hurtige og effektive procedurer inden for EU+
- indførelse af et effektivt system for ansvar og solidaritet
- integrering af migration i internationale partnerskaber.

⁽³⁵⁾ Den Europæiske Union, [Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder](#), 26. oktober 2012, 2012/C 326/02.

⁽³⁶⁾ Europarådet, [Den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, som ændret ved protokol nr. 11 og 14](#), ETS 5, 4. november 1950.

Samlet set har pagten om migration og asyl til formål at skabe et mere koordineret og humant asylsystem, der afvejer behovet for sikkerhed og kontrol med beskyttelsen af grundlæggende rettigheder, navnlig for sårbare grupper som f.eks. uledsagede børn og familier.

1.1.4. Forpligtelser vedrørende familieopsporing

Med EU's nye asylregler er familieopsporing blevet en forpligtelse for medlemsstaterne.

Tidlig indledning af familieopsporing

Familieopsporing bør påbegyndes **så tidligt som muligt**, helst under den indledende screening ved den ydre grænse. Tidlig identificering af potentielle familiesammenføringssager giver mulighed for rettidig udfyldelse af opsporingsskemaet og indsamling af oplysninger i overensstemmelse med EU+-landenes forpligtelse til at give prioritet til familierelaterede sager i proceduren for fastlæggelse af ansvar.

Formidling af oplysninger

Ansøgere **bør oplyses** om mulighederne for familieopsporing, herunder om bestemmelserne om familiens enhed i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring, om retten til at anmode om og modtage familieopsporingsskemaet og om de enheder, der kan hjælpe med at udfylde det. De bør også oplyses om nationale og internationale organisationer, der letter identifikation og opsporing af familiemedlemmer ⁽³⁷⁾.

Personlig samtale

Ansøgerne skal modtage **oplysninger om den personlige samtale**, navnlig kravet om at indsende oplysninger, der er relevante for fastlæggelsen af det ansvarlige EU+-land ⁽³⁸⁾. Dette omfatter alle oplysninger, der kan bidrage til at konstatere, at familiemedlemmer, slægtninge eller andre forbindelser opholder sig i EU+-lande. Ansøgere bør desuden oplyses om, hvordan de kan indgive sådanne oplysninger, og om den bistand, der er til rådighed fra EU+-landet med hensyn til familieopsporing.

De vigtigste hensyn og forpligtelser i henhold til pagten om asyl og migration

Fokus på familiesammenføring. Der bør lægges større vægt på at undersøge familiemæssig tilknytning og familiemedlemmers tilholdssted i alle faser af proceduren for at undgå for lange ventetider og sikre omfattende sagsevalueringer.

Prioritering af familiesammenføringssager. Både anmodende og anmodede EU+-lande bør give prioritet til familiesammenføringssager gennem hele proceduren for at afkorte ventetiden og grundigt undersøge alle sagens elementer.

⁽³⁷⁾ Artikel 19, stk. 1, litra f), i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽³⁸⁾ Artikel 19, stk. 1, litra g), i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

Tidlig påvisning og henvisning. Der bør indføres en procedure for tidlig påvisning af potentielle familiesammenføringsager, som giver mulighed for hurtig identifikation og henvisning til enheden i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring for at fremskynde processen.

Formidling af oplysninger. Ansøgerne bør oplyses om betydningen af at dele oplysninger om familiemedlemmer for at lette familiesammenføring. Myndighederne skal sikre, at ansøgerne forstår behovet for rettidig og nøjagtig deling af oplysninger under hele proceduren.

Proaktiv tilgang. Informationsformidlere, interviewere, sagsbehandlere, repræsentanter og ansøgere bør anlægge en proaktiv tilgang i sager om familiesammenføring. Dette indebærer aktivt at søge og tilskynde til fremlæggelse af oplysninger om familiemedlemmer og muligheder for familiesammenføring.

Juridisk rådgivning. Medlemsstaterne skal give ansøgere adgang til juridisk rådgivning for at hjælpe dem gennem familiesammenføringsprocessen og sikre, at de forstår deres rettigheder og forpligtelser og modtager informeret rådgivning om deres sager.

Samarbejde mellem myndigheder og organisationer. EU+-landenes myndigheder og relevante organisationer skal samarbejde om at lokalisere og identificere familiemedlemmer til ansøgere i EU+-lande. Dette samarbejde sikrer, at alle aspekter af en sag undersøges, og at alle synspunkter tages i betragtning med henblik på en begrundet afgørelse. Dette omfatter klart inddragelse af organisationer, der opsporer familier ⁽³⁹⁾.

Tildeling af ressourcer. Effektive procedurer for familieopsporing kræver tilstrækkelige menneskelige, materielle og finansielle ressourcer hos myndighederne. Uddannet personale er sammen med de nødvendige ressourcer og værktøjer afgørende for at beskytte proceduremæssige og grundlæggende rettigheder og sikre hurtige familiesammenføringsprocesser.

Forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring

En central del af pagten er forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring, der erstatter forordning (EU) nr. 604/2013 ⁽⁴⁰⁾. Du kan læse mere om forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring og familieopsporing i forbindelse med fastlæggelsen af ansvar i [del II](#).

Forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring har til formål at skabe balance mellem klare regler om ansvar for ansøgere og solidaritetsmekanismer mellem EU+-lande. Forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring **prioriterer familieopsporing** og bekræfter familiemæssig tilknytning som det afgørende kriterium for fastlæggelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af ansøgninger om international beskyttelse ⁽⁴¹⁾. I henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring ⁽⁴²⁾ **oplyses ansøgerne**

⁽³⁹⁾ Artikel 23, stk. 3, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽⁴⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets [forordning \(EU\) nr. 604/2013](#) af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning) (EUT L 180 af 29.6.2013).

⁽⁴¹⁾ Artikel 25 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽⁴²⁾ Artikel 19 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

grundigt om deres rettigheder og de tilgængelige processer, herunder muligheden for familiesammenføring. I henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring skal der anvendes et **familieopsporingsskema** ⁽⁴³⁾ og afholdes en særlig personlig samtale ⁽⁴⁴⁾. Desuden har ansøgere ret til **gratis juridisk rådgivning** ⁽⁴⁵⁾, der sikrer, at de har adgang til informeret juridisk vejledning under hele familiesammenføringsprocessen. Medlemsstaterne skal også støtte denne opsporingsproces i samarbejde med nationale myndigheder og relevante internationale organisationer.

Familieopsporingsskema

En detaljeret oversigt over familieopsporingsskemaet findes i [del II](#). Vejledning i udfyldelse findes i skemaet.

I henhold til artikel 22 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring har ansøgere ret til at anmode om og modtage familieopsporingsskemaet, der bidrager til at fastlægge familiemæssig tilknytning tidligt i ansøgningsprocessen. Det anbefales, at skemaet og de relaterede oplysninger indgives så hurtigt som muligt efter fremsættelsen af ansøgningen. Ansøgere om international beskyttelse med familiemedlemmer i EU+-landene bør udfylde skemaet så hurtigt som muligt. Der findes et særligt skema for uledsagede børn, som skal udfyldes af barnets repræsentant.

Eurodac III-forordningen

De data, der er lagret i Eurodac-systemet, hjælper med at fastslå disse børns identitet og hjælper EU+-landene med at finde børnenes familiemedlemmer eller de forbindelser, de måtte have i andre lande. Det skal bemærkes, at biometriske data nu kan optages fra børn, der er fyldt seks år (tidligere 14 år), mens børn under denne alder stadig udelukkes. Desuden hjælper disse oplysninger med at opspore savnede børn, herunder med henblik på retshåndhævelse, og supplerer andre systemer som f.eks. Schengeninformationssystemet ⁽⁴⁶⁾. Effektive identifikationsprocedurer er afgørende for disse processer ⁽⁴⁷⁾.

Screeningforordningen

Screeningforordningen spiller en afgørende rolle i de tidlige faser af asylprocessen. Den giver mulighed for at indsamle foreløbige oplysninger ved en persons indrejse i EU, hvilket er afgørende for at kunne identificere eventuelle umiddelbare indikatorer for behovet for familieopsporing. Denne indledende dataindsamling omfatter bl.a. personoplysninger, rejsehistorik og potentielle familieforbindelser i EU, hvilket gør det muligt for myndighederne hurtigt at afgøre, om der er grundlag for familiesammenføringsbestræbelser.

⁽⁴³⁾ Artikel 22 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽⁴⁴⁾ Artikel 22 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽⁴⁵⁾ Artikel 21 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽⁴⁶⁾ Som fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets [forordning \(EU\) 2018/1862](#) af 28. november 2018 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området politisamarbejde og strafferetligt samarbejde, om ændring og ophævelse af Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1986/2006 og Kommissionens afgørelse 2010/261/EU (EUT L 312 af 7.12.2018).

⁽⁴⁷⁾ Betragtning 44 til Eurodac III-forordningen.

Screeningforordningen sikrer, at alle relevante oplysninger indsamles ved førstgivne lejlighed, hvilket danner grundlag for yderligere vurdering og tiltag inden for rammerne af forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring. Denne tidlige identifikationsproces er afgørende for at sikre, at behov for familieopsporing anerkendes og håndteres hurtigt, og den bidrager til at beskytte enkeltpersoners velfærd og rettigheder, navnlig sårbare grupper som f.eks. uledsagede mindreårige. Når familiens enhed påberåbes i screeningfasen, bør grænsevagterne straks henvise disse sager til de relevante myndigheder, således at ansøgningen straks registreres, og sagen henvises til den relevante myndighed, f.eks. enheden i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring eller asylproceduren.

Der bør fastsættes specifikke frister for sådanne henvisninger for at sikre rettidig opfølgning, således at familieopsporing kan anerkendes og håndteres hurtigt. Denne tidlige identifikations- og henvisningsproces er afgørende for at beskytte enkeltpersoners trivsel og rettigheder, navnlig sårbare grupper som f.eks. uledsagede mindreårige og afhængige voksne.

Direktivet om modtagelsesforhold (2024)

Direktivet om modtagelsesforhold (2024) indeholder som led i pagten om migration og asyl centrale bestemmelser til støtte for familieopsporing og beskyttelse af mindreårige. Det understreger navnlig, at barnets tarv ⁽⁴⁸⁾ er af afgørende betydning, idet det kræves, at medlemsstaterne sikrer en levestandard, der fremmer barnets fysiske, psykiske, åndelige, moralske og sociale udvikling. Dette omfatter overvejelser om mulighederne for familiesammenføring, sikring af den mindreåriges trivsel og sociale stabilitet og beskyttelse mod risici som f.eks. vold eller udnyttelse. Artikel 27 omhandler specifikt uledsagede mindreårige og giver mandat til udpegelse af en repræsentant. Repræsentantens rolle omfatter at lette opsporingen af familiemedlemmer og sikre, at mindreårige oplyses og støttes gennem hele processen. Direktivet pålægger også medlemsstaterne at påbegynde familieopsporing så hurtigt som muligt med passende fortrolighedsforanstaltninger for at beskytte den mindreåriges og dennes slægtnings sikkerhed ⁽⁴⁹⁾.

Artikel 27, stk. 10, i direktivet om modtagelsesforhold (2024)

”Medlemsstaterne begynder at opspore den uledsagede mindreåriges familiemedlemmer, hvor det er nødvendigt med bistand fra internationale eller andre relevante organisationer, så hurtigt som muligt efter, at en ansøgning om international beskyttelse er indgivet, idet de beskytter den uledsagede mindreåriges tarv. Hvor der er en mulig trussel mod den mindreåriges eller dennes nære slægtnings liv eller integritet, navnlig hvis disse slægtninge er blevet i oprindelseslandet, skal det sikres, at indsamlingen, behandlingen og videregivelsen af oplysninger om de pågældende foretages på et fortroligt grundlag, så det undgås at bringe deres sikkerhed i fare”.

⁽⁴⁸⁾ Artikel 26 i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽⁴⁹⁾ Artikel 27, stk. 10, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

Procedurer ved grænserne og familieopsporing

Med hensyn til procedurer ved grænserne og familieopsporing spiller screeningproceduren en central rolle.

Screeningprocedure

Indsamling af oplysninger. I henhold artikel 17, stk. 1, litra g), i screeningforordningen skal myndighederne indsamle oplysninger om, hvorvidt tredjelandsstatsborgere har familiemedlemmer i en medlemsstat. For uledsagede mindreårige gives der særlige garantier ⁽⁵⁰⁾, der sikrer, at en uddannet repræsentant eller person støtter barnet under screeningen på en børnevenlig og alderssvarende måde.

Indledning af opsporing. I henhold til artikel 19, stk. 1, litra f), i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring skal ansøgere oplyses om mulighederne for familiesammenføring, herunder retten til at anmode om og modtage et familieopsporingsskema. Denne proces bør indledes så hurtigt som muligt. De indsamlede oplysninger bør kun anvendes til opsporingsformål uden at påvirke de involverede parter negativt. Ansøgeren bør underrettes om denne garanti.

Grænseprocedure ved asyl

Grænseproceduren ved asyl anvendes på uledsagede børn, hvis de udgør en sikkerhedstrussel ⁽⁵¹⁾. Kriterierne for familiesammenføring i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring kan anvendes, og medlemsstaterne skal straks sætte i værk med at identificere familiemedlemmer til uledsagede mindreårige og sikre, at barnets tarv prioriteres ⁽⁵²⁾. Internationale organisationer kan bistå med opsporing, idet alle tiltag skal iværksættes under overholdelse af kravene vedrørende fortrolighed og beskyttelse af de involverede parter.

Hvis der er tvivl om en persons alder, kan en aldersvurdering være nødvendig. Under denne vurdering anbefales det, at familieopsporingsindsatsen midlertidigt sættes i bero, indtil personens alder er bekræftet. Når alderen er fastslået, bør familieopsporingen straks genoptages, så det sikres, at de relevante frister i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring overholdes.

Personale, der håndterer sager, der involverer uledsagede mindreårige, skal modtage specialiseret uddannelse for at imødekomme disse børns særlige behov og sikre korrekt anvendelse af bestemmelserne. Det er vigtigt at indsamle de nødvendige oplysninger rettidigt, da undladelse heraf kan føre til overskridelse af frister for familiesammenføring i henhold til i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring ⁽⁵³⁾.

⁽⁵⁰⁾ Artikel 13 i screeningforordningen.

⁽⁵¹⁾ Som angivet i artikel 53, stk. 1, i forordningen om asylproceduren.

⁽⁵²⁾ Artikel 23 i forordningen om asylproceduren.

⁽⁵³⁾ Se [del II](#).

1.2. Formålet med familieopsporing

Familieopsporing tjener flere vigtige formål for alle ansøgere, herunder uledsagede mindreårige, som er en særlig sårbar gruppe.

1. For det første hjælper familieopsporingsindsatsen med at lokalisere familiemedlemmer, som ansøgeren ønsker at blive sammenført med eller bør sammenføres med, uanset om det er inden for EU+ eller, hvis det er relevant, i tredjelande eller oprindelseslande.
2. For det andet har denne indsats til formål at genoprette og opretholde kontakten mellem adskilte familiemedlemmer, forudsat at alle indvilliger i det, og det ikke udgør en fare for nogen af dem, efter en afgørelse vedrørende barnets tarv, når børn er involveret.
3. For det tredje letter denne indsats familiesammenføring, når det er i de berørte personers bedste interesse og igen sikrer sikkerhed og gensidigt samtykke.

I henhold til EU's asylpolitikker tages der særlige hensyn til uledsagede børn som følge af deres øgede sårbarhed som beskrevet i direktivet om modtagelsesforhold (2024). I henhold til dette direktiv skal medlemsstaterne tage alle nødvendige skridt til at opspore familiemedlemmerne ⁽⁵⁴⁾, samtidig med at barnets tarv ⁽⁵⁵⁾ prioriteres.

Desuden kan resultaterne af familieopsporing og relevante oplysninger, der er indsamlet om situationen i barnets oprindelsesland, være nyttige, når der træffes afgørelse om barnets tarv som anført i artikel 22 i FN's konvention om barnets rettigheder og generel bemærkning nr. 12 fra Komitéen for Barnets Rettigheder (uofficiel oversættelse):

"Asylansøgende børn kan også have behov for effektiv familieopsporing og relevante oplysninger om situationen i deres oprindelsesland, for at der kan træffes afgørelse om barnets tarv" ⁽⁵⁶⁾.

Disse oplysninger kan gøre det muligt for relevante interessenter at fastlægge barnets individuelle behov og – afhængigt af sådanne behov – at udarbejde og yde passende og skræddersyet beskyttelse og omsorg samt at træffe afgørelse om barnets tarv på grundlag af dets individuelle omstændigheder. Familieopsporing er også et integrationsværktøj i værtssamfundet, fordi det sikrer viden om barnets baggrund og den uformelle identifikation af barnet. Det er f.eks. meget vigtigt at kende barnets uddannelsesmæssige og sundhedsmæssige baggrund, kvaliteten af sociale relationer med forældre og andre slægtninge, tilfælde af misbrug og/eller vold i hjemmet, familiens socioøkonomiske situation, familiemedlemmers sundhedsmæssige forhold og lokale samfundsmæssige dimensioner. Effektiv familieopsporing er også afgørende for at forhindre, at børn adopteres eller anbringes i familiepleje, når deres biologiske forældre er i live og ønsker at sammenføres med dem, når det er i barnets tarv.

⁽⁵⁴⁾ Artikel 27, stk. 10, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽⁵⁵⁾ Yderligere oplysninger om den relevante retlige ramme kan findes i [Bilag I. Retlig ramme – fokus på børns rettigheder](#).

⁽⁵⁶⁾ Komitéen for Barnets Rettigheder, [General comment No. 12 \(2009\): The right of the child to be heard](#), CRC/C/GC/12, 20. juli 2009, punkt 124.

Omfanget af og metoden til familieopsporing kan variere, afhængigt af om den foretages med henblik på at fastlægge, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for en ansøgning om international beskyttelse i overensstemmelse med forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring, eller inden for rammerne af proceduren for international beskyttelse. De vigtigste forskelle mellem familieopsporing på EU's område og i oprindelseslandet eller et tredjeland er sammenfattet nedenfor.

	Familieopsporing med henblik på familiesammenføring inden for EU+	Familieopsporing i oprindelseslandet eller i tredjelande
Territorialt omfang	Familiemedlemmet kan befinde sig på et EU+-lands område.	Familiemedlemmet kan befinde sig i barnets oprindelsesland eller et tredjeland.
Formål	• Respektere barnets tarv. • Fastlægge, hvilket EU+-land der er ansvarligt for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse. • Sammenføre familiemedlemmer, søskende eller slægtninge på en medlemsstats område.	• Respektere barnets tarv. • Genoprette familiemæssig tilknytning. • Sammenføre barnet med familiemedlemmet: ▪ i værtslandet i EU ▪ i oprindelseslandet eller i et tredjeland.
Retlig forpligtelse	• Tage hensyn til og vurdere barnets tarv. • Sikre, at en kvalificeret repræsentant dækker de opgaver, der er pålagt ved forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring ⁽⁵⁷⁾. • Identificere familiemedlemmer, søskende eller slægtninge ⁽⁵⁸⁾. • Indgive en anmodning om overtagelse som omhandlet i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring, når den ansvarlige medlemsstat er identificeret ⁽⁵⁹⁾. • Sammenføre familiemedlemmer, søskende eller slægtninge, forudsat at det er i barnets tarv.	• Tage hensyn til og vurdere barnets tarv. • Indlede familieopsporing eller fortsætte processen, når det er relevant. • Sørge for, at en kvalificeret repræsentant repræsenterer/ bistår barnet. • Vurdere barnets status (med henblik på at forberede familiesammenføring).

Det er vigtigt at forstå, at lokalisering af et barns familie **ikke nødvendigvis resulterer i familiesammenføring**. Familiesammenføring er måske ikke altid mulig eller hensigtsmæssig, og de kompetente myndigheder skal overveje yderligere faktorer, navnlig i tilfælde af potentiel familiesammenføring.

⁽⁵⁷⁾ Artikel 23, stk. 5, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽⁵⁸⁾ Artikel 23, stk. 6, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽⁵⁹⁾ Artikel 25 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

Børn. Når der er tale om børn, skal princippet om barnets tarv være retningsgivende for alle afgørelser, og barnets ret til at blive hørt skal respekteres, idet der lægges passende vægt på deres synspunkter baseret på modenhed. Hvis et barn eller et familiemedlem udviser modvilje mod at genoprette tilknytningen, bør årsagerne undersøges nøje. Rådgivning – ydet separat eller i fællesskab via telefon, videoforbindelse eller andre metoder – kan undertiden bidrage til genoprettelsen af den familiemæssige tilknytning. Hvis barnet eller familien i sidste ende udtrykker et ønske om ikke at genoprette tilknytningen, bør deres ønsker imidlertid respekteres ⁽⁶⁰⁾.

Voksne. For voksne kræver familiesammenføring samtykke og et påvist ønske om at blive sammenført, navnlig i tilfælde af ægtefæller, der også kan være berettiget til familiesammenføring. Det er også vigtigt at vurdere og håndtere eventuelle risici, f.eks. i tilfælde af vold i hjemmet, som kan påvirke afgørelsen om at sammenføre familiemedlemmer.

Hvis ansøgeren eller familien i sidste ende ikke ønsker at genoprette den familiemæssige tilknytning, bør deres ønsker imidlertid respekteres.

1.3. Nøgleaktører i familieopsporingsprocesser

Inddragelsen af forskellige aktører i familieopsporingsprocessen afhænger af værtslandets retlige og institutionelle rammer samt af analysen af risikofaktorerne og fortrolighedsprincippet i hvert enkelt tilfælde. Navnlig i tilfælde af ansøgere eller flygtninge kan samarbejde med myndighederne i oprindelseslandet eller de konsulære myndigheder i værtslandet udsætte personen for fare, når staten er den vigtigste aktør bag forfølgelsen. Der bør udvises stor forsigtighed for at forhindre eksponering for yderligere risici, og der skal foretages en tilbundsgående vurdering af den individuelle situation. Afhængigt af omstændighederne i den enkelte sag kan familieopsporing indebære identifikation af familiemedlemmer i EU+-området eller uden for EU+-området i oprindelseslandet eller i et tredjeland (f.eks. kan barnet have forladt sine forældre i en flygtningelejr). Det vil omfatte samarbejde med andre nationale myndigheder, myndighederne i et andet EU+-land eller anvendelse af ressourcer i oprindelseslandet eller i tredjelandet, hvis dette ikke bringer barnet og familien i fare.

⁽⁶⁰⁾ For yderligere oplysninger om den retlige ramme, der er relevant for børn, se [Bilag I. Retlig ramme – fokus på børns rettigheder](#).

Aktører, der kan være involveret, er sammenfattet i tabellen.

	Familieopsporing i et EU+-land	Familieopsporing i oprindelseslandet eller i tredjelande
Aktører	• Barnet. • Barnets repræsentant. • Værtsmedlemsstatens myndigheder ⁽⁶¹⁾. • Myndighederne i andre EU+-lande. • Internationale eller andre relevante organisationer, herunder organisationer, der opsporer familier ⁽⁶²⁾. • Barnets familiemedlemmer. • Andre.	• Barnet. • Barnets repræsentant. • Myndigheder ⁽⁶³⁾ i værtslandet • Værtslandets ambassader og konsulære tjenester. • Internationale eller andre relevante organisationer ⁽⁶⁴⁾. • Lokale opsporingstjenester. • Myndigheder i oprindelseslandet eller et tredjeland, forudsat at dette ikke udgør en risiko for barnet eller dets familiemedlemmer. • Andre.

For både børn og afhængige voksne skal der være indført passende mekanismer til at støtte familieopsporingsprocessen under hensyntagen til deres særlige behov og omstændigheder.

Ansøgeren, uanset om der er tale om et barn eller en afhængig voksen, fungerer ofte som den primære informationskilde i forbindelse med familieopsporing. I tilfælde af **børn** bør der indføres passende børnevenlige mekanismer ⁽⁶⁵⁾, der gør det muligt for barnet at forstå formålet med familieopsporing, processen og de mulige udfald og konsekvenser. Dette omfatter sikring af, at tolke eller sproglige og kulturelle bindeled, hvis de er involveret, oplyses på lige fod om betydningen af at samarbejde med barnet på en børnevenlig måde, navnlig for så vidt angår sprogbrug og kommunikation.

Barnet bør straks oplyses og høres om processen for familieopsporing samt om eventuelle fremskridt, der gøres i denne henseende. Barnets synspunkter bør tages i betragtning i alle faser og bør være et primært hensyn i overensstemmelse med barnets alder og modenhed.

Barnets deltagelse i processen bør fremmes af værger, der kan fungere som en forbindelse mellem barnet og de forskellige involverede aktører. Barnets **væрге** bør støtte og ledsage barnet under hele familieopsporingsprocessen. Værger bør repræsentere barnet og efter behov supplere dets retlige handleevne, så det sikres, at alle handlinger foretages i barnets tarv. Den udpegede værgе bør oplyses og høres om alle handlinger vedrørende barnet.

⁽⁶¹⁾ Dette kan omfatte alle relevante interessenter inden for beskyttelse af børn, f.eks. retslige myndigheder, lokale socialcentre, værger og sundhedstjenester.

⁽⁶²⁾ Se mere i afsnittet "Familieopsporingsorganisationer" i [del II](#).

⁽⁶³⁾ Dette kan omfatte alle relevante interessenter inden for beskyttelse af børn, f.eks. retslige myndigheder, lokale socialcentre, værger og sundhedstjenester.

⁽⁶⁴⁾ Det skal understreges, at ICRC og de nationale selskaber i Røde Kors og Røde Halvmåne ikke deler resultaterne af familieopsporingsindsatsen med tredjeparter. Oplysningerne videregives udelukkende og direkte til de familiemedlemmer, der er involveret i søgningen efter deres savnede slægtninge.

⁽⁶⁵⁾ Børnevenlige mekanismer er systemer eller processer, der er udformet, så de er let forståelige og tilgængelige for børn, og som sikrer, at deres behov og rettigheder respekteres. Disse mekanismer prioriterer børns trivsel og sikkerhed og gør det lettere for dem at udtrykke deres synspunkter, få adgang til tjenester og modtage passende støtte.

Afhængigt af sagens individuelle omstændigheder kan værgeren også være aktivt involveret i at indhente relevante oplysninger fra barnet.

For **voksne**, som også kan have behov for støtte under hele processen, bør der træffes foranstaltninger, der sætter dem i stand til at forstå de mål og trin, der er forbundet med familieopsporing. I tilfælde, hvor den voksne ansøgers evne til at deltage fuldt ud i beslutningstagningen er begrænset på grund af sårbarhed, bør en udpeget repræsentant eller støtteperson ledsage ansøgeren og sikre, at vedkommendes synspunkter og præferencer respekteres i alle faser. Denne repræsentant bør oplyses og høres om alle handlinger og sikre den afhængige voksnes tarv og samtidig hjælpe vedkommende med at give relevante oplysninger med henblik på familieopsporing.

EU+-landenes myndigheder, der kan inddrages i familieopsporingsprocessen, omfatter f.eks. asylmyndigheder, immigrationsmyndigheder og børnebeskyttelsestjenester på nationalt og lokalt plan. Værtslandets ambassader eller konsulære tjenester i oprindelseslandet eller i tredjelande kan også være involveret. I overensstemmelse med EU's asylregler ⁽⁶⁶⁾ spiller medlemsstaternes myndigheder en proaktiv rolle i processen med at opspore et barns familiemedlemmer, hvis dette anses for at være i barnets tarv. Landene bør gennem deres børnebeskyttelsesmyndigheder og andre relevante tjenester udvikle familieopsporingsprocesser og gøre familieopsporing obligatorisk i tilfælde af uledsagede børn – undtagen når det anses for ikke at være i barnets tarv, eller når det kan bringe barnet eller deres familie i fare. Familieopsporing er en forudsætning for at sikre den nødvendige beskyttelse og omsorg for barnets trivsel ⁽⁶⁷⁾. I henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring ⁽⁶⁸⁾ skal de kompetente myndigheders personale modtage løbende uddannelse vedrørende børns særlige behov.

Relateret EUAA-værktøj

EUAA har udviklet uddannelsesmoduler og praktiske vejledninger, der imødekommer børns og andre sårbare ansøgers specifikke behov. Yderligere oplysninger findes i EUAA's uddannelseskatalog på EUAA's websted: <https://euaa.europa.eu/training-catalogue>.

Familieopsporing er desuden et område i asylsammenhæng, hvor EU+-lande ofte samarbejder med **internationale eller andre relevante organisationer** og er afhængige af deres tjenester. Nogle internationale organisationer har betydelig erfaring og ekspertise inden for familieopsporing. Disse organisationer har etableret netværk, værktøjer og metoder til at lette familieopsporing på en måde, der sikrer barnets sikkerhed og tarv. Sådanne organisationers tjenester er særlig relevante, når familieopsporing finder sted i oprindelseslande eller tredjelande. Nogle af de organisationer, som EU+-landene samarbejder med i denne henseende, er UNHCR, Den Internationale Organisation for Migration, Den Internationale Røde Kors- og Røde Halvmåne-bevægelse og *International Social Service*.

⁽⁶⁶⁾ Navnlig artikel 33, stk. 7, i kvalifikationsforordningen, artikel 27, stk. 10, i direktivet om modtagelsesforhold (2024) og artikel 23 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽⁶⁷⁾ Navnlig artikel 8, 9 og 10 i FN's konvention om barnets rettigheder.

⁽⁶⁸⁾ Artikel 23, stk. 6, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

Medlemsstaterne kan lette ansøgerens adgang til sådanne organisationers sporingstjenester. De bør også, hvor det er nødvendigt, søge bistand fra relevante organisationer og myndigheder for at hjælpe ansøgeren med at opspore familien, forudsat at de pågældende organisationers principper og standarder overholdes ⁽⁶⁹⁾. Der skal anmodes om samtykke fra den pågældende person (barn eller voksen, som opsporingen gennemføres for), inden disse organisationer deler oplysninger med de relevante myndigheder ⁽⁷⁰⁾.

Organisationer, tjenester og aktører i lokalsamfundet, der har praktisk erfaring på området og er fortrolige med lokale, sociale og religiøse netværk, kan også inddrages i familieopsporingsprocessen, hvor det er relevant. Der bør tages hensyn til fortrolighed, databeskyttelse og sikkerhed, når det besluttet, om lokale tjenester skal inddrages, for at undgå at bringe barnet, familiemedlemmerne eller tjenesteyderne selv i fare. Inddragelsen af sådanne organisationer i opsporingsprocessen bør ske under overholdelsen af deres principper og standarder.

Afhængigt af omstændighederne i oprindelseslandet eller tredjelandet og efter grundig hensyntagen til barnets og familiemedlemmernes sikkerhed samt princippet om fortrolighed kan **myndighederne i oprindelseslandet eller tredjelandet eller de diplomatiske enheder i Europa, der repræsenterer disse lande**, også inddrages i familieopsporingsprocessen. Dette bør altid gøres **med stor omhu** for ikke at bringe de involverede, asylprocessens integritets samt ansøgernes ⁽⁷¹⁾ og deres familiemedlemmers sikkerhed i fare.

Når **barnets familiemedlem** er fundet, bør vedkommende inddrages i verificeringen af den familiemæssige tilknytning, i processen med at genoprette den familiemæssige tilknytning og i ethvert muligt udfald af familieopsporingsprocessen, hvis dette tjener barnets tarv. Andre familiemedlemmer eller slægtninge, der befinder sig på EU+-området, men som ikke anses for at være ansvarlige for barnet i medlemsstaten, bør inddrages i processen, da de sandsynligvis har oplysninger af relevans for familieopsporingsprocessen.

Ud over ovennævnte aktører i familieopsporingsprocessen kan **andre profiler** også spille en rolle, f.eks. offentlige anklagere eller dommere, lærere og psykologer, religiøse eller lokale ledere, andre personer, som barnet eller familien kender, osv.

Generelt vil **samarbejde** mellem disse aktører inden for et koordineret system fremme en velfungerende og tværfaglig familieopsporingsproces. Der bør altid være truffet sikkerhedsforanstaltninger, der sikrer, at alle involverede aktører tager hensyn til barnets tarv som det første, og navnlig barnets og familiens sikkerhed.

⁽⁶⁹⁾ Navnlig medlemmerne af Røde Kors- og Røde Halvmåne-bevægelsen. Det er meget vigtigt at bemærke, at ICRC og de nationale selskaber i Røde Kors og Røde Halvmåne ikke deler resultaterne af familieopsporingsindsatsen med tredjeparter. Oplysningerne videregives udelukkende og direkte til de familiemedlemmer, der er involveret i søgningen efter deres savnede slægtninge.

⁽⁷⁰⁾ I overensstemmelse med artikel 23, stk. 3 og 6, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring og artikel 27, stk. 10, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽⁷¹⁾ I overensstemmelse med artikel 33, stk. 7, i kvalifikationsforordningen og artikel 27, stk. 10, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

Tjekliste til familieopsporing

I denne tjekliste sammenfattes de vigtigste hensyn i forbindelse med familieopsporing på en måde, der respekterer individuelle rettigheder, sikrer frivillig deltagelse, opretholder fortrolighed og fremmer familiesammenføring, hvor det er sikkert og hensigtsmæssigt.

- ☐ **Hold familieopsporing adskilt fra afgørelser om beskyttelse.** Sørg for, at afgørelsen om at tildele eller nægte international beskyttelse ikke påvirkes af resultaterne af familieopsporingsindsatsen eller af nogen af de oplysninger, der indsamles under familieopsporingsprocessen.
- ☐ **Frem familiesammenføring.** Fokuser på familieopsporing for at muliggøre familiesammenføring, beskytte familiens enhed og udnytte den tryghedsfølelse, som familien giver, samtidig med at der tages hensyn til vedkommendes ønsker og tarv.
- ☐ **Undgå familieadskillelse.** Familier, der søger asyl sammen, bør generelt ikke adskilles, undtagen under særlige omstændigheder. Hvis familien adskilles, så sørg for regelmæssig familiemæssig kontakt, hvis det er i barnets tarv. Opsporingsprocessen kan give betydelige følelsesmæssige problemer for ansøgere og børn – behovet for tilstrækkelig psykologisk støtte kan ikke understreges nok. Desuden er tilstedeværelsen af andre familiemedlemmer eller omsorgspersoner afgørende for et barns følelsesmæssige trivsel, og adskillelse fra dem bør undgås – forudsat at disse personer ikke udgør en risiko for barnets sikkerhed.
- ☐ **Brug oplysninger udelukkende til at opspore.** Sørg for, at oplysninger, der indsamles med henblik på familieopsporing, anvendes udelukkende til dette formål. Hold de oplysninger, der indsamles under familieopsporingsprocessen, strengt fortrolige. Tag forholdsregler for at sikre, at familieopsporingsprocessen og indsamlingen af oplysninger ikke vil påvirke nogen af de berørte parter negativt.
- ☐ **Frivilligt grundlag.** Familieopsporing sker på et frivilligt grundlag og indledes kun på anmodning af den berørte part og på grundlag af dennes informerede afgørelse. Afslag på at dele oplysninger om familiemedlemmer bør ikke påvirke asylprocessen negativt.
- ☐ **Informeret samtykke.** Indhent informeret samtykke fra alle parter, inden personlige eller følsomme oplysninger videregives – og inden de næste skridt. Både ansøgeren og det familiemedlem, der er blevet opsporet, har ret til at afvise kontakt og til ikke at få deres slægtning oplyst om deres nøjagtige opholdssted/adresse (hvis dette ikke allerede er kendt).
- ☐ **Vurdér risici.** Overvej omhyggeligt alle potentielle risici for alle familiemedlemmer – herunder dem, der opspores, og dem, der indleder opsporingsprocessen – inden opsporingsprocessen indledes, og i alle efterfølgende faser af den. Hvis nye oplysninger om risici bliver tilgængelige på et senere tidspunkt, bør opsporingsplanen revurderes i lyset af disse oplysninger.
- ☐ **Priorité beskyttelse og tarv.** I alle afgørelser bør barnets beskyttelse, sikkerhed og tarv prioriteres.

Afgørelsen om, hvor og hvorvidt en familie skal sammenføres, bør tage hensyn til alle involverede parters behov, tarv, sikkerhed og præferencer.

2. Principper og proceduremæssige garantier

I forbindelse med familieopsporing skal sårbare personers og afhængige voksnes trivsel beskyttes, og det omfatter også barnets tarv. Dette er afgørende for at sikre, at deres rettigheder respekteres fuldt ud og gennem hele opsporingsprocessen. For at opnå dette fremmer en række proceduremæssige garantier retfærdighed, gennemsigtighed og en personcentreret tilgang med særlig vægt på familiens enhed, sikkerhed og trivsel.

2.1. Fokus på barnets tarv

Familieopsporing er afgørende for at opfylde barnets ret til at opretholde personlige forbindelser og direkte kontakt med dets familiemedlemmer. Familieopsporing er også afgørende for, at medlemsstaterne kan opfylde deres forpligtelse til at bevare disse forbindelser, når det er i barnets tarv.

Princippet om barnets tarv er et af de fire vejledende principper for børns rettigheder (retten til ikkeforskelsbehandling, barnets tarv, retten til liv og udvikling og retten til at blive hørt), der ligger til grund for FN's konvention om barnets rettigheder ⁽⁷²⁾ og chartret ⁽⁷³⁾. Som anført i artikel 3, stk. 1, i FN's konvention om barnets rettigheder:

"I alle foranstaltninger vedrørende børn, hvad enten disse udøves af offentlige eller private institutioner for socialt velfærd, domstole, forvaltningsmyndigheder eller lovgivende organer, skal barnets tarv komme i første række".

Komitéen for Barnets Rettigheder præciserede, at barnets tarv bør fortolkes som et begreb med tre søjler ⁽⁷⁴⁾, der omfatter:

- en materiel rettighed
- et grundlæggende fortolkende retsprincip og
- en procedureregulering.

I sin generelle bemærkning nr. 6 (2005) om behandling af uledsagede børn og børn, der er adskilt fra deres familie, uden for deres oprindelsesland ⁽⁷⁵⁾ gav Komitéen for Barnets Rettigheder vejledning i, hvordan der kan tages hensyn til barnets tarv som en generel procedureregulering gennem specifikke proceduremæssige garantier. Dens holdning til barnets ret

⁽⁷²⁾ Artikel 2, 3, 6 og 12 i FN's konvention om barnets rettigheder.

⁽⁷³⁾ Artikel 24 i chartret.

⁽⁷⁴⁾ Se *Best Interests of the Child* baseret på Komitéen for Barnets Rettigheder, [General comment No 14 \(2013\) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration \(Article 3, para. 1\)](#), 29. maj 2013, CRC/C/GC/14, 29. maj 2013.

⁽⁷⁵⁾ Komitéen for Barnets Rettigheder, [General comment No 6 \(2005\) Treatment of unaccompanied and separated children outside their country of origin](#), CRC/GC/2005/6, 1. september 2005, punkt 80-88.

til, at der først og fremmest tages hensyn til barnets tarv, uddybes yderligere i generel bemærkning nr. 14 (2013) sammen med procedurermæssige garantier ⁽⁷⁶⁾.

Det fælles europæiske asylsystems nye instrumenter skal gennemføres i overensstemmelse med både chartret og FN's konvention om barnets rettigheder. Denne forpligtelse er klart beskrevet i betragtning 25 til screeningforordningen og betragtning 67 til forordningen om asylproceduren. Disse forordninger understreger, at barnets tarv skal være det primære hensyn for alle kompetente myndigheder, når de anvender instrumenter under det fælles europæiske asylsystem. Dette hensyn skal fastholdes under hele asylproceduren. Desuden finder den vurdering af barnets tarv, der er beskrevet i direktivet om modtagelsesforhold (2024), også anvendelse på asylproceduren ⁽⁷⁷⁾.

Et afgørende aspekt af at sikre barnets tarv er opretholdelsen af familiens enhed ⁽⁷⁸⁾. Mindreårige bør så vidt muligt forblive hos deres forældre eller omsorgspersoner. For at medvirke hertil kræver princippet om familiens enhed, at familier med mindreårige indkvarteres i omgivelser, der opfylder deres særlige behov, for at undgå adskillelse og sikre stabilitet. Dette gælder også i de tilfælde, hvor der er grunde til frihedsberøvelse, da princippet om familiens enhed kræver, at der anvendes passende alternativer til frihedsberøvelse for familier med mindreårige. Disse alternativer bør sikre, at familierne indkvarteres i omgivelser, der passer til deres behov ⁽⁷⁹⁾.

I sammenhæng med forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring indbefatter barnets tarv de relevante bestemmelser i direktivet om modtagelsesforhold (2024) ⁽⁸⁰⁾. Det er bydende nødvendigt, at barnets tarv og familiens enhed respekteres fuldt ud og integreres i vurderingen af barnets tarv. Det betyder, at familiens trivsel og enhed skal tages i betragtning og bevares i videst muligt omfang under alle procedurer.

Identifikation og opsporing af familie er væsentlige elementer i denne ramme. Målet er at sikre, at familiens enhed opretholdes under omfordelingsprocedurer og grænseprocedurer ⁽⁸¹⁾. Myndighederne skal gøre deres bedste for at identificere og opspore familiemedlemmer for at opretholde princippet om familiens enhed og barnets tarv. Processen må ikke indebære nogen fare for det pågældende barn, familien eller de aktører, der vil foretage familieopsporingen.

Mens der foretages opsporing, forbliver ansvaret for barnet hos værtslandet. Der bør derfor foretages en risikovurdering med det specifikke formål at opspore familien. Denne risikovurdering skal indgå i den vurdering af barnets tarv, der foretages forud for opsporingen, eftersom vurderingen af barnets tarv omfatter en analyse af både barnets og familiens sikkerhed, mulighederne for at genoprette kontakt med familien og/eller for familiesammenføring, barnets trivsel og barnets synspunkter under hensyntagen til

⁽⁷⁶⁾ Komitéen for Barnets Rettigheder, [General comment No 14 \(2013\) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration \(Article 3, para. 1\)](#), 29. maj 2013, CRC/C/GC/14, 29. maj 2013.

⁽⁷⁷⁾ Artikel 22, stk. 2, i forordningen om asylproceduren.

⁽⁷⁸⁾ Familiens enhed bør så vidt muligt opretholdes (artikel 45, stk. 2, og artikel 54, stk. 2, i forordningen om asylproceduren).

⁽⁷⁹⁾ Som anført i betragtning 40 til direktivet om modtagelsesforhold (2024), hvori det fastsættes, at familier med mindreårige skal indkvarteres i modtagelsesfaciliteter, der passer til deres behov. Nødvendigheden af at overholde kravene i direktivet om modtagelsesforhold (2024) er også fastsat i artikel 54, stk. 2, i forordningen om asylproceduren.

⁽⁸⁰⁾ Betragtning 46 til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring og artikel 23, stk. 4, i samme forordning.

⁽⁸¹⁾ Dette forstærkes af bestemmelserne i betragtning 70 til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring og artikel 67 og 68 i samme forordning samt i artikel 45 i forordningen om asylproceduren.

vedkommendes alder og modenhed. De specifikke midler til familieopsporing, de potentielle aktører, der skal inddrages, og de mulige måder, hvorpå der kan indsamles oplysninger, bør også fastlægges under fuld hensyntagen til sikkerhedsgarantierne. Et barn må kun sammenføres med familien, hvis sammenføringen tjener barnets tarv.

Sager om børneægteskaber: hensynet til barnets tarv og retlige hensyn

I alle sager, hvor den ene eller begge parter i et ægteskab er mindreårige, skal der ved vurderingen af barnets tarv tages hensyn til alle nedenstående faktorer.

Hvis en uledsaget mindreårig er gift med en voksen, der har lovligt ophold i en medlemsstat, eller hvis begge ægtefæller er mindreårige, vil ægteskabet generelt blive vurderet på grundlag af national lovgivning og internationale standarder for børns beskyttelse og trivsel. I forbindelse med **familieopsporing og familiesammenføring** kan medlemsstaterne kun anse ægteskabet for gyldigt, hvis det er i overensstemmelse med den nationale lovgivning om gyldigheden af sådanne ægteskaber, og hvis ægteskabet ikke strider mod barnets tarv.

Når ægteskabet involverer en mindreårig, der er gift med en voksen, er yderligere hensyn til den mindreåriges trivsel og eventuelle beskyttelsesbehov af afgørende betydning. Myndighederne skal nøje vurdere, om opsporing og efterfølgende sammenføring er i den mindreåriges tarv, navnlig hvis der kan være bekymring for udnyttelse, tvang eller andre risici i forbindelse med ægteskabet. Dette omfatter inddragelse af børnebeskyttelsesorganer og relevante organisationer med henblik på at give vejledning og sikre, at barnets trivsel prioriteres i forbindelse med alle foranstaltninger.

Hvis begge ægtefæller er mindreårige, skal forholdet vurderes med særlig agtpågivenhed, da medlemsstaterne generelt lægger vægt på at beskytte mindreårige frem for at formalisere forhold, der involverer unge. Opsporing og sammenføring ville i sådanne tilfælde fokusere på at garantere sikre, alderssvarende levevilkår for begge mindreårige og garantier, der er i overensstemmelse med hvert **barns tarv**. Også her ligger de nationale love og principper for beskyttelse af børn til grund for tilgangen med et klart fokus på mindreåriges sundhed, sikkerhed og personlige udvikling snarere end validering af ægteskabelig status.

Risikovurdering

Potentielle risici for barnet eller barnets familiemedlemmer bør tages i betragtning i alle faser af opsporingsprocessen for at undgå skade. For at sikre dette er det vigtigt at indsamle alle relevante oplysninger om oprindelses- og/eller transitlandet med henblik på at fastlægge potentielle risici og afbødende foranstaltninger for at mindske deres virkning. Under forberedelserne til familiesammenføring af børn skal der tages hensyn til behovet for at beskytte dem mod forskelsbehandling, målrettede angreb og yderligere risici for repressalier fra netværk af menneskehandlere (se eksempler nedenfor). Hvis familieopsporing kan bringe barnet eller dets familiemedlemmer i fare, bør sagen henvises til de kompetente aktører for at undersøge behovet for international beskyttelse ⁽⁸²⁾.

Nedenfor følger en ikkeudtømmende liste over visse situationer, der kræver særlig opmærksomhed.

- **Risiko for repressalier i sager om vold i hjemmet:** Hvis der tidligere har været vold i hjemmet i familien, kan genoprettelse af kontakt udsætte barnet for yderligere skade. Det er altafgørende, at familiens dynamik vurderes, og at der skabes et sikkert miljø for barnet.
- **Deltagelse i væbnet vold:** Børn, der har været involveret i væbnet vold mod deres eget lokalsamfund, står over for unikke risici. Sikring af deres sikkerhed kræver omhyggelig planlægning og inddragelse af specialiserede organisationer.
- **Forfølgelse:** Hvis barnet eller dets familiemedlemmer risikerer forfølgelse i deres hjemland, kan familieopsporing udsætte dem for alvorlige konsekvenser. Det er afgørende, at det politiske landskab og de potentielle trusler vurderes, inden der indledes kontakt. Børn og deres familier, der tilhører marginaliserede etniske eller religiøse grupper, kan f.eks. være udsat for en øget risiko for forfølgelse. Familieopsporingsindsatsen skal tage hensyn til disse faktorer og prioritere de involverede personers sikkerhed og anonymitet.
- **Menneskehandel og udnyttelse:** Familieopsporing kan udsætte barnet eller dets familiemedlemmer for repressalier fra menneskehandlere, navnlig hvis barnet har optrådt som vidne. I sådanne tilfælde skal familieopsporingsaktiviteter evalueres nøje for at forhindre, at familien udsættes for yderligere fare. I tilfælde, hvor barnet har været offer for menneskehandel, kan kontakt med familien utilsigtet gøre menneskehandlerne opmærksom på barnets tilholdssted og bringe både barnet og dets familie i fare. Der er behov for grundige risikovurderinger og inddragelse af organisationer til bekæmpelse af menneskehandel.

⁽⁸²⁾ IOM, UNICEF, IOM-UNICEF Strategic Collaboration Framework (2022-2023), [Family tracing and assessment form](#), 2022.

Relaterede publikationer

EASO, [Praktisk vejledning om barnets tarv i asylprocedurer](#), 2019. Denne vejledning hjælper myndigheder i EU+-landene med at anvende princippet om barnets tarv og styrke garantierne inden for asylprocedurer for børn. Vejledningen omfatter baggrundselementer vedrørende barnets tarv, relevante garantier, vejledning om, hvordan man vurderer barnets tarv i praksis, samt sårbarheds- og risikoindikatorer.

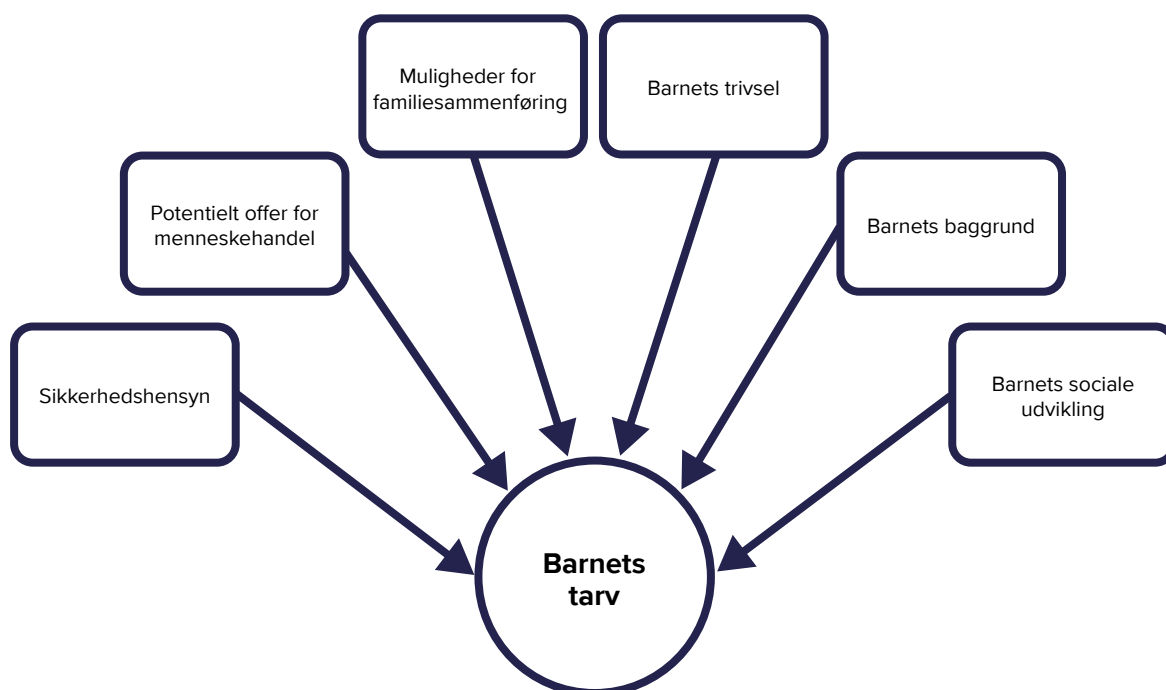
Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA), [Værgemål for børn uden forældreomsorg](#), 30. juni 2014. Denne håndbog indeholder oplysninger til værger om, hvordan man foretager en vurdering af barnets tarv eller sikrer, at de myndigheder, der foretager vurderingen af barnets tarv, tager hensyn til alle relevante elementer.

Betragtning 15 til kvalifikationsforordningen

"Ved vurderingen af barnets tarv bør medlemsstaternes myndigheder navnlig tage behørigt hensyn til princippet om familiens enhed, og den mindreåriges trivsel og sociale udvikling, sproglige færdigheder, sikkerhedsovervejelser og den pågældende mindreåriges egen mening under hensyntagen til vedkommendes alder og modenhed".

Figur 1. Barnets tarv – komponenter

I henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring skal myndighederne **give prioritet til** ansøgninger om international beskyttelse fra personer med familiemedlemmer i EU+-lande. Både de anmodende og de anmodede lande forventes at fremskynde anmodninger og overførsler vedrørende familiens enhed, så der sikres hurtig adgang til asylproceduren. Myndighederne bør udvise fleksibilitet og sigte mod at sammenføre familiemedlemmer så hurtigt som muligt.

2.2. Proceduremæssige garantier

I dette afsnit beskrives proceduremæssige garantier for at sikre sårbare personers beskyttelse og trivsel i forbindelse med familieopsporing, herunder uledsagede børn og afhængige voksne. Disse garantier stemmer overens med relevante retlige instrumenter og *soft law*-henstillinger. Værgen eller repræsentanten spiller f.eks. en afgørende rolle for både børn og afhængige voksne med hensyn til at formidle oplysninger og sørge for repræsentation og bistand, hvis en afgørelse om familieopsporing skal revideres.

Disse garantier omfatter:

1. sikkerhed
2. værge/repræsentant
3. oplysninger
4. barnets synspunkter bliver hørt
5. tavshedspligt
6. databeskyttelse
7. verificering af familiemæssig tilknytning
8. princippet om at lade tvivlen komme ansøgeren til gode
9. effektive retsmidler.

Princippet om familiens enhed spiller endvidere en afgørende rolle for beskyttelsen af ansøgerens trivsel. Samarbejde mellem relevante aktører er afgørende for at sikre, at disse garantier gennemføres effektivt. Disse proceduremæssige garantier sikrer, at familieopsporing ikke kun søger at forene familier, men også gør det på en måde, der fuldt ud respekterer og beskytter de involverede personers rettigheder.

2.2.1. Sikkerhed

Sikkerhed er afgørende for familieopsporing for sårbare personer, navnlig uledsagede børn og afhængige voksne. Familieopsporing bør ske under fuld hensyntagen til sikkerheden ⁽⁸³⁾. Ud over den indledende risikovurdering skal sikkerheden løbende overvåges under hele familieopsporingsprocessen. Dette omfatter en vurdering af ansøgernes fysiske og følelsesmæssige sikkerhed samt de potentielle risici for de familiemedlemmer, der opspores. Dette er især tilfældet, når der kan være frygt for vold i hjemmet, menneskehandel eller andre former for vold eller misbrug. For uledsagede børn og afhængige voksne skal værgen eller

⁽⁸³⁾ Artikel 6 i FN's konvention om barnets rettigheder.

repræsentanten spille en central rolle for at sikre, at barnet forstår potentielle risici i overensstemmelse med deres modenhed, og hjælpe dem med at give udtryk for eventuelle bekymringer. På samme måde skal afhængige voksne, f.eks. personer med psykiske, fysiske eller følelsesmæssige sårbarheder, oplyses om potentielle risici på en håndgribelig måde, idet deres repræsentant hjælper dem med at give udtryk for bekymringer, de måtte have.

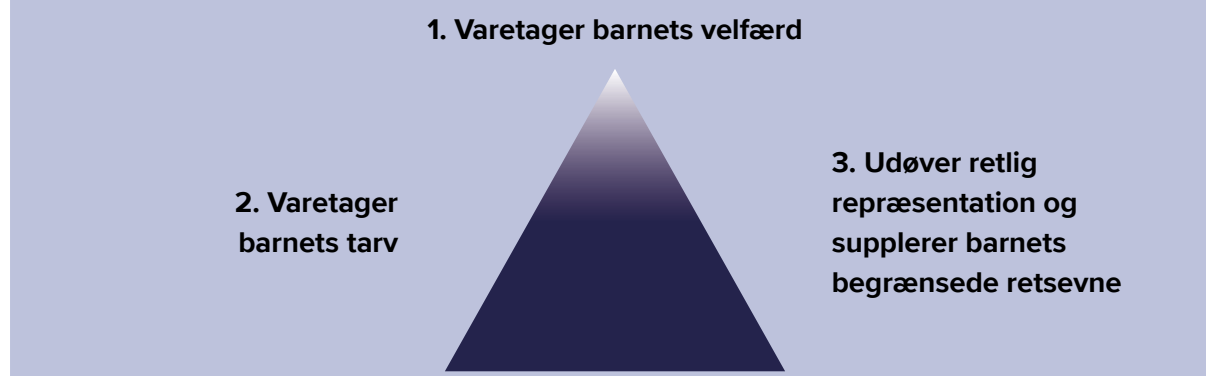
2.2.2. Udpegning af værger

I overensstemmelse med internationale konventioner og EU-bestemmelser er der en klar forpligtelse til at yde særlig beskyttelse og bistand til ethvert barn, der midlertidigt eller permanent er afskåret fra sine familiemæssige omgivelser. Dette understreges især i FN's konvention om barnets rettigheder ⁽⁸⁴⁾, som specifikt fokuserer på beskyttelse af flygtningebørn. EU's nye asylovgivning styrker dette ved at gøre det obligatorisk at udpege en repræsentant eller værge for uledsagede mindreårige i hele asylprocessen.

FRA, *Værgemål for børn uden forældreomsorg*, 30. juni 2014.

Yderligere vejledning vedrørende værgens rolle i familieopsporingsprocessen kan findes i FRA's håndbog om værgemål for børn uden forældreomsorg.

Værgeren varetager tre forskellige funktioner, når et barn står uden forældreomsorg, som illustreret i figuren.

Den udpegede repræsentants rolle er afgørende. Repræsentanten sikrer netop, at barnet kan udøve sin ret til at blive hørt. Fra den indledende screeningfase gennem hele asylproceduren er repræsentanten ansvarlig for at sikre, at den uledsagede mindreårige er tilstrækkeligt repræsenteret og bistået. Dette omfatter at varetage barnets tarv, udøve dets retsevne, hvor det er nødvendigt, og spille en væsentlig rolle i familieopsporingen for at bevare familiens enhed.

Afhængige voksne, der ikke er i stand til at repræsentere sig selv, bør også modtage rettidig bistand fra en udpeget repræsentant i henhold til nationale rammer. For sårbare grupper, navnlig afhængige voksne, skal de proceduremæssige garantier tage højde for specifikke behov og komplekse forhold. Afhængige voksne kan have behov for:

⁽⁸⁴⁾ Artikel 20 og artikel 22, stk. 2, i FN's konvention om barnets rettigheder.

- **skræddersyet kommunikation** – oplysninger bør gives på en håndgribelig måde under hensyntagen til eventuelle kognitive, sensoriske eller sprogrelaterede udfordringer
- **støtte til beslutningstagning** – repræsentanter bør bistå afhængige voksne med beslutningstagning, navnlig når de forstår konsekvenserne af familieopsporing, eller når de giver deres samtykke til bestemte skridt
- **regelmæssige kontroller og tilpasninger** – der kan være behov for løbende vurderinger for at sikre den afhængige voksnes trivsel, og der kan om nødvendigt foretages tilpasninger af støttemekanismerne.

I tilfælde, hvor afhængige voksne er tilbageholdende med at deltage i familieopsporing, bør deres præferencer nøje overvejes. Repræsentanten kan være nødt til at afveje den enkeltes autonomi med hensyn til beskyttelse, baseret på princippet om personens tarv, i lighed med den tilgang, der anvendes for uledsagede børn.

I henhold til den nye pagt om migration og asyl bør der ikke udpeges repræsentanter, hvis interesser strider mod, eller potentielt kunne stride mod, den mindreåriges interesser, for at sikre effektiviteten af deres rolle ⁽⁸⁵⁾. Desuden skal repræsentanter have passende kvalifikationer og ekspertise. De skal også løbende uddannes, så de altid er ajour og i stand til at yde den nødvendige støtte ⁽⁸⁶⁾. Desuden er kontinuiteten i repræsentationen ⁽⁸⁷⁾ og støtten til uledsagede mindreårige vigtig. Den lovgivningsmæssige ramme ⁽⁸⁸⁾ omfatter bestemmelser om kontrol og eventuel udskiftning af repræsentanter, der ikke udfører deres opgaver i tilstrækkelig grad.

Repræsentantens opgaver er omfattende og styrket i henhold til det fælles europæiske asylsystem, og de omfatter bistand til registrering og indgivelse af asylansøgninger, forberedelse af og deltagelse i personlige samtaler og tilvejebringelse af de nødvendige oplysninger om asylprocessen. Desuden spiller repræsentanten en afgørende rolle i familieopsporing og sikrer, at der gøres en indsats for at sammenføre den mindreårige med dennes familiemedlemmer, når det er muligt. I henhold til kvalifikationsforordningen har værgen også ansvar i forbindelse med fratagelse af status og løbende bistand til familieopsporing ⁽⁸⁹⁾.

Endelig er det vigtigt at etablere robuste mekanismer til overvågning af og tilsyn med repræsentantens præstation. Det er vigtigt, at administrative eller retslige myndigheder regelmæssigt fører tilsyn. Alle klager, der indgives af uledsagede mindreårige mod deres repræsentanter, skal gennemgås grundigt. Dette omfatter sikring af, at mindreårige fortroligt og sikkert kan indgive klager over deres repræsentanter som specificeret i de relevante artikler i direktivet om modtagelsesforhold (2024), kvalifikationsforordningen, forordningen om asylproceduren og forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring ⁽⁹⁰⁾.

⁽⁸⁵⁾ Artikel 27, stk. 2, i direktivet om modtagelsesforhold (2024), artikel 23, stk. 2 og 3, i forordningen om asylproceduren, artikel 33, stk. 1 og 4, i kvalifikationsforordningen, artikel 14, stk. 1 og 3, i Eurodac III-forordningen og artikel 13, stk. 4, i screeningforordningen.

⁽⁸⁶⁾ Artikel 23, stk. 9, i forordningen om asylproceduren, understøttet af artikel 26, stk. 6, i direktivet om modtagelsesforhold (2024), artikel 23, stk. 2, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring og artikel 33, stk. 2, litra a), i kvalifikationsforordningen.

⁽⁸⁷⁾ Betragtning 25 til screeningforordningen og artikel 13, stk. 4, i samme forordning.

⁽⁸⁸⁾ Artikel 27, stk. 8, i direktivet om modtagelsesforhold (2024) og artikel 23, stk. 9, andet afsnit, i forordningen om asylproceduren.

⁽⁸⁹⁾ Artikel 33, stk. 2, litra b) og c), i kvalifikationsforordningen.

⁽⁹⁰⁾ Artikel 27, stk. 5, litra a), i direktivet om modtagelsesforhold (2024), artikel 33, stk. 4, i kvalifikationsforordningen, artikel 23, stk. 5, litra a), i forordningen om asylproceduren og artikel 19, stk. 1, litra r), i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

Relateret publikation fra EUAA/FRA

EUAA-FRA, [Practical Tool for Guardians – The asylum procedure](#), oktober 2023, afsnit 2.3 "Lodging an application for international protection".

2.2.3. Oplysninger gives på en passende måde

For at sikre børns og afhængige voksnes effektive deltagelse er det afgørende, at de oplyses behørigt om deres rettigheder og forpligtelser under familieopsporingsprocessen samt om eventuelle fremskridt og resultater. Dette omfatter direkte kommunikation eller levering af oplysninger med støtte fra værger eller repræsentanten, baseret på nationale procedurer og den pågældendes forståelse af situationen.

For børn bør oplysningerne gives i et alderssvarende og tilgængeligt format. Som fremhævet i generel bemærkning nr. 6 fra Komitéen for Barnets Rettigheder (uofficiel oversættelse):

"Det er bydende nødvendigt, at uledsagede børn og børn, der er blevet adskilt fra deres familie uden for deres oprindelsesland, får alle relevante oplysninger om f.eks. deres rettigheder, tilgængelige tjenester, herunder kommunikationsmidler, asylprocessen, familieopsporing og situationen i deres oprindelsesland, for at give mulighed for, at barnet kan give udtryk for sine synspunkter og ønsker på et velinformeret grundlag" ⁽⁹¹⁾.

Den nye pagt om migration og asyl indfører opdaterede krav om oplysninger til mindreårige. I henhold til artikel 8, stk. 1 og 2, i forordningen om asylproceduren og artikel 5 i direktivet om modtagelsesforhold (2024) skal oplysninger gives på et sprog, som barnet forstår eller med rimelighed kan forventes at forstå. Disse oplysninger skal også gives på en børnevenlig måde med inddragelse af barnets repræsentant for at sikre klarhed og forståelighed ⁽⁹²⁾.

Desuden fastsættes det i forordningen om asylproceduren, at oplysninger bør gives ved hjælp af foldere og materiale, der specifikt er beregnet til mindreårige ⁽⁹³⁾. Denne tilgang har til formål at øge barnets forståelse af proceduren for international beskyttelse og støtter effektiv indsamling af relevante oplysninger fra barnet.

For voksne bør oplysningerne tilpasses deres kognitive og følelsesmæssige behov. Dette kan omfatte en forenkling af sproget eller anvendelse af alternative formater, afhængigt af eventuelle mentale, sensoriske eller sprogrelaterede udfordringer. Der bør også tages hensyn til sårbare personers synspunkter i henhold til deres alder, modenhed og kapacitet.

⁽⁹¹⁾ Komitéen for Barnets Rettigheder, [General comment No 6 \(2005\) Treatment of unaccompanied and separated children outside their country of origin](#), CRC/GC/2005/6, 1. september 2005, punkt 25.

⁽⁹²⁾ Artikel 5, stk. 2, i direktivet om modtagelsesforhold (2024), betragtning 30 til forordningen om asylproceduren og artikel 8, stk. 2, og artikel 23, stk. 2, litra a), i samme forordning, samt artikel 20, stk. 3, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽⁹³⁾ Artikel 8, stk. 2, litra a) og d), i forordningen om asylproceduren.

Alle sårbare personer, herunder uledsagede børn, har ret til frit at udtrykke deres egne synspunkter i alle spørgsmål, der berører dem. Barnets synspunkter bør tillægges behørig vægt i overensstemmelse med dets alder og modenhed ⁽⁹⁴⁾. Der bør tages behørigt hensyn til barnets synspunkter vedrørende selve familieopsporingsprocessen samt vedrørende de mulige resultater (verificering af familiemæssig tilknytning, genoprettelse af kontakt, sammenføring med familiemedlemmer osv.) i overensstemmelse med barnets alder og modenhed. I artikel 23, stk. 3, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring understreges det, at repræsentanten for en uledsaget mindreårig skal være involveret under hele proceduren. Endvidere beskrives repræsentantens rolle i at bistå den mindreårige ved at give oplysninger, der er relevante for vurderingen af barnets tarv, sikre den mindreåriges ret til at blive hørt og støtte dennes kontakt med andre aktører, f.eks. familieopsporingsorganisationer. Denne inddragelse skal respektere fortrolighedsforpligtelserne over for den mindreårige.

Der er forskellige måder, hvorpå barnet kan give udtryk for sine synspunkter vedrørende familieopsporingsprocessen, og barnet bør ikke være unødigt begrænset til at gøre det på noget tidspunkt i proceduren. Afhængigt af den nationale struktur og sagens omstændigheder kan barnet give udtryk for sine synspunkter under en samtale ved hjælp af skriftlige erklæringer eller andre midler, enten på egen hånd eller gennem repræsentanten. Samtaler med uledsagede mindreårige og i givet fald ledsagede mindreårige skal foretages af personer med det nødvendige kendskab til mindreåriges rettigheder og særlige behov. Disse samtaler bør gennemføres på en måde, der er indfølelse over for børn og passende til sammenhængen, under hensyntagen til den mindreåriges alder og modenhed. Tilstedeværelsen af repræsentanten og, hvor det er relevant, den mindreåriges juridiske rådgiver er påkrævet under disse samtaler for at sikre, at den mindreåriges tarv beskyttes ⁽⁹⁵⁾.

Hyppig kommunikation på en børnevenlig måde, hvor opsporingsprocessen forklares, og hvor der lyttes aktivt til barnet og dets bekymringer, er afgørende for at sikre, at opsporingsprocessen forstås og accepteres af barnet. Dette kan føre til opnåelse af **barnets informerede samtykke**. Denne accept bør omsættes til barnets aktive samarbejde i alle opsporingstrin og -processer. Det er også afgørende for accepten af opsporingsresultater, uanset hvad de måtte være, og for at lette barnets deltagelse i relevante yderligere procedurer som f.eks. genoprettelse af kontakt med familien eller familiesammenføring.

Når familieopsporing anses for at være i barnets tarv, men barnet ikke indvilliger i det, kan værger/ repræsentanten potentielt stadig give samtykke til opsporingen. Dette skal dog være godt formidlet til barnet af dets repræsentant for ikke at bringe tillidsforholdet mellem dem i fare ⁽⁹⁶⁾.

Afhængige voksne bør også have mulighed for at udtrykke deres præferencer, navnlig når disse vedrører familieopsporing og -sammenføring. Den enkeltes autonomi bør respekteres i videst muligt omfang, idet afgørelser baseres på hensynet til personens tarv og støttes af en repræsentant, hvor det er nødvendigt. Denne tilgang med aktivt at lytte til og værdsætte sårbare personers synspunkter sikrer, at de er informerede og respekterede deltagere i familieopsporingsprocessen. Det fremmer også deres engagement i de efterfølgende trin, f.eks. genoprettelse af kontakt med familien eller familiesammenføring, og tilpasser processen til deres rettigheder og tarv.

⁽⁹⁴⁾ Komitéen for Barnets Rettigheder, [General comment No 12 \(2009\). The right of the child to be heard](#), CRC/C/GC/12, 20. juli 2009, 1. juli 2009.

⁽⁹⁵⁾ Artikel 22, stk. 4, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽⁹⁶⁾ UNHCR, [Safe and Sound: What States can do to ensure respect for the best interests of unaccompanied and separated children in Europe](#), oktober 2014.

2.2.4. Fortrolighed

Fortrolighed vedrører behandling af oplysninger. Når oplysninger behandles som fortrolige, må de kun deles med samtykke fra den person, der er genstand for oplysningerne, eller, hvis det er tilladt i henhold til national lovgivning, med autoriserede parter. De delte oplysninger er begrænset til de oplysninger, der er nødvendige for, at disse parter kan udføre deres opgaver. Hvis det ikke er tilladt i henhold til loven, skal indehaveren af oplysningerne have personens samtykke til at dele oplysningerne med en anden part. Ansøgerens samtykke til at dele oplysningerne skal indhentes på en alderssvarende måde, inden følsomme oplysninger videregives.

Fortrolighedsprincippet er iboende forbundet med sikkerhedshensyn. Der skal indføres sikkerheds- og fortrolighedsgarantier som vigtige sikkerhedsforanstaltninger i familieopsporingsprocessen, navnlig når det uledsagede barn kan have behov for international beskyttelse.

Reglen om fortrolighed i familieopsporingsprocessen gælder ikke kun for oplysninger om barnet, men også for personoplysninger om dem, der er berørt af processen (familiemedlemmer, der opspores osv.). Som fremhævet i generel bemærkning nr. 6 fra Komitéen for Barnets Rettigheder (uofficiel oversættelse):

"Der skal udvises særlig omhu for ikke at bringe velfærden for personer, der stadig befinder sig i oprindelseslandet, navnlig barnets familiemedlemmer, i fare" ⁽⁹⁷⁾.

Dette hensyn vægtes yderligere, når der søges efter familiemedlemmer i oprindelseslandet til et barn, der ansøger om international beskyttelse. En vurdering af barnets tarv bør altid gå forud for indledningen af opsporing, samt når der træffes afgørelse om resultatet af familieopsporing, navnlig hvis det overvejes at genoprette familiemæssig tilknytning.

Som det fremhæves i generel bemærkning nr. 6 fra Komitéen for Barnets Rettigheder, bør der i forbindelse med opsporingsaktiviteter ikke henvises til barnets status som ansøger eller flygtning ⁽⁹⁸⁾. Sikkerheden for familiemedlemmerne til barnet, der stadig befinder sig i oprindelseslandet, kan bringes i fare, hvis fortrolighedsprincippet ikke overholdes, og barnet kan blive *sur place*-flygtning ⁽⁹⁹⁾.

De negative konsekvenser af brud på fortrolighedsprincippet med hensyn til oplysninger indsamlet inden for rammerne af proceduren for international beskyttelse, herunder oplysninger indsamlet under familieopsporing, kan få alvorlig indflydelse på det enkelte barn og dets familie, men også integriteten af asylsystemet.

⁽⁹⁷⁾ Komitéen for Barnets Rettigheder, [General comment No 6 \(2005\) Treatment of unaccompanied and separated children outside their country of origin](#), CRC/GC/2005/6, 1. september 2005, punkt 30.

⁽⁹⁸⁾ Komitéen for Barnets Rettigheder, [General comment No 6 \(2005\) Treatment of unaccompanied and separated children outside their country of origin](#), CRC/GC/2005/6, 1. september 2005, punkt 80.

⁽⁹⁹⁾ *Sur place*-flygtninge er personer, der forlader deres oprindelsesland af årsager, der ikke vedrører international beskyttelse, og som ikke desto mindre kan have en velbegrunnet frygt for forfølgelse eller alvorlig overlast i deres eget land efter deres afrejse.

2.2.5. Databeskyttelse

I henhold til EU-retten må personoplysninger kun behandles under strenge betingelser. Organisationer, der indsamler og forvalter personoplysninger, skal sikre, at oplysningerne beskyttes mod misbrug og håndteres med respekt for de rettigheder, der nydes af de personer, som oplysningerne vedrører. Familieopsporing er en proces, der er baseret på behandling af personoplysninger, og i mange tilfælde er de behandlede oplysninger følsomme, eller misbrug heraf kan bringe de involverede i processen i fare.

Familieopsporingsprocessen bør gennemføres fortroligt og under fuld overholdelse af de nøgleprincipper, der er fastlagt i EU's databeskyttelseslovgivning ⁽¹⁰⁰⁾.

Ansøgere og deres værger/repræsentanter bør oplyses om de oplysninger, der skal indsamles i henhold til de respektive nationale retlige rammer.

2.2.6. Verificering af familiemæssig tilknytning

Fastlæggelse af ægtheden af familiemæssig tilknytning er en kritisk garanti for uledsagede børn og afhængige voksne, der er involveret i familieopsporing. Sikring af, at kontrolprocesserne er grundige, men samtidig respekterer personens situation, er med til at beskytte vedkommendes interesser og rettigheder.

For at fortsætte med verificeringen af familiemæssig tilknytning kan der anvendes forskellige metoder, fra indsamling af bevismateriale til DNA-test, **som en sidste udvej**. Hvis der foreligger tilstrækkeligt bevismateriale, bør DNA-test eller andre invasive metoder faktisk ikke være nødvendige med henblik på verificering. I henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring ⁽¹⁰¹⁾ er indicier tilstrækkelige, når de "er sammenhængende, kan kontrolleres og er tilstrækkeligt detaljerede til at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse".

⁽¹⁰⁰⁾ Yderligere oplysninger om databeskyttelse findes i FRA, [Håndbog om europæisk databeskyttelseslovgivning](#), 25. maj 2018.

⁽¹⁰¹⁾ Betragtning 54 til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

Hvilke beviser kan der indsamles?

- **Skriftlig dokumentation.** Dette omfatter fødselsattester, "familiebøger" og pas, der angiver familieforhold.
- **Indicier.** Udtalelser fra ansøgeren og familiemedlemmerne kan give oplysninger om sammenhæng og støtte verificering. Eksempler herpå er skriftlige og/eller mundtlige forklaringer, samtaler med familiemedlemmer (f.eks. tegning af et fælles familietræ under samtidige samtaler) eller undersøgelser vedrørende situationen i udlandet. Barnets forklaringer kan underbygges af bevismateriale såsom dokumenter, audiovisuelt materiale, fysiske bilag (f.eks. eksamensbeviser, billeder og dokumentation for pengeoverførsel) eller kendskab til specifikke kendsgerninger.
- **Optegnelser og fotografier.** Officielle optegnelser fra EU+-lande, fotografier, bevis for kontakt og vidneudsagn kan også udgøre bevismateriale ⁽¹⁰²⁾.

Det er vigtigt at overveje **risikoafbødning**, når familiemæssig tilknytning kontrolleres. Det betyder, at efterforskning af den valgte familiemæssige tilknytning ikke må bringe barnet/den voksne eller familiemedlemmerne i fare. Det er f.eks. ikke altid hensigtsmæssigt at kontakte myndigheder i oprindelseslandet, når der er tale om en flygtning eller en person, der søger international beskyttelse. Hvis der er betænkeligheder med hensyn til mulige risici for barnet eller familiemedlemmerne – f.eks. menneskehandel eller andre farer – bør der udvises ekstra forsigtighed for at forhindre eksponering for disse trusler.

Et andet vigtigt hensyn er **princippet om at lade tvivlen komme ansøgeren til gode**. Hvis ansøgeren ikke kan fremlægge dokumentation for familieforholdet, skal de nationale myndigheder tage hensyn til vedkommendes forklaringer og andre tilgængelige beviser. Myndighederne kan ikke afvise, at der består en familiemæssig tilknytning, alene på grund af manglende dokumentation: Tvivlsprincippet skal anvendes. Der henvises i den forbindelse til direktivet om familiesammenføring ⁽¹⁰³⁾, da det indeholder vejledning om de betingelser, der skal gælde for familiesammenføringen af personer, der er berettiget til international beskyttelse. I henhold til Europa-Kommissionens retningslinjer for anvendelsen af direktivet om familiesammenføring ⁽¹⁰⁴⁾ er medlemsstaterne i sådanne tilfælde forpligtet til at tage hensyn til anden dokumentation for familieforholdet. Sådant "anden dokumentation" skal vurderes i henhold til national ret, og medlemsstaterne bør vedtage klare regler for disse beviskrav.

Selv med princippet om at lade tvivlen komme ansøgeren til gode bør bestræbelserne på at verificere familiemæssig tilknytning imidlertid ikke helt erstattes. Der bør anlægges en **afbalanceret tilgang** med forskellige metoder til at bekræfte familiemæssig tilknytning, som f.eks. dokumentation, udtalelser fra ansøgeren og familiemedlemmer, samtaler og eventuelle relevante omstændigheder eller kontekstuelle oplysninger.

⁽¹⁰²⁾ Betragtning 54 til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽¹⁰³⁾ [Rådets direktiv 2003/86/EF](#) af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251 af 3.10.2003).

⁽¹⁰⁴⁾ [Meddelelse fra Kommissionen](#) til Rådet og Europa-Parlamentet om retningslinjer for anvendelsen af Rådets direktiv 2003/86/EF om ret til familiesammenføring, Bruxelles, COM/2014/0210 final, 2014.

2.2.7. Effektive retsmidler

I forbindelse med familieopsporing indeholder EU-retten ikke udtrykkeligt en selvstændig ret til at klage over afgørelser om familieopsporing, som er adskilt fra afgørelsen om ansøgningen om international beskyttelse. De nationale regler finder således anvendelse. Desuden er der ingen specifik retlig forpligtelse til at indlede eller afslutte familieopsporingsprocessen med en skriftlig afgørelse. I praksis kan der dog træffes afgørelse om at indlede eller ikke indlede familieopsporing efter vurderingen af barnets tarv. Resultaterne af familieopsporing afspejles generelt i vurderingen af barnets tarv i forbindelse med ansøgningen om international beskyttelse.

Selv om der ikke kan indgives en særskilt klage, gælder de proceduremæssige garantier for anfægtelse af afgørelser inden for rammerne af proceduren for international beskyttelse (herunder afgørelser om overførsel i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring ⁽¹⁰⁵⁾) også for familieopsporingsprocesser ⁽¹⁰⁶⁾. Følgende garantier sikrer effektive retsmidler i denne sammenhæng.

- Alle personer, herunder uledsagede børn og deres værge/repræsentant, skal have juridiske og proceduremæssige oplysninger om anfægtelse af resultatet af familieopsporingen eller afgørelsen om overførsel.
- Afgørelser skal være begrundede (herunder faktiske omstændigheder og juridisk ræsonnement), berettigede og forklarede. I sager vedrørende børn bør afgørelser klart henvise til de relevante elementer i vurderingen af barnets tarv, og hvordan de er blevet vægtet med henblik på at fastlægge barnets tarv.
- En rimelig frist bør give ansøgerne mulighed for at udøve deres ret til effektive retsmidler. Myndighederne bør give oplysninger om de nærmere regler og frister for indgivelse af en klage eller appel.
- Juridisk bistand og repræsentation bør ydes gratis i overensstemmelse med gældende bestemmelser.

Der bør ydes gratis tolkning, hvor det er nødvendigt.

2.2.8. Samarbejde mellem myndigheder og organisationer

Forskellige institutionelle aktører kan være involveret i familieopsporingsprocessen på nationalt plan, f.eks. den besluttende myndighed, den myndighed/afdeling, der er ansvarlig for proceduren i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring, modtagelsesmyndigheden/-afdelingen, socialcentre osv. Samarbejde er afgørende for effektiviteten af familieopsporingen og for at sikre, at der tages fuldt hensyn til barnets tarv.

På trods af deres forskellige mandater kan de nationale myndigheder også anmode om bistand fra internationale mellemstatslige (IGO'er) og ikkestatslige organisationer (NGO'er)

⁽¹⁰⁵⁾ Artikel 19, stk. 1, litra k), i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽¹⁰⁶⁾ Yderligere vejledning findes i Komitéen for Barnets Rettigheder, [General comment No 14 \(2013\) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration \(Article 3, para. 1\)](#), 29. maj 2013, CRC/C/GC/14, 29. maj 2013.

eller andre relevante organisationer, der har erfaring med familieopsporing ⁽¹⁰⁷⁾. Det kan være meget gavnligt at inddrage familieopsporingsorganisationer eller internationale organisationer i sammenføringsprocessen. Disse organisationer har ofte kapacitet til at etablere kontakt med familiemedlemmer mere effektivt. I tilfælde, hvor et familiemedlem ikke kan lokaliseres med det samme, kan de udnytte deres netværk til at samarbejde med partnerorganisationer i landet for at hjælpe med søgningen. Desuden spiller disse organisationer en afgørende rolle med hensyn til at opbygge tillid hos både barnet og familiemedlemmerne, hvilket er afgørende for en vellykket familiesammenføringsproces. Medlemsstaterne kan endvidere sørge for eller lette den mindreåriges adgang til sådanne organisationers opsporingstjenester ⁽¹⁰⁸⁾.

Familieopsporing bør også baseres på samarbejde og deling af ansvarsområder mellem EU+-landene og, i nogle tilfælde, med oprindelses- og transitlandene, forudsat at det ikke bringer ansøgeren og de berørte familiemedlemmer i fare. En fælles tilgang, større sammenhæng og mere samarbejde mellem EU+- og tredjelande er i overensstemmelse med EU's generelle politik.

⁽¹⁰⁷⁾ Yderligere vejledning findes i Komitéen for Barnets Rettigheder, [General comment No 14 \(2013\) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration \(Article 3, para. 1\)](#), 29. maj 2013, CRC/C/GC/14, 29. maj 2013.

⁽¹⁰⁸⁾ Artikel 23, stk. 3, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

3. Familieopsporingsprocedure

I dette kapitel analyseres de centrale faser i familieopsporingsprocessen.

Familieopsporingsprocessen kan anskues fra to vinkler:

- når den gennemføres inden for rammerne af proceduren omhandlet i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring og i EU+-lande
- når den gennemføres i oprindelseslandet eller i et tredjeland i forbindelse med proceduren for international beskyttelse eller som opfølgning herpå.

I denne vejledning nævnes familieopsporingsprocessen som omhandlet i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring for at give et overblik over de forskellige muligheder, men selve proceduren er beskrevet mere detaljeret i [del II](#).

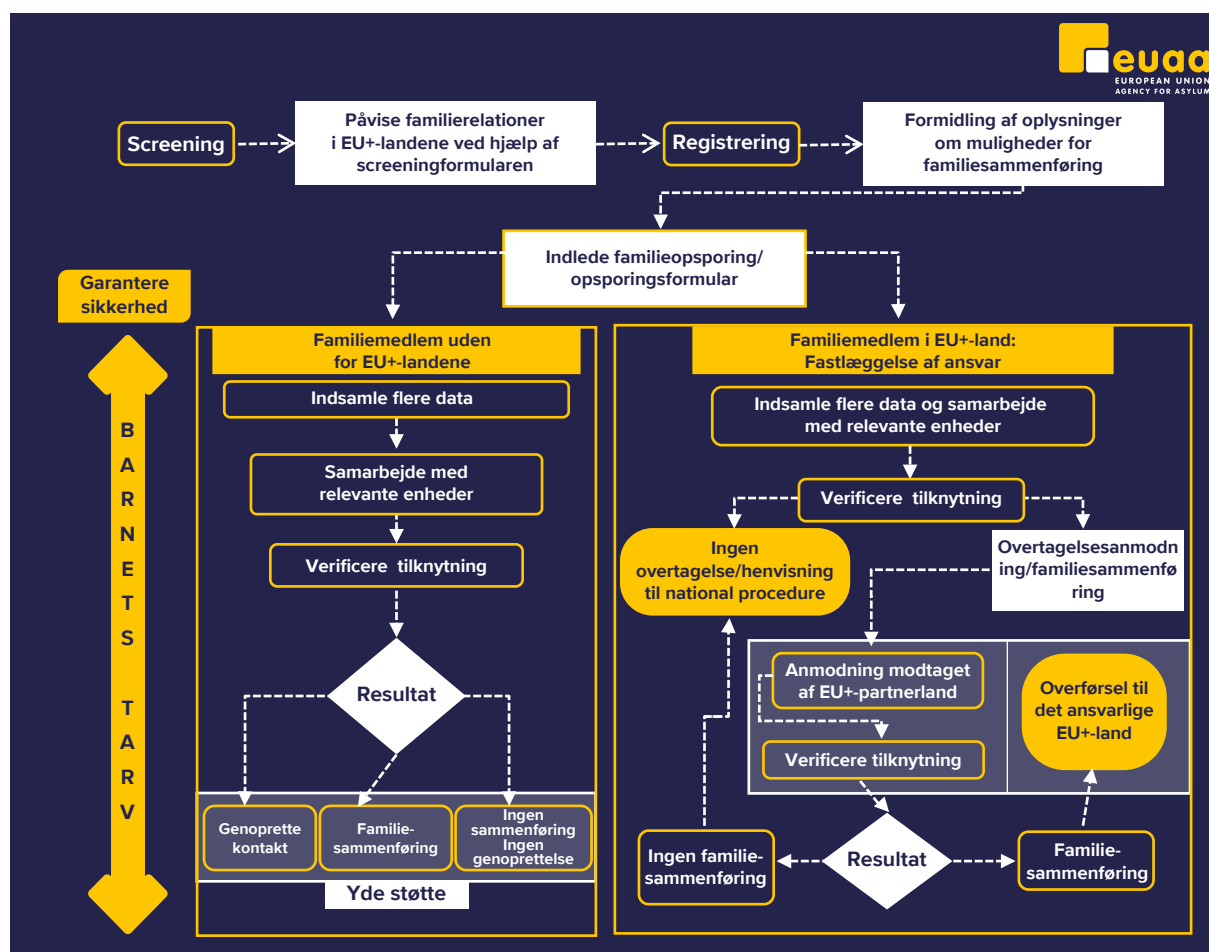
Et centralt hensyn i alle faser af processen for familieopsporing og -sammenføring er behovet for koordinering og planlægning på medlemsstatsniveau. Dette omfatter tværsektorielle planer for materiel, økonomisk og teknisk støtte til at håndtere alle faser i familieopsporingen.

Flowdiagram over familieopsporingsprocessen

Familieopsporing er en integreret del af ansøgerens overordnede sagsbehandling, navnlig når et barn er involveret. I sådanne tilfælde bør børnebeskyttelsesmyndigheder spille en aktiv rolle for at sikre en bedre koordinering af den overordnede sagsbehandlingsproces. Deres inddragelse bidrager til at værne om barnets tarv – kernen i alle de foranstaltninger, der træffes. Denne vejledning fokuserer imidlertid udelukkende på selve familieopsporingsprocessen, idet det anerkendes, at denne proces er én del af en bredere ramme for sagsbehandling, der kræver samarbejde mellem forskellige interessenter. Flowdiagrammet beskriver det proceduremæssige forløb i forbindelse med familieopsporing inden for rammerne af proceduren for international beskyttelse generelt.

Figur 2. Flowdiagram over familieopsporingsproces

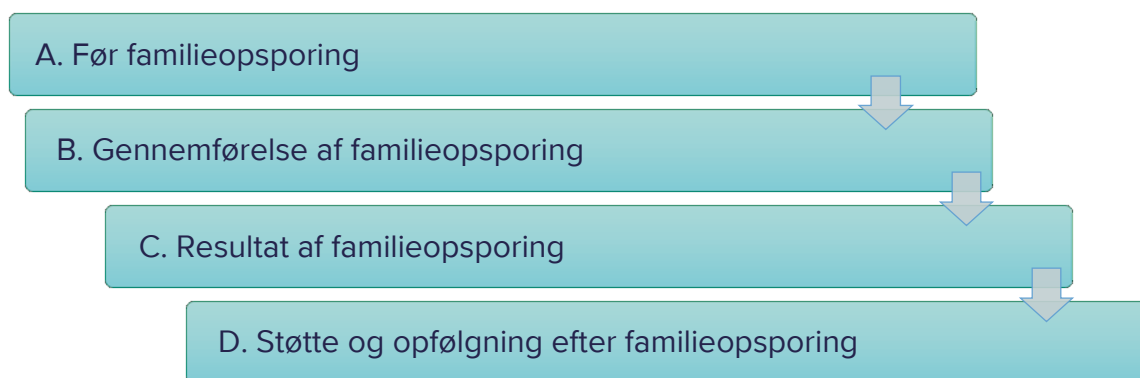

Familieopsporingsprocessen består af indbyrdes forbundne, om end særskilte, faser i et kontinuerligt proceduremæssigt forløb, der integrerer forskellige vigtige hensyn. Fra den oprindelige afgørelse om at indlede familieopsporing, som udløses, når en person ansøger om international beskyttelse, til den aktive opsporing og det endelige resultat er alle trin en del af en samlet tilgang, der har til formål at sikre barnets trivsel.

I de indledende faser skal myndighederne, inden der foretages familieopsporing, sikre, at der tages alle nødvendige skridt til at oplyse og forberede barnet, samtidig med at der tages hensyn til dets synspunkter, alder og modenhed. Denne forberedelse danner grundlag for den mere komplekse proces med at opspore familiemedlemmer i EU+-landene, oprindelseslandet eller tredjelande.

Når familieopsporingen indledes, kan de involverede metoder og aktører variere afhængigt af familiemedlemmernes placering. Uanset om opsporing finder sted inden for rammerne af forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring i EU+-landene eller indebærer internationalt samarbejde med tredjelande, forbliver opretholdelsen af de overordnede principper og garantier samt barnets tarv centrale i hele processen.

Selv om de proceduremæssige detaljer kan variere afhængigt af, hvor familiemedlemmer befinder sig, er hele processen rettet mod ét enkelt mål: at sammenføre barnet med dets familie på en måde, der respekterer dets rettigheder og fremmer dets trivsel på lang sigt. Både de forberedende skridt og den aktive opsporingsindsats er uadskillelige elementer i den bredere familieopsporingsprocedure. Nedenfor ses de trin, der ideelt set skal følges.

3.1. Før familieopsporing

Denne vejledning omhandler specifikt familieopsporing, der involverer ansøgere om international beskyttelse. Registrering af en ansøgning om international beskyttelse vil være tilstrækkeligt til at indlede familieopsporing i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

For sårbare personer bør afgørelsen om at indlede familieopsporing altid baseres på vedkommendes tarv. Denne afgørelse træffes typisk i samarbejde med personens repræsentant (værge eller juridisk repræsentant), nationale myndigheder og relevante organisationer. For afhængige voksne omfatter særlige hensyn respekt for deres autonomi, privatliv og eventuelle særlige behov, der er forbundet med deres sårbarhed. For børn træffes afgørelsen om at indlede familieopsporing typisk af barnets repræsentant i samarbejde med nationale myndigheder og relevante organisationer.

Når en sårbar ansøger, f.eks. et uledsaget barn eller en afhængig voksen, ansøger om international beskyttelse, gælder følgende punkter.

1. Ansøgeren bør henvises til de myndigheder, der er kompetente til at behandle ansøgningen om international beskyttelse, enten med henblik på forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring eller med henblik på at behandle ansøgningen som den ansvarlige stat.
2. Det bør sikres, at der udpeges en repræsentant ⁽¹⁰⁹⁾.
3. Ansøgeren bør oplyses om familieopsporingsprocessen så tidligt som muligt. Oplysningerne bør tilpasses barnets forståelsesniveau, og der bør tages hensyn til både børns og voksnes synspunkter. Afhængigt af den nationale struktur kan oplysningerne leveres af nationale myndigheder, bemyndigede organisationer eller ansøgerens repræsentant.
4. Det er ikke desto mindre statens ansvar at sikre, at ansøgeren fuldt ud forstår familieopsporingsprocessen. Når ansøgeren er oplyst om og forstår processen, kan vedkommende bedre fremlægge de oplysninger, der er nødvendige for at indlede familieopsporing.
5. Under indledende møder, f.eks. ved første kontakt og ved udarbejdelse af ansøgningen, vil den ansvarlige medarbejder normalt indsamle oplysninger, der vil

⁽¹⁰⁹⁾ Artikel 13, stk. 3, i screeningforordningen.

være nyttige senere i processen. Screeningformularer ⁽¹¹⁰⁾ og et særligt skema ⁽¹¹¹⁾ kan bruges til at indsamle oplysninger om familiemedlemmer for at lette henvisningen.

Den udpegede **repræsentant eller værge** spiller en vigtig rolle med hensyn til at sikre, at ovennævnte skridt tages som højeste prioritet, under hensyntagen til barnets tarv og under overholdelse af de specifikke proceduremæssige garantier, der gælder for uledsagede børn inden for rammerne af proceduren for international beskyttelse. Vedkommende spiller også en central rolle med hensyn til at give oplysninger og støtte ansøgeren i at indsamle de oplysninger, der er nødvendige med henblik på familieopsporing, altid under hensyntagen til vedkommendes tarv.

Det er vigtigt, at der i de tidlige faser af proceduren for international beskyttelse, og inden familieopsporing indledes, tages fuldt hensyn til **ansøgerens synspunkter** i overensstemmelse med vedkommendes alder og modenhed. Barnets synspunkter bør tages i betragtning og vægtes i forhold til de forskellige elementer i vurderingen af barnets tarv og bør bidrage til at afgøre, om familieopsporing skal indledes.

Hvis myndighederne har kendskab til familiemedlemmer i en anden medlemsstat, men det uledsagede barn eller den afhængige voksne ikke indvilliger i at indlede familieopsporing, bør deres synspunkter nøje overvejes under hensyntagen til deres alder, modenhed og tarv. Familieopsporing tilskyndes med henblik på at støtte trivsel og familiens enhed, men processen bør respektere den enkeltes autonomi og ønsker, navnlig hvis familieopsporingen kan påvirke vedkommendes trivsel negativt. I sådanne tilfælde bør den udpegede repræsentant eller værge i samarbejde med de nationale myndigheder vurdere årsagerne til denne modvilje under hensyntagen til eventuelle involverede potentielle risici, sensibiliteter eller specifikke sårbarheder.

For både børn og afhængige voksne er en omfattende vurdering af barnets tarv – herunder input fra relevante organisationer – afgørende for at afgøre, om familieopsporing bør ske på en måde, der respekterer den enkeltes ønsker og beskytter vedkommendes rettigheder. Selv om familieopsporing understøtter familiens enhed, bør afgørelsen om at gå videre altid træffes med udgangspunkt i den enkeltes tarv. Hvis opsporing kan gavne personen, men vedkommende stadig forholder sig tøvende, kan myndighederne eventuelt genoverveje muligheden senere, efterhånden som personens omstændigheder eller perspektiver forandrer sig, og sikre, at enhver sporingsindsats er i overensstemmelse med fortrolighedsprotokoller, beskyttelsesforanstaltninger og den enkeltes specifikke behov.

Oplysninger skal ofte deles ⁽¹¹²⁾ mellem forskellige aktører for at sikre barnets adgang til proceduren for international beskyttelse og for at sikre, at der stilles passende modtagelsesforhold til rådighed, samt for at indlede familieopsporing. Udveksling af oplysninger bør ske under fuld hensyntagen til **fortrolighedsprincippet**, og alle oplysninger, der udveksles i asylsammenhæng, bør behandles med omhu under hensyntagen til barnets og andre involverede parter (familiemedlemmers) sikkerhed.

⁽¹¹⁰⁾ Artikel 17 i screeningforordningen.

⁽¹¹¹⁾ Se EUAA, [Familieopsporingsformular – voksen](#), 2025, og EUAA, [Familieopsporingsformular – barn](#), 2025.

⁽¹¹²⁾ Oplysninger bør kun udveksles i overensstemmelse med gældende national lovgivning og EU-lovgivning om databeskyttelse, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets [forordning \(EU\) 2018/1725](#) af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018).

3.2. Gennemførelse af familieopsporing

Det territoriale omfang, de involverede aktører, de anvendte metoder og formålet med familieopsporingsprocessen kan variere afhængigt af, hvor familiemedlemmerne befinder sig. I dette afsnit gennemgås de forskellige scenarier. Det er muligt, at flere familiemedlemmer skal spores, og det kan – alt efter hvor de befinder sig – være nødvendigt at gennemføre flere procedurer samtidig.

De specifikke metoder, der anvendes til familieopsporing, afhænger af national lovgivning, institutionelle rammer og omstændighederne i hvert enkelt tilfælde. Disse metoder kan omfatte aktiv deltagelse af barnets repræsentant, nationale socialcentre, socialcentre i andre EU+-lande eller socialcentre i oprindelseslandet. Desuden kan internationale, mellemstatslige og ikkestatslige organisationer yde uvurderlig bistand, navnlig når familieopsporing finder sted i oprindelseslandet eller et tredjeland. Denne bistand kan omfatte kontakt til familiemedlemmer, gennemførelse af samtaler, hvor det er muligt, og andre nødvendige foranstaltninger.

3.2.1. Familieopsporing i EU+

Når et familiemedlem befinder sig i et EU+-land, er familieopsporing i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring afgørende for at sikre, at personer, der søger asyl, har forbindelse til deres familiemedlemmer, der allerede befinder sig på EU+-området. Ansøgere skal ansøge om asyl i det første EU-land, de rejser ind i, og skal opholde sig der, indtil det er fastlagt, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for deres sag. Det primære kriterium er familiemæssig tilknytning, idet det prioriteres at sammenføre ansøgere med EU-baserede familiemedlemmer. Myndighederne har til opgave at give oplysninger om familieopsporing, bistå uledsagede mindreårige og prioritere familiesammenføring for at sikre effektive asylprocedurer.

De vigtigste forpligtelser omfatter:

- at oplyse ansøgeren om muligheder for familieopsporing, om dennes ret til at anmode om familieopsporingsskemaet ⁽¹¹³⁾ og om tilgængelig støtte fra nationale og internationale organisationer
- at give nærmere oplysninger om den personlige samtale og understrege behovet for at fremlægge oplysninger, der er relevante for fastlæggelsen af det ansvarlige EU+-land, navnlig vedrørende familierelationer
- at tilrettelægge den personlige samtale med ansøgeren for at undersøge dennes familiemæssige tilknytning, familiemedlemmers tilholdssted og forholdet mellem dem
- at yde bistand til uledsagede mindreårige og/eller afhængige voksne i deres dialog med familieopsporingsorganisationer og indsamle de nødvendige oplysninger for at vurdere deres tarv.

⁽¹¹³⁾ I henhold til artikel 22, stk. 1, andet og tredje afsnit, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring har EUAA mandat til at udarbejde skemaer og vejledning om familieopsporing og støtte anvendelsen af familierelaterede kriterier som fastsat i artikel 25-28 og 34 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring. Se EUAA, [Familieopsporingsformular – voksen](#), 2025, og EUAA, [Familieopsporingsformular – barn](#), 2025.

EU+-landene er ikke forpligtede til at inddrage tredjepartsorganisationer, men myndighederne skal i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring lette adgangen til familieopsporingsorganisationer og stille familieopsporingskemaet til rådighed. Tidlig påvisning og prioritering af familiesammenføringsager er afgørende – ideelt set fra tidspunktet for screeningen. Tidlig identificering giver mulighed for hurtig indsamling af oplysninger og udfyldelse af skemaer, som sikrer, at familierelaterede sager gives prioritet i proceduren for fastlæggelse af ansvar. Du kan læse mere om familieopsporing i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring i [del II](#).

3.2.2. Familieopsporing i oprindelseslandet eller i et tredjeland

I sager, der involverer børn og/eller uledsagede mindreårige, hvor der er tegn på, at familiemedlemmer befinder sig i et tredjeland, og det er blevet vurderet, at det er i barnets tarv at indlede familieopsporing, finder følgende trin anvendelse.

1. Der indhentes yderligere oplysninger fra barnet. Den personlige samtale kan ses som en vigtig mulighed for at indsamle de yderligere oplysninger, der er nødvendige for at opspore familiemedlemmer, og for yderligere at vurdere de næste skridt og vurdere, om eventuelle resultater er i barnets tarv. Under samtalen kan der indsamles specifikke oplysninger som f.eks. barnets seneste opholdssted, det sted, hvor barnet sidst har set sine forældre, navne på eller beskrivelser af familiemedlemmer og eventuelle væsentlige begivenheder eller steder i forbindelse med familiens adskillelse. Disse detaljer er afgørende for at danne sig et klart billede af barnets baggrund og for at styre familieopsporingsprocessen. Desuden kan der om nødvendigt arrangeres yderligere møder for at indsamle yderligere oplysninger, der kan støtte opsporingsindsatsen, og sikre, at alle de afgørelser, der træffes, er i overensstemmelse med barnets tarv.
2. Det kan også være muligt at indsamle relevante oplysninger fra andre. Hvis barnet rejser med søskende eller slægtninge (som ikke vurderes at være ansvarlige for dem i medlemsstaten), kan de muligvis give yderligere oplysninger, som barnet ikke har. Det er muligt, at barnet har delt oplysninger med andre, som det har rejst eller opholdt sig med. Indsamling af oplysninger fra tredjeparter bør dog ske med forsigtighed og under overholdelse af barnets rettigheder og barnets tarv.
3. Andre aktører kan også inddrages i indsamlingen af de nødvendige oplysninger. Dette kunne omfatte nationale myndigheder, f.eks. EU+-landets ambassade i tredjelandet eller andre organisationer, der bistår med familieopsporing. Sådanne aktører kan lette arbejdet med at opspore familien og de næste trin i processen, f.eks. verificering af familiemæssig tilknytning. Derfor er et velkoordineret **samarbejde** også meget vigtigt for at sikre, at indsatsen foretages effektivt og i fuld respekt for barnets rettigheder. Principperne om **fortrolighed** og **databeskyttelse** skal overholdes nøje i denne sammenhæng, da barnet er ansøger om international beskyttelse, og en overtrædelse af disse principper potentielt kan bringe familiemedlemmerne eller barnet i fare.

Når familiemedlemmer er fundet, skal de nationale myndigheder træffe følgende foranstaltninger.

1. Verificering af familiemæssig tilknytning. Dette kan ske på grundlag af dokumentation, hvor en sådan foreligger, herunder barnets og dets familiemedlemmers forklaringer,

der er indsamlet under forskellige aktørers familiebesøg, direkte kontakt osv. Øvrigt bevismateriale kan også anvendes, herunder om nødvendigt DNA eller blodprøver som en sidste udvej.

2. Vurderingen af de næste skridt og af resultatet af familieopsporing skal primært foretages under hensyntagen til barnets tarv. Hvis tilknytningen er blevet verificeret, kan denne vurdering foretages inden for rammerne af proceduren for international beskyttelse og tages i betragtning i beslutningsprocessen vedrørende anvendelsen af international beskyttelse.

Etiske hensyn og udfordringer ved familieopsporing

Etiske hensyn ved frivillig deltagelse

Familieopsporing er et væsentligt element i asylprocessen, navnlig med henblik på at sammenføre adskilte familier. Hvis familieopsporing gøres til en obligatorisk administrativ forpligtelse, kan det imidlertid medføre etiske dilemmaer. Organisationer som f.eks. netværket for genoprettelse af familiemæssig tilknytning under Den Internationale Røde Kors- og Røde Halvmåne-bevægelse (RFL) ⁽¹¹⁴⁾ arbejder ud fra princippet om, at søgningen efter familiemedlemmer bør tage udgangspunkt i de pågældende personers anmodning og ønske om at klarlægge deres slægtnings skæbne og tilholdssted, herunder i sager, der involverer mindreårige, samtidig med at der tages hensyn til deres tarv. Dette princip sikrer, at opsporingsprocessen respekterer alle involverede parter autonomi og informerede samtykke. RFL's begrænsninger med hensyn til at interagere med EU's myndigheder i forbindelse med opsporing er styret af deres humanitære mål, arbejdsmetoder og overholdelse af grundlæggende principper og standarder. Det er afgørende, at myndighederne respekterer disse etiske hensyn og sikrer, at deltagelse i opsporing altid er baseret på udtrykkeligt informeret samtykke (hvor det er relevant i lyset af barnets modenhed) eller en passende afgørelse vedrørende barnets tarv. Familieopsporing inden for asylprocessen er en kompleks og følsom opgave, der kræver en afvejning af etiske hensyn og praktiske behov.

Håndtering af særlige beskyttelsesbehov i forbindelse med opsporing

Ved prioriteringen og uopsætteligheden af opsporingssager skal der tages hensyn til både ansøgerens og dennes familiemedlemmers behov for beskyttelse. Der bør udvises særlig opmærksomhed over for mindreårige, personer med handicap eller komplekse helbredsproblemer og andre sårbare grupper. En voksen, der søger efter et adskilt barn, bør f.eks. gives lige så høj prioritet som et barn, der findes uden en ledsagende voksen. En voksen person, der af en eller anden grund ikke er i stand til at tage vare på sig selv (alderdom, helbredstilstand eller handicap), befinder sig også i en meget sårbar situation. Vurderingen bør være grundig og tage hensyn til alle involverede parter umiddelbare sikkerhed og trivsel på lang sigt. Det er afgørende at sikre, at disse sager håndteres med den nødvendige følsomhed og hast for at beskytte sårbare personer.

⁽¹¹⁴⁾ Den Internationale Røde Kors- og Røde Halvmåne-bevægelse, *Extension of the Recovery Family Links Strategy for the International Red Cross and Red Crescent Movement 2020-2030*, oktober 2024, *Rationale* s. 2-3, tilgået den 8. november 2024, https://rcrcconference.org/app/uploads/2023/11/CoD24_RFL-Draft-Elements-EN.pdf; og *Restoring Family Links code of conduct on data protection*, 2016, tilgået den 8. november 2024, <https://www.icrc.org/en/document/rfl-code-conduct>

Opsporing i sammenhænge, der involverer andre familiemedlemmer og omsorgspersoner

Når et barn ankommer med andre familiemedlemmer eller omsorgspersoner, skal de følelsesmæssige og psykologiske konsekvenser af at adskille dem nøje overvejes. Selv om disse personer ikke er umiddelbare familiemedlemmer, kan de yde barnet væsentlig følelsesmæssig støtte og stabilitet. Medmindre der er betydelige risici for barnets sikkerhed, bør adskillelse fra disse omsorgspersoner undgås. Barnets trivsel bør altid være et primært hensyn, således at det sikres at det får støtte fra omgivelserne under asylprocessen.

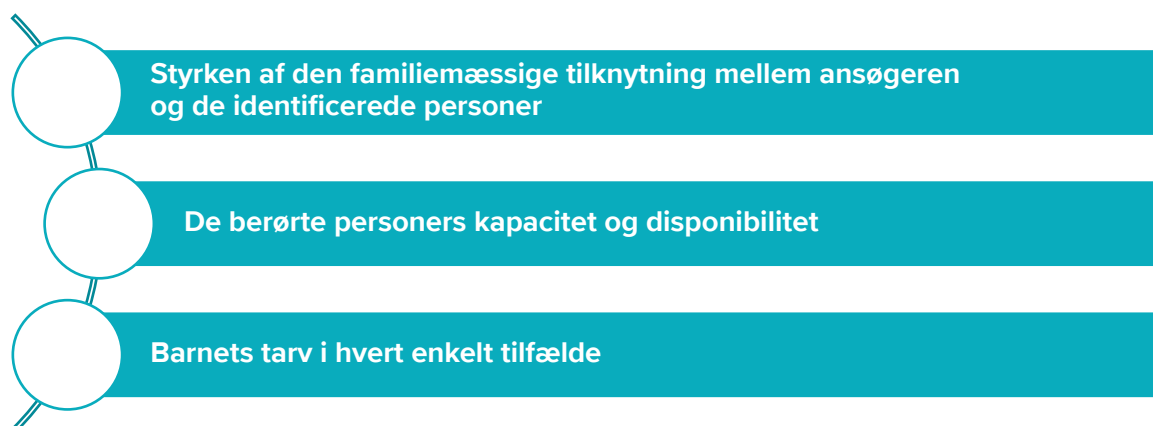
Vigtigheden af nøjagtig familieopsporing i forbindelse med adoption

Effektiv familieopsporing er særlig vigtig for at forhindre, at børn anbringes med henblik på adoption, når deres biologiske forældre eller andre familiemedlemmer er i live og villige til at blive sammenført med dem. Fejl i opsporingen kan have langsigtede konsekvenser for børn, herunder permanent tab af familieforbindelser. Myndighederne skal derfor foretage en grundig og nøjagtig familieopsporing for at sikre, at børn ikke unødigt anbringes med henblik på adoption eller i institutioner, medmindre alle sporingsmetoder er udtømt, og det anses for at være i barnets tarv. Denne proces bør omfatte verificering af biologiske forældres og andre slægtnings status og hensigter for at sikre, at barnets tarv varetages i alle afgørelser.

3.3. Resultat af familieopsporing

I sager, der involverer børn, baseres afgørelsen vedrørende resultatet af familieopsporing – uanset om den fører til familiesammenføring, genoprettelse af familiemæssig tilknytning eller ingen kontakt og ingen sammenføring – på en grundig vurdering af barnets tarv. Denne afgørelse træffes typisk af barnets repræsentant i tæt samarbejde med nationale myndigheder og relevante organisationer.

Følgende skal tages i betragtning.

Vurderingen af barnets tarv kræver ikke en formaliseret procedure, men:

1. den skal foretages af uddannet personale ⁽¹¹⁵⁾
2. resultatet heraf skal dokumenteres, og oplysninger skal være tilgængelige for de aktører, der har brug for dem med henblik på yderligere at støtte barnet i processen
3. barnet skal opfordres til at deltage aktivt i processen ved at dele sine synspunkter bl.a. om en potentiel familiesammenføring.

Familiesammenføring kan – afhængigt af de særlige omstændigheder – finde sted i det EU+-land, hvor barnet befinder sig. Dette kan f.eks. være tilfældet, når der ansøges om familiesammenføring efter afgørelsen om at tildele barnet international beskyttelse.

Familiesammenføring kan også finde sted i et andet EU+-land. Det kan f.eks. vurderes, at det er i barnets tarv, hvis det sammenføres med et familiemedlem, en søsken eller en slægtning med lovligt ophold i en anden medlemsstat, der derefter vil blive anset for at være den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af barnets ansøgning ⁽¹¹⁶⁾.

Familiesammenføring kan også finde sted i det **oprindelsesland eller tredjeland**, hvor familiemedlemmet befinder sig, når barnets tarv er behørigt fastlagt og indebærer, at familiesammenføringen er i barnets tarv.

Ligesom for børn baseres afgørelsen om resultatet af familieopsporing – uanset om den fører til familiesammenføring, genoprettelse af familiemæssig tilknytning eller ingen kontakt og ingen sammenføring – på en grundig vurdering af vedkommendes tarv og specifikke behov. Denne afgørelse træffes i samråd mellem den voksnes repræsentant, de nationale myndigheder og de relevante organisationer og sikrer, at den voksnes autonomi og præferencer respekteres i videst muligt omfang.

⁽¹¹⁵⁾ Vurderingen af barnets tarv foretages i samråd med værgen/repræsentanten og andre aktører, der er involveret i opsporingsprocessen (opsporingstjenester, aktører, der kan have været i kontakt med familien i oprindelseslandet, osv.).

⁽¹¹⁶⁾ Jf. artikel 22 i FN's konvention om barnets rettigheder om kravet om "at spore forældrene eller andre medlemmer af familien til ethvert barn, der er flygtning, med det formål at opnå de oplysninger, der er nødvendige for at barnet skal kunne genforenes med sin familie"; i henhold til artikel 10, stk. 3, litra a), i familiesammenføringsdirektivet skal medlemsstaterne "tillade indrejse og ophold for førstegradsslægtninge i lige opstigende linje med henblik på familiesammenføring uden at kræve betingelserne i artikel 4, stk. 2, litra a), [i dette direktiv] opfyldt". I henhold til artikel 10, stk. 3, litra b), kan denne tilladelse anvendes på "flygtningens værge eller ethvert andet familiemedlem med henblik på familiesammenføring, hvis [den mindreårige flygtning] ikke har nogen slægtninge i lige opstigende linje, eller hvis sådanne slægtninge ikke kan opspores".

3.4. Støtte og opfølgning efter familieopsporing

Processen med familieopsporing kan stille ansøgeren i en vanskelig situation i en i forvejen stressende periode. Ansøgere, der søger beskyttelse i EU+-området, har ofte stået i mange vanskelige situationer, såsom at måtte forlade deres hjem, være langt væk fra familie og venner og opleve udfordringer på rejsen. En udpeget repræsentant eller værge er en nøgleperson, når det kommer til at støtte barnet eller, hvis det er relevant, den afhængige voksne under og efter familieopsporingsproceduren. En sådan udpegelse er en vigtig proceduremæssig garanti ⁽¹⁷⁾.

Børn har en bemærkelsesværdig modstandsdygtighed. De kan komme sig, blive stærkere og finde lykken igen efter at have oplevet udfordrende situationer eller begivenheder. I de følgende afsnit beskrives forskellige tilgange og retningslinjer for at yde støtte og sikre en passende opfølgning med fokus på at fremme barnets trivsel og langsigtet restituering.

Psykosocial støtte til barnet under familieopsporingsprocessen

Børn, der gennemgår en familieopsporingsproces, befinder sig i en situation, hvor de ofte er usikre på, hvor deres familiemedlemmer befinder sig, eller om de stadig er i live. De kan også være bekymrede for resultatet af opsporingen og hvad der vil ske derefter. De kan udvise tegn på stress, og have en følelse af angst, håbløshed og isolation. Psykologisk og psykosocial støtte fra de tidligste stadier af deres rejse kan være med til at skabe en følelse af sikkerhed og tryghed, så disse børn bedre kan finde vej i deres nye situation. Det er afgørende, at de ikke føler sig forladte eller alene under denne proces.

Tjekliste: Psykologisk støtte under familieopsporing

Ved at følge denne tjekliste kan omsorgspersoner og fagfolk støtte børn i nød og hjælpe dem med at finde vej i udfordrende situationer med modstandsdygtighed og følelsesmæssig stabilitet.

Opbyg et tillidsforhold

- ☐ Skab tillid for at hjælpe barnet med at føle sig trygt og bakket op om.
- ☐ Skab et miljø, hvor barnet er trygt ved at fortælle om sine oplevelser og følelser.

⁽¹⁷⁾ Komitéen for Barnets Rettigheder, [General comment No 6 \(2005\) Treatment of unaccompanied and separated children outside their country of origin](#), CRC/GC/2005/6, 1. september 2005, punkt 21.

Tilskynd til sunde copingmekanismer

- ☐ Hjælp barnet med at håndtere stress og opretholde følelsesmæssig stabilitet (f.eks. ved at dyrke mindfulness).
- ☐ Brug strategier som f.eks. følelsesregulering og humor til at fremme et positivt udsyn.
- ☐ Tilskynd barnet til at udtrykke positive følelser ved hjælp af forskellige tilgange, f.eks. kreative aktiviteter.
- ☐ Giv barnet mulighed for at udtrykke sig uden at tvinge det til at gennemleve negative oplevelser igen (f.eks. skrive digte).

Bidrag til accept af situationen

- ☐ Vejled barnet i at forstå og håndtere sine omstændigheder på en konstruktiv måde.
- ☐ Understreg, at accept handler om at håndtere, ikke at opgive.

Skab en følelse af håb

- ☐ Tilskynd barnet til at se frem til en bedre fremtid og samtidig have realistiske forventninger.
- ☐ Find en balance mellem at have håb for fremtiden og at have forventninger, der er baseret på den faktiske situation. Denne balance bør opretholdes nøje for at sikre, at følelsen af håb fortsat er baseret på, hvad der er realistisk opnåeligt.
- ☐ Brug håbet som et redskab til at hjælpe børn med at komme sig og genvinde modet efter en periode med modgang.

Kommunikér med forsigtighed og følsomhed

- ☐ **Respektér grænser.** Undgå at presse barnet til at drøfte ubehagelige emner, og giv barnet tid, hvis det ikke er parat til at dele.
- ☐ **Vis respekt.** Vis samme grad af respekt og ærlighed, som du ville udvise over for en voksen. Undgå at give urealistiske løfter.
- ☐ **Vis indlevelse.** Anlæg en venlig tone, og brug et enkelt sprog, som barnet let kan forstå.
- ☐ **Vær opmærksom på psykisk overlast.** Hold øje med tegn på psykisk overlast eller bekymrende adfærd, der kan kræve specialiseret støtte.

□ **Tag hensyn til alder og kultur.** Tilpas din indsats til barnets alder og kulturelle baggrund, og vær opmærksom på, at selv børn, der virker modne, har behov for følelsesmæssigt alderssvarende svar ⁽¹¹⁸⁾. Overvej muligheden for at benytte kulturelle bindeled til at bygge bro mellem børn og myndigheder. Det kan bidrage til at lette kommunikationen og forståelsen ved at tolke ikke kun sprog, men også kulturelle nuancer. Deres inddragelse kan i væsentlig grad forbedre kommunikationen ved at afhjælpe sprogbarrierer og sikre kulturel følsomhed.

I forbindelse med støtte og opfølgning efter familieopsporing har afhængige voksne brug for bistand, der er nøje skræddersyet til deres specifikke behov, idet det anerkendes, at en universaltilgang ikke altid er effektiv. Disse personer har forladt deres velkendte støttesystemer og fællesskaber og undertiden også deres udvidede familier og står nu over for udfordringen med at skulle integreres i et nyt samfund, samtidig med at de bærer den følelsesmæssige byrde af langvarig adskillelse fra familien.

Der bør udpeges en sagsbehandler eller socialarbejder, der sammen med værgeren kan yde individuel vejledning for at sikre, at hver person føler sig reelt støttet. Skræddersyet psykosocial støtte, der imødekommer unikke følelsesmæssige, mentale og kulturelle behov, kan fremme modstandsdygtighed. Dette opnås ved at anerkende og reagere på personens individuelle erfaringer og bidrager til at dæmpe følelsen af angst, isolation og usikkerhed. Denne individualiserede tilgang, der er baseret på kulturelt følsomme kommunikations- og copingstrategier, fremmer en gradvis følelse af stabilitet og trivsel og sætter afhængige voksne bedre i stand til at forholde sig til deres situation.

Praktisk tip

Visuelle værktøjer til at udtrykke følelser

For at hjælpe børn med at forholde sig til deres følelser og mindske forvirringen er det vigtigt at anvende visuelle værktøjer og gøre samtaler så børnevenlige som muligt. Disse metoder letter ikke blot kommunikationen, men hjælper også børn med at håndtere deres følelser på en sikker og struktureret måde. Her er nogle forslag.

1. **Kort over familienetværk.** Tegn et kort over familienetværk sammen med ansøgeren. Denne gengivelse kan omfatte tegninger eller fotos af familiemedlemmer og forbindelser og hjælper ansøgeren med at visualisere sin familiestruktur. Det kan være en betryggende påmindelse om vedkommendes nærmeste relationer og en måde at tale om følelser omkring adskillelse eller genforening.

⁽¹¹⁸⁾ EUAA, [Guidance on Mental Health and Well-being of Applicants for International Protection: Part II – for those working in the first line](#), 2024.

2. **Udarbejdelse af livshistorie/biografi.** Arbejd sammen med ansøgeren om at udarbejde en livshistorie eller biografi. Dette kan omfatte vigtige begivenheder i vedkommendes liv samt betydningsfulde minder og milepæle. Denne aktivitet giver barnet mulighed for at tale om savnede forældre og de følelser, der er forbundet med disse minder. Det kan være et uvurderligt redskab til at anerkende og validere barnets følelser.
3. **Følelshjul eller -kort.** Brug følelshjul eller -kort til at hjælpe ansøgeren med at identificere og udtrykke sine følelser. Disse værktøjer kan især være nyttige for yngre børn eller for børn, der har svært ved at udtrykke følelser verbalt. Ved at pege på eller vælge billeder, der repræsenterer forskellige følelser, kan børn lettere kommunikere deres følelser.
4. **Storytelling og kunstterapi.** Tilskynd ansøgeren til at dele historier eller illustrere deres erfaringer og følelser. Kreativ udfoldelse kan være et effektivt middel til at håndtere komplekse følelser og erfaringer, f.eks. tab, frygt og håb.
5. **Interaktive dagbøger.** Giv ansøgeren en interaktiv dagbog, hvor vedkommende kan tegne, skrive eller bruge klistermærker til at udtrykke sine tanker og følelser. Dette kan være en privat aktivitet, der giver plads til selvrefleksion, eller en fælles aktivitet med en værge eller rådgiver.

Integration af fysiske aktiviteter og stresshåndtering

Inkorporering af fysiske aktiviteter og stresshåndteringsteknikker kan yderligere støtte børns følelsesmæssige trivsel.

1. **Idræt og musikundervisning.** Gør det lettere at tilmelde sig eller deltage i idræts- eller musikaktiviteter som en form for adspredelse og fysisk afreagering. Forklar, hvordan disse aktiviteter kan bidrage til at reducere stress, forbedre humøret og give en følelse af at have udrettet noget.
2. **Mindfulness og afslapningsøvelser.** Skab bevidsthed om betydningen og nytten af afslapningsteknikker og vigtigheden af at dyrke mindfulness. Denne praksis kan hjælpe ansøgerne med at håndtere stress og angst og give dem redskaber, de kan bruge i udfordrende situationer.
3. **Yoga og bevægelseslege.** Introducer yoga eller bevægelsesbaserede lege, der kombinerer fysisk aktivitet med afspænding. Disse aktiviteter er både sjove og gavnlige og kan medvirke til at frigive ophobet energi og give ro i sindet.

Kulturelle og religiøse copingmekanismer

At støtte børn i at iagttage kulturel og religiøs praksis kan være en vigtig kilde til trøst og modstandsdygtighed.

1. **Kulturel storytelling og traditioner.** Gør børnene optaget af at fortælle historier og skildre kulturelle traditioner fra deres egen baggrund. Dette kan hjælpe dem med at føle sig forbundet med deres arv og give dem en følelse af identitet og kontinuitet.

2. **Støtte til religiøs udfoldelse.** Hjælp børnene med at udøve deres religion, hvad enten det er gennem bøn, deltagelse i religiøse sammenkomster eller andre ritualer. At forstå og respektere disse skikke kan give et stabilt fundament og en følelse af fællesskab, især i et nyt miljø.
3. **Balance mellem kulturer.** Vejled børn i at finde en balance mellem deres oprindelige kulturelle skikke og skikkene i det nye samfund. Dette kan indebære at diskutere, hvordan de kan integrere traditioner og skikke fra begge kulturer på en måde, der føles tryk og meningsfuld for dem.

Vær opmærksom på, at selvom alle ovenstående aktiviteter er værdifulde, bør de kun iværksættes af personer **med den rette ekspertise**. Aktiviteter som idræt, musikundervisning eller enkle kreative opgaver kan ledes af medlemmer af lokalsamfundet eller rådgivere. Mere specialiserede aktiviteter som kunstterapi eller interventioner, der adresserer traumer, skal dog ledes **af uddannede fagfolk**. Iværksættelse af aktiviteter, der ligger uden for ens ekspertise, kan potentielt forårsage skade, især hvis et barn oplever en krise. Det er afgørende at følge disse retningslinjer for at sikre børnenes sikkerhed og trivsel.

Relateret EUAA-publikation

Mere detaljerede oplysninger findes i EUAA, *Guidance on Mental Health and Well-being of Applicants for International Protection*, [Part II – for those working in the first line](#) og [Part III – Toolbox to support those working in the first line](#), 2024.

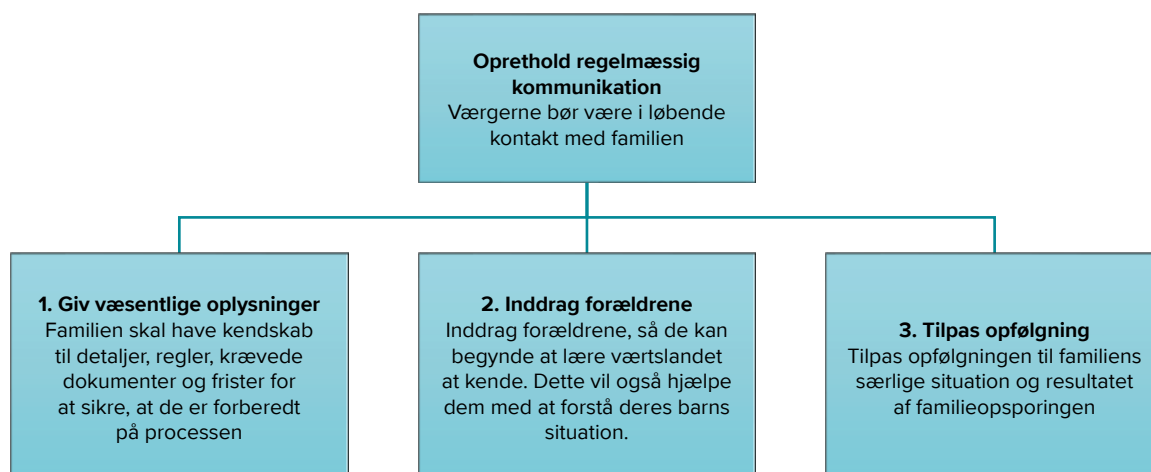
3.4.1. Opfølgning

For at sikre en effektiv opfølgning er det afgørende, at der sørges for løbende støtte og klar kommunikation med ansøgeren og dennes familie om de næste trin i processen. Erfaringer viser, at regelmæssig kontakt mellem værgeren eller repræsentanten og familiemedlemmerne i forbindelse med opsporings- eller familiesammenføringsprocedurer kan give signifikant bedre resultater. Inddragelse af familien i disse procedurer kan mindske presset på ansøgeren og være med til at styre familiens forventninger. Hvis de sædvanlige kommunikationsmidler er blevet afbrudt, kan det verdensomspændende RFL under Røde Kors og Røde Halvmåne anvendes ⁽¹¹⁹⁾.

Under alle omstændigheder skal opfølgningen skræddersys til behovene i den specifikke sag på grundlag af:

- i. ansøgerens situation
- ii. familien
- iii. resultatet af familieopsporingen.

⁽¹¹⁹⁾ *National Societies of the Red Cross and Red Crescent Directory*. <https://www.ifrc.org/national-societies-directory>, tilgået den 7. november 2024. ICRC, "Contact us", ICRC's websted, udateret, tilgået den 7. november 2024, <https://familylinks.icrc.org/directory>.

Figur 3. Opfølgning – vigtigste tiltag

De typer tiltag, der kan iværksættes **for at tilpasse** støtten afhængigt af forskellige situationer, er beskrevet nedenfor.

Hvis det beslutes, at familiesammenføring skal finde sted i et tredjeland

Klar kommunikation om de næste skridt. Medlemsstaten bør kommunikere klart om den proces og de skridt, der vil blive taget i forbindelse med overførslen og ved deres ankomst. Hvis der gives detaljerede oplysninger om de næste skridt – og de deles med personen og dennes familie – kan det mindske angst og usikkerhed betydeligt. Oplysninger om den pågældende persons situation, herunder aktiviteter og de foranstaltninger, vedkommende har været genstand for på det nuværende opholdssted,

bør følge vedkommende under overgangen til familiesammenføring. Dette sikrer, at de modtagende myndigheder er opmærksomme på eventuelle særlige behov, som den pågældende person måtte have, og giver mulighed for passende omsorg og støtte.

Underretning af barnet om overførselsprocessen. Hvis repræsentanten har oplysninger om, hvad der vil ske, når barnet/familiemedlemmet ankommer til tredjelandet, bør de dele dem med ansøgeren og dennes familie. At vide, hvad man kan forvente, kan hjælpe en til at føle sig mere tryk og forberedt på overgangen.

Forberedelse af ansøgeren på overgangen. Forbered ansøgeren på det nye miljø. Hermed menes der praktisk og følelsesmæssig parathed. Repræsentanten kan hjælpe ansøgeren med at forstå kulturelle forskelle, eventuelle sprogbarrierer, og hvad vedkommende kan forvente i sit nye hjem. Denne forberedelse kan omfatte rollespilscenarier, læring om det nye lands skikke og praksis og håndtering af eventuel frygt eller bekymring.

Integration og social støtte. Støtte til ansøgerens integration i det nye familiemiljø er afgørende for trivslen på lang sigt. Repræsentanten kan samarbejde med lokale organisationer om at arrangere sociale aktiviteter, uddannelsesstøtte og kammeratgrupper, der kan hjælpe barnet med at opbygge en følelse af tilhørsforhold og fællesskab i det nye miljø.

Overvågning og rapportering. Regelmæssig overvågning og rapportering om barnets fremskridt og trivsel er afgørende. Dette sikrer, at eventuelle problemer behandles omgående, og at ansøgeren fortsat modtager den nødvendige støtte. Repræsentanten bør opretholde kommunikation med relevante myndigheder og organisationer, der er involveret i barnets pleje.

Hvis der træffes afgørelse om familiesammenføring i barnets værtsland

Klar kommunikation om de næste skridt. Det er vigtigt, at værgeren eller repræsentanten oplyser barnet om den proces og de tiltag, der vil blive iværksat, når familien ankommer. Detaljerede oplysninger om, hvad der er nødvendigt, og hvad der vil ske efterfølgende, kan mindske barnets angst og usikkerhed betydeligt. Det er f.eks. vigtigt, at familien oplyses om eventuelle regler,

nødvendige dokumenter, omkostninger og procedures forventede varighed. Når familiemedlemmerne vejledes og støttes, vil barnet desuden føle sig mindre forpligtet til at skulle klare alting selv – og mindre ansvarlig i forhold til de eventuelle vanskeligheder, som familien kan komme ud for.

Forberedelse af ansøgeren/familiemedlemmet på overgangen. Forbered ansøgeren på de ændringer, der vil ske i dennes liv, når familiemedlemmet ankommer. Værgeren eller repræsentanten kan hjælpe barnet med at forstå, at dets egen grad af integration i landet kan adskille sig fuldstændigt fra familiemedlemmernes grad af integration, når de er ankommet til det nye samfund. Familien skal lære en helt ny kultur og et helt nyt samfund at kende, mens barnet f.eks. allerede taler det lokale sprog, kender reglerne og har fået venner. Dette vil påvirke dynamikken i familien. Denne forberedelse kan omfatte rollespil og håndtering af eventuel frygt eller bekymring, som barnet måtte have. For at minimere ”integrationskløften” mellem barnet og dets familiemedlemmer efter sammenføring i værtslandet kan det også være værdifuldt at inddrage forældrene i deres barns udvikling, hvis dette er i barnets tarv. Denne inddragelse hjælper både familien og ansøgeren med at blive bevidste om værdierne og traditionerne i værtslandet, herunder integrationsprocessen.

Fortsat følelsesmæssig støtte. Følelsesmæssig støtte bør ikke ophøre, når familiemedlemmet/-medlemmerne ankommer til værtslandet. Værgeren eller repræsentanten kan med fordel yde støtte i en given overgangsperiode (f.eks. nogle få uger/måneder), så vedkommende kan falde til inden for den nye familiedynamik. Dette kan ske ved at arrangere indledende videoopkald eller korte besøg i de første måneder.

Overvågning og rapportering. Regelmæssig overvågning og rapportering om fremskridt og trivsel er afgørende. Dette sikrer, at eventuelle problemer behandles omgående, og at ansøgeren fortsat modtager den nødvendige støtte. Værgeren eller repræsentanten bør holde kontakt med de relevante myndigheder og organisationer, der er involveret.

Hvis det besluttet at genoprette kontakten med familien uden familiesammenføring

Fremme af kommunikation. Det er vigtigt at støtte regelmæssig kommunikation mellem ansøgeren og dennes familie. Kommunikation kan ske via telefonopkald, videochat og breve. Repræsentanten bør hjælpe med at etablere og opretholde disse kommunikationskanaler.

Følelsesmæssig støtte og vejledning. Ansøgeren kan have behov for løbende følelsesmæssig støtte til at håndtere de komplekse forhold, der er forbundet med at opretholde kontakten til familien, mens man er fysisk adskilt. Det er vigtigt at vejlede om, hvordan man opretholder meningsfulde relationer på tværs af afstande, og hjælpe barnet med at bearbejde de blandede følelser, det måtte have.

Undersøgelse af fremtidige muligheder. Repræsentanten kan også hjælpe med at undersøge potentielle fremtidige muligheder for sammenføring eller besøg og give barnet en følelse af håb og et langsigtet perspektiv. Dette kan indebære at holde sig ajour om eventuelle ændringer i familiens situation eller retlige status, der kan muliggøre familiesammenføring i fremtiden.

Hvis hverken sammenføring eller genoprettelse af kontakt er mulig

Udvikling af et støttenetværk. Det er afgørende, at der fokuseres på at opbygge et stærkt støttenetværk for barnet, der hvor det opholder sig. Dette omfatter etablering af kontakt til lokale socialcentre, uddannelsesinstitutioner og lokalråd, der kan tilbyde støtte og stabilitet.

Skabelse af en tilhørsfølelse. Repræsentanten bør hjælpe ansøgeren med at udvikle en tilhørs- og identitetsfølelse i det nye miljø. Dette kan omfatte deltagelse i kulturelle og rekreative aktiviteter, opbyggelse af venskaber og kontakter i lokalsamfundet.

Planlægning af langtidspleje. Det er afgørende, at der udarbejdes en klar langtidsplejeplan. Dette omfatter samarbejde med relevante myndigheder for at sikre ansøgerens retlige status, plejeordninger, herunder indkvartering, uddannelsesmuligheder og adgang til sundhedspleje og andre nødvendige ydelser.

Psykologisk og følelsesmæssig støtte. Det er af afgørende betydning at yde konsekvent psykologisk og følelsesmæssig støtte. Ansøgeren kan have behov for rådgivning eller terapi for at bearbejde sine oplevelser og håndtere manglen på kontakt til familien. Det er vigtigt at lette adgangen til disse tjenester og yde løbende følelsesmæssig støtte.

Fokus på familieopsporing: Når et familiemedlem viser sig at være afdødt ved døden

Når et familiemedlem, der er blevet opsporet, viser sig at være afdødt ved døden, er det afgørende at håndtere situationen med medfølelse og værdighed og under overholdelse af internationalt anerkendte standarder. Dette afsnit indeholder vejledning om de nødvendige skridt, der skal tages i sådanne tilfælde, for at sikre, at familierne får den nødvendige støtte, og at identifikationen af den afdøde håndteres professionelt og etisk.

1. Følsom kommunikation med familier

Familier skal informeres omgående og med omtanke, når et afdødt familiemedlem er blevet identificeret. Kommunikationen bør varetages af fagfolk og være klar, medfølelse og hensyntagende, så det sikres, at familien forstår de næste skridt. Dette omfatter detaljerede oplysninger om muligheden for hjemtransport af afdøde og respekt for familiens ønsker i denne vanskelige periode.

2. Anerkendelse af familiers rettigheder og behov

Familier til afdøde bør straks støttes og henvises til specialiseret personale. Deres følelsesmæssige og juridiske behov skal prioriteres, og der skal være indført protokoller for at yde specialiseret støtte. Dette kan omfatte lettere adgang til visa, så familiemedlemmer kan besøge, vise respekt og deltage i vigtige processer, idet det altid sikres, at deres rettigheder respekteres fuldt ud og kontinuerligt.

3. Administrativ støtte og juridisk anerkendelse

For at mindske den administrative byrde for familier bør de nationale myndigheder udstede fraværsattester, der anerkendes på tværs af grænserne. Dette kan hjælpe familier med at finde vej i komplekse juridiske processer og komme videre uden unødvendige forsinkelser eller hindringer, navnlig når det er afgørende for deres psykologiske restituering, at der sættes juridisk punktum.

4. Tværnationalt samarbejde om beskyttelse af familier

Internationalt samarbejde er afgørende for at støtte familier til afdøde. Dette tværnationale samarbejde skal prioritere humanitære behov og beskytte afdødes og deres familiers personoplysninger og værdighed.

Risikostyring i forbindelse med familieopsporing

Under familieopsporingsprocessen kan der opstå forskellige risici for barnet, mens det venter på resultatet. Effektive risikostyringsstrategier er afgørende for at sikre barnets trivsel i denne periode. Nedenstående tabel opsummerer de vigtigste risikofaktorer og tilsvarende foranstaltninger til at mindske dem. I erkendelse af, at hver sag er unik, bør der foretages en grundig risikovurdering, inden opsporingen indledes. Denne vurdering kan justeres, hvis der opstår nye risici.

Tabel 1. Risikostyring i forbindelse med familieopsporing

Risikofaktor	Beskrivelse	Strategi
Psykologisk stress	Usikkerheden og bekymringen om resultatet af familieopsporingen kan medføre betydelig psykologisk stress for barnet.	Det er afgørende at sikre, at ansøgeren kan nå en betroet person, f.eks. en værge, der kan give løbende støtte og følelsesmæssig tryghed. Sørg desuden for adgang til aktiviteter, der fremmer mental sundhed og trivsel og styrker den følelsesmæssige stabilitet. Yd regelmæssig psykosocial støtte og, hvor det er relevant, rådgivning. Skab et stabilt og trygt miljø.
Misinformation	Ansøgeren kan modtage unøjagtige eller vildledende oplysninger om familieopsporings processen, hvilket kan føre til falske forhåbninger eller – modsat – modvilje mod at deltage i søgningen, eller stress.	Sørg for en åben og ærlig kommunikation. Sørg for, at alle oplysninger er korrekte og verificerede, og forbered ansøgeren på alle mulige udfald. Det er vigtigt at kontrollere alle oplysninger grundigt og kommunikere åbent med alle involverede parter. Det er også vigtigt, at medarbejdere erkender, når de ikke har visse oplysninger. I sådanne tilfælde bør medarbejdere klart angive dette og forpligte sig til at følge op og give de nødvendige oplysninger, så snart de foreligger. Det er afgørende at overholde disse forpligtelser, da det styrker tilliden gennem hele processen.
Manglende fortrolighed	Ansøgerens følsomme oplysninger kan blive afsløret under opsporingsprocessen, hvilket kan føre til krænkelse af privatlivets fred og potentiel skade.	Oplys ansøgeren om fortrolighedsprincippet. Indfør robuste databeskyttelsesforanstaltninger for at sikre alle personoplysninger. Sørg for, at sikkerhedsprotokoller revideres og opdateres regelmæssigt, for at forhindre uautoriseret adgang.
Forskelsbehandling og stigmatisering	Ansøgeren kan blive udsat for forskelsbehandling eller stigmatisering i sit nuværende miljø, navnlig hvis vedkommendes baggrund eller omstændigheder bliver kendt.	Frem et inklusivt og støttende miljø. Oplys alle involverede parter, herunder jævnaldrende, om betydningen af at behandle hinanden med respekt, empati og værdighed. Skab bevidsthed gennem regelmæssige samtaler med børn om de negative konsekvenser af stigmatisering.

Risikofaktor	Beskrivelse	Strategi
Følelsesmæssig isolation	Ansøgeren kan føle sig isoleret og ensom under ventetiden, især hvis vedkommende befinder sig i et nyt og ukendt miljø.	Tilskynd til social interaktion og dannelse af støttende relationer med andre i samme situation. Giv mulighed for at deltage i aktiviteter i lokalsamfundet og opbygge relationer.
Fysisk sikkerhed – menneskehandel og udnyttelse	Børn og afhængige voksne kan være sårbare over for menneskehandel og udnyttelse, især hvis de mangler tilstrækkelig tilsyn, mens de venter på resultatet af familieopsporingen. Desuden øges deres eksponering for fysisk fare, hvis deres opholdssted eller identitet bliver kendt af ondsindede aktører som f.eks. menneskehandlere eller forfølgere.	Bevar fortroligheden om ansøgerens opholdssted og identitet, indtil der er truffet afgørelse om familiesammenføring. Hvis der konstateres risici som f.eks. forsvinden, menneskehandel eller udnyttelse, skal der samarbejdes med sikre krisecentre, indtil der er truffet afgørelse om familiesammenføring. Sørg for løbende tilsyn og overvågning, samtidig med at der samarbejdes med organisationer, der bekæmper menneskehandel, for at yde yderligere beskyttelse, herunder oplysningsmøder om risici som f.eks. menneskehandel og udnyttelse.
Afbrydelse af uddannelse	Usikkerhed om fremtiden kan gribe forstyrrende ind i barnets uddannelses- og læringsproces.	Oprethold barnets uddannelsesrutine, og tilrettelæg om nødvendigt yderligere læringsstøtte, navnlig hvis barnet er i færd med at blive integreret i et nyt sprogligt miljø. Sørg for, at barnets uddannelsesmæssige behov opfyldes, uanset den igangværende familieopsporingsproces. Tal med barnets lærer(e) for at gøre dem opmærksomme på, at barnet gennemgår en stressperiode.
Helbredsproblemer	Stress og usikkerhed kan have en negativ indvirkning på den fysiske sundhed og føre til problemer som f.eks. dårlig ernæring, søvnforstyrrelser eller psykosomatiske symptomer.	Regelmæssige sundhedstjek og adgang til lægebehandling er af afgørende betydning. Frem en sund livsstil med afbalanceret ernæring, fysisk aktivitet og tilstrækkelig hvile.

4. Bedste praksis for og metoder til familieopsporing

4.1. Bedste praksis for familieopsporingsaktiviteter

Effektive familieopsporings- og familiesammenføringsbestræbelser i feltoperationer kræver gennemførelse af bedste praksis, der sikrer grundige og koordinerede svar, med inddragelse af flere interessenter. Asylmyndighedernes personale er ofte afhængige af vigtig støtte fra ikkestatslige organisationer. Disse partnerskaber gør det muligt at samle ressourcer, viden og ekspertise og derved øge den samlede effektivitet i familieopsporingsindsatsen. Ved at samarbejde kan disse organisationer tilbyde en bedre koordineret og mere omfattende indsats, hvilket i sidste ende fører til mere vellykkede resultater med hensyn til at sammenføre familier og genoprette stabiliteten i fordrevne personers liv.

RFL-tjenesterne ⁽¹²⁰⁾ understreger betydningen af at beskytte RFL-missionens humanitære mandat. Det sikrer fortroligheden for de familier, der er omfattet af RFL-tjenesten. Inddragelsen af familiemedlemmerne skal være i centrum, når der indledes familieopsporing og familiesammenføring, og deres vilje skal respekteres. RFL fremmer også regelmæssig kommunikation mellem barnet og dets familie i overensstemmelse med de midler, der er til rådighed, og parternes interesser/behov, som led i forberedelsen af familiesammenføringsprocessen.

En vigtig bedste praksis er endvidere at **yde skræddersyet juridisk og logistisk støtte**. Det er bedste praksis at oplyse ansøgeren om UNHCR's familiesammenføringstjenester ⁽¹²¹⁾, som yder vigtig **juridisk bistand** og vejledning gennem den ofte komplicerede familiesammenføringsproces, samtidig med at der samarbejdes tæt med de nationale regeringer for at fremskynde sagerne. En anden bedste praksis er at udnytte specialiseret grænseoverskridende ekspertise, f.eks. *International Social Service (ISS)* ⁽¹²²⁾, der yder **holistiske tjenester**, herunder juridisk rådgivning, socialt arbejde og fortalervirksomhed, navnlig for familier, der er adskilt af landegrænser.

Derudover er det afgørende at inddrage **logistisk og praktisk støtte** – ligesom Den Internationale Organisation for Migration (IOM) ⁽¹²³⁾. IOM's bedste praksis omfatter tilbud om familieopsporing, koordinering af rejsearrangementer og ydelse af den nødvendige juridiske og logistiske bistand til effektivt at sammenføre familier.

⁽¹²⁰⁾ Yderligere oplysninger findes online på <https://familylinks.icrc.org/>, webstedet for Den Internationale Røde Kors Komité, tilgået den 8. november 2024.

⁽¹²¹⁾ Yderligere oplysninger findes online på <https://help.unhcr.org/faq/how-can-we-help-you/family-reunification/>, UNHCR's websted, udateret, tilgået den 8. november 2024.

⁽¹²²⁾ Yderligere oplysninger findes på <https://iss-ssi.org/>, ISS' websted, udateret, tilgået den 8. november 2024.

⁽¹²³⁾ Yderligere oplysninger findes på <https://www.iom.int/movement-assistance>, IOM's websted, udateret, tilgået den 8. november 2024.

4.2. Tekniske værktøjer til familieopsporing

Når der specifikt fokuseres på værktøjer og platforme, der er dedikeret til ansøgere, er målet at tackle de unikke udfordringer, de står over for, som f.eks. adskillelse fra familie under migration, tab af kontakt som følge af fordrivelse og de komplekse juridiske processer for familiesammenføring. I forbindelse med international migration spredes oplysningerne over forskellige lande, hvilket komplicerer bestræbelserne på at opspore savnede personer. Dataindsamlingsplatforme står over for udfordringer, som f.eks. voksne, der ikke oplyser deres tilholdssted, eller uledsagede børn, der forsvinder fra modtagelsescentre. Internationale organisationer som f.eks. UNHCR og Røde Kors er forsigtige med at dele følsomme oplysninger, der kan kompromittere sikkerheden. Manglen på en retlig ramme for udveksling af oplysninger mellem statslige og ikkestatslige aktører hindrer desuden identifikationen af savnede personer, især i sager, der involverer uidentificerede lig, hvor retsmedicinske eksperter skal have retslig tilladelse til at dele oplysninger.

RFL, der koordineres af ICRC's *Central Tracing Agency*, tilbyder gratis og fortrolige tjenester til personer, der søger efter savnede slægtninge eller ønsker at oplyse deres familier om, hvor de er. Netværket anvender digitale værktøjer og platforme til at administrere sager og opspore savnede personer.

I 2021 lancerede INTERPOL I-Familia ⁽¹²⁴⁾, en database, der giver familier mulighed for at afgive DNA-prøver under strenge sikkerhedsforanstaltninger.

Nedenfor opsummeres de vigtigste værktøjer og platforme, der er særligt relevante for ansøgere.

⁽¹²⁴⁾ INTERPOL, "I-Familia", INTERPOL's websted, udateret, tilgået den 7. november 2024, <https://www.interpol.int/How-we-work/Forensics/I-Familia>.

Organisation	Platform	Beskrivelse	Vigtigste karakteristika
Den Internationale Røde Kors- og Røde Halvmånebevægelse (RFL-tjenesten)	Genoprettelse af familiemæssig tilknytning, https://familylinks.icrc.org/	ICRC og de nationale selskaber i Røde Kors og Røde Halvmåne driver denne platform for at hjælpe asylansøgere og flygtninge med at blive genforenet med familiemedlemmer, der er adskilt af konflikter, migration eller katastrofer. Platformen giver personer mulighed for at finde det nærmeste ICRC-kontor, så de kan få adgang til RFL-tjenesten og/eller få adgang til onlinetjenester, når det er muligt. I mange sammenhænge tilbyder RFL-tjenesten at sende vigtige dokumenter fra ét land til et andet, hvilket kan være yderst relevant som led i forberedelsen af sammenføringsprocessen. Denne platform omfatter også tjenesten <i>Trace the Face</i> , der er skræddersyet til migranter og asylansøgere. Personer, der leder efter deres nærmeste, kan offentliggøre et foto af sig selv på webstedet, så de kan blive genkendt af deres familiemedlemmer og få kontakt med familien gennem et ICRC-kontor.	Global rækkevidde: opererer i flere lande og er tilgængelig for asylansøgere over hele verden. Personlig støtte: de lokale selskaber i Røde Kors og Røde Halvmåne tilbyder direkte bistand til opsporing og genforening af familier. Privatlivets fred og sikkerhed: asylansøgeres sikkerhed og fortrolighed prioriteres, hvilket er afgørende i sårbare situationer.
	<i>Trace the Face</i> -tjenesten, https://tracetheface.familylinks.icrc.org/?lang=en		

Organisation	Platform	Beskrivelse	Vigtigste karakteristika
Refugees United	REFUNITE, https://refunite.org/	REFUNITE er en mobil- og onlineplatform, der specifikt har til formål at hjælpe flygtninge og asylansøgere med at finde savnede familiemedlemmer. Brugere kan oprette en anonym profil og søge efter familiemedlemmer ved hjælp af tilgængelige oplysninger som f.eks. navne, lokaliteter og andre identifikationsoplysninger.	Tilgængelighed: optimeret til mobile enheder og områder med lav båndbredde, hvilket gør den tilgængelig for asylansøgere med begrænset internetadgang. Anonymitet: beskytter brugernes identitet, så asylansøgere kan søge efter familiemedlemmer, uden at det går ud over deres sikkerhed. SMS-baserede tjenester tilbyder en SMS-baseret søgefunktion, som er særlig nyttig i regioner med begrænset internetforbindelse.

Organisation	Platform	Beskrivelse	Vigtigste karakteristika
INTERPOL	I-Familia, https://www.interpol.int/How-we-work/Forensics/I-Familia	I-Familia er en innovativ DNA-database, der blev lanceret af INTERPOL i 2021 for at hjælpe med at identificere savnede personer gennem DNA-matchning af familiemedlemmer.	DNA-matchning af familiemedlemmer: giver pårørende til savnede personer mulighed for at afgive DNA-prøver til sammenligning med uidentificerede menneskelige rester. Global rækkevidde: tilgængelig for retshåndhævende myndigheder over hele verden til identifikation af savnede personer og ofre for katastrofer. Privatliv og sikkerhed: fungerer med strenge sikkerhedsforanstaltninger for at beskytte følsomme genetiske data. Supplerer eksisterende systemer: fungerer sammen med andre platforme og løser sager, hvor direkte DNA-profiler af savnede personer ikke er tilgængelige, men familiemedlemmer kan identificeres.

4.3. Oversigt over anvendte metoder

Denne tabel giver et ikke-udtømmende overblik over de metoder, der anvendes til familieopsporing, med fokus på de vigtigste involverede aktører og fordelene og udfordringerne ved hver tilgang.

Metoder	Hvem er involveret (herunder ikkestatslige aktører)	Fordele	Ulemper
Samtale med barnet	Socialarbejdere, børneværnsmedarbejdere, værge/repræsentant, psykologer, ikkestatslige organisationer (NGO'er), mellemstatslige organisationer (IGO'er) og internationale statslige organisationer.	Direkte indsigt i barnets oplevelse; opbygger tillid.	Barnet kan være følelsesmæssigt påvirket eller have svært ved at huske eller give detaljerede oplysninger. Der bør derfor gøres en indsats for at begrænse antallet af samtaler, der kan være potentielt traumatiske for barnet.
Samtale med familiemedlemmer	Socialarbejdere, børneværnsmedarbejdere, værge/repræsentant, psykologer, NGO'er, IGO'er.	Giver detaljerede oplysninger om familiens historie og kontekst. Etablerer direkte kommunikation; muliggør øjeblikkelig verificering af oplysninger.	Familiemedlemmer kan være svære at finde; der er risiko for, at de giver ufuldstændige eller partiske oplysninger. Potentielle risici i forbindelse med beskyttelse af børn skal vurderes nøje for at sikre barnets sikkerhed og trivsel. Skal overvejes nøje.
Brug af nationale databaser/ optegnelser i værtslandet	Statslige myndigheder, immigrationsmyndigheder, retshåndhævende myndigheder, NGO'er.	Tilgængelige og ofte omfattende; nyttige til at bekræfte retlig status og historie.	Kan være underlagt databeskyttelsesrestriktioner; indeholder muligvis ikke alle relevante oplysninger. Procedurene for at få adgang til dem kan være langvarige.
Brug af databaser/ optegnelser i andre EU+-lande	Statslige myndigheder, retshåndhævende myndigheder, EU-institutioner, NGO'er.	Krydshenvisninger øger chancerne for et vellykket resultat; kan spore bevægelser på tværs af grænser.	Begrænsninger i udveksling af data mellem stater; potentielle sprogbarrierer; omfatter muligvis ikke alle relevante oplysninger.

Metoder	Hvem er involveret (herunder ikkestatslige aktører)	Fordele	Ulemper
Brug af databaser/ optegnelser i oprindelseslandet/ optegnelser i andre lande	Offentlige organer, internationale organisationer, ambassader, konsulater, NGO'er.	Udvider søgningen globalt; nyttigt i tilfælde af diaspora.	Selv om det er værdifuldt, kan der være bureaukratiske forsinkelser og potentiel mangel på samarbejde fra oprindelseslandet. Det er afgørende, at der udvises forsigtighed i sager vedrørende asylansøgninger for at sikre, at følsomme oplysninger behandles med største omhu, og at man undgår handlinger, der kan bringe asylansøgerens sikkerhed eller beskyttelse i fare. Skal overvejes nøje.
Inddragelse af socialcentre i oprindelseslandet	Offentlige socialcentre, NGO'er, IGO'er, lokalsamfundsbase- rede organisationer.	Kan give kulturel kontekst; støtter langsigtet familiesammenføring.	Koordinationsudfordringer og varierende kvalitet af tjenester afhængigt af lokale ressourcer; potentielle risici for barnet eller familien; nøje overvejelse er nødvendig for at sikre, at inddragelse af disse tjenester ikke utilsigtet udsætter barnet eller familien for yderligere skade, især i sager, der involverer asyl- eller beskyttelsesspørgsmål. Skal overvejes nøje.

Metoder	Hvem er involveret (herunder ikkestatslige aktører)	Fordele	Ulemper
Inddragelse af <i>International Social Service</i> /NGO'er/IGO'er	UNHCR, IOM, Røde Kors, Red Barnet, andre humanitære organisationer.	Adgang til specialiseret ekspertise og globale netværk; holistisk tilgang til sammenføring. Koordinering mellem flere organisationer kan fremme innovative løsninger.	Reaktionstiden kan være lang på grund af inddragelsen af flere organisationer, hvilket kan forsinke familiesammenførings bestræbelser. Der er desuden risiko for reviktimisering, da disse organisationer kan forlade sig på oplysninger, der er indsamlet direkte fra barnet og/eller dets familiemedlemmer. Derudover kan deres strenge overholdelse af deres humanitære mandat begrænse mængden af oplysninger, de er villige til at dele med myndighederne, da deres primære rolle er at handle på vegne af familien i opsporingsprocessen.
Inddragelse af trossamfund	Kirker, moskeer, helligdomme, trosbaserede NGO'er.	Nyder tillid i lokalsamfundene; kan hurtigt mobilisere lokal støtte; kan have adgang til lokale registre og netværk.	Kan have begrænsede ressourcer og begrænset ekspertise til at håndtere komplekse eller følsomme sager, især sager, der involverer beskyttelsen af børn, eller traumer; potentielle risici, hvis fordomme baseret på religiøs tilhørsforhold påvirker støtteydelsernes upartiskhed eller inkluderende karakter, hvilket kan påvirke sårbare personers sikkerhed og trivsel. Skal overvejes nøje.

Metoder	Hvem er involveret (herunder ikkestatslige aktører)	Fordele	Ulemper
Onlineplatforme	SoMe-platforme, specialiserede websteder til familieopsporing.	Stor rækkevidde, hvilket muliggør hurtig spredning af oplysninger og forbindelse på tværs af grænser; kan tilgås globalt, hvilket giver bredere søgemuligheder.	Hensynet til privatlivets fred og sikkerheden er afgørende, især ved håndtering af følsomme oplysninger, der kan bringe personers sikkerhed i fare, hvis de ikke beskyttes tilstrækkeligt; uligheder i adgangen til teknologi eller internettet kan udelukke visse sårbare personer og begrænse deres mulighed for at deltage i opsporingsprocessen og potentielt lade dem tilbage uden nødvendig beskyttelse. Skal overvejes nøje.
Teknologiudbydere	Virksomheder, der tilbyder teknologiske løsninger som f.eks. databaser, ansigtsgenkendelse og kommunikationsværktøjer.	Tilbyder innovative værktøjer, der forbedrer søgeeffektiviteten, såsom databaser og ansigtsgenkendelse; kan levere sikre og skalerbare løsninger.	Høje omkostninger og ressourcekrav kan begrænse adgangen til vigtig teknologi, især i ressourcefattige miljøer, hvor sårbare personer kan blive ladet tilbage uden den nødvendige støtte; teknologien kan også være utilstrækkelig til fuldt ud at sikre den pågældende persons generelle sikkerhed og trivsel. Skal overvejes nøje.
Lokale ledere	Lokale menighedsforstandere, stammeledere, landsbyledere og respekterede borgere i lokalsamfundet.	Dyb forståelse af den lokale kontekst og kulturelle dynamik; respekterede personer kan fremme tillid og samarbejde.	Der er risiko for partiskhed eller forudindtagethed, navnlig i konfliktramte områder, hvilket kan bringe retfærdigheden og sikkerheden i forbindelse med den ydede støtte i fare; deres inddragelse kan være begrænset til specifikke regioner eller grupper. Skal overvejes nøje.

Bilag I. Retlig ramme – fokus på børns rettigheder

Nogle børn krydser grænser uden følgeskab af en ansvarlig voksen, eller de kan blive ladet tilbage uden ledsager efter eller før indrejsen på europæisk område. Risikoen for at miste sin familie er stor. Familieadskillelse kan ske ved et uheld, f.eks. på grund af krisesituationer eller begrænsninger i bevægelsesfriheden. At lade børn tilbage kan også være en beskyttelses- og copingstrategi, som forældre og/eller børn anvender, når situationen bliver livstruende, og ressourcerne er opbrugt.

På grund af deres iboende sårbarhed er børn, der rejser alene gennem ukendte lande, udsat for en højere risiko for vold og misbrug. I nogle tilfælde kan andre faktorer øge deres sårbarhed yderligere, da barnet kan være udokumenteret eller statsløst eller have behov for international beskyttelse.

EU's strategi for børns rettigheder ⁽¹²⁵⁾ har til formål at styrke EU's fulde engagement – som nedfældet i Lissabontraktaten ⁽¹²⁶⁾ og chartret – i at fremme, beskytte og opfylde barnets rettigheder i alle relevante EU-politikker og -tiltag.

Denne forpligtelse styrkes af forskellige instrumenter, herunder de nedenstående.

Europæisk børnegaranti ⁽¹²⁷⁾. Dette initiativ sikrer, at børn i nød har adgang til væsentlige tjenester som f.eks. sundhedspleje, uddannelse, børnepasning og bolig.

Kommissionens meddelelse om beskyttelse af migrantbørn (COM/2017/211) ⁽¹²⁸⁾. Denne meddelelse omhandler migrantbørns særlige behov og fremhæver deres behov for beskyttelse og integration.

Handlingsplan om integration og inklusion 2021-2027 (COM/2020/758) ⁽¹²⁹⁾. Denne plan skitserer foranstaltninger til støtte for integration og inklusion af migranter og alle, der har behov for international beskyttelse, herunder børn, i EU's samfund.

Disse rammer har sammen til formål at beskytte børns rettigheder og trivsel og sikre, at deres specifikke behov opfyldes, og at de beskyttes under hele deres rejse og ved ankomsten til EU.

Chartret garanterer, at børn har ret til den beskyttelse og omsorg, der er nødvendig for deres trivsel. Det sikrer også, at børn har ret til frit at udtrykke deres synspunkter om spørgsmål, der

⁽¹²⁵⁾ Europa-Kommissionen: *EU Strategy on the Rights of the Child*, 24. marts 2021, tilgået den 22. januar 2024, https://commission.europa.eu/document/86b296ab-95ee-4139-aad3-d7016e096195_en.

⁽¹²⁶⁾ Lissabontraktaten om ændring af traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, underskrevet i Lissabon den 13. december 2007, <https://eur-lex.europa.eu/eli/treaty/lis/sign>

⁽¹²⁷⁾ Europa-Kommissionen: *European Child Guarantee*, 24. marts 2021, <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=1428&langId=en>

⁽¹²⁸⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet – Beskyttelse af migrantbørn (COM(2017) 211 final af 12. april 2017), <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/ALL/?uri=CELEX:52017DC0211>

⁽¹²⁹⁾ EuropeanMeddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – Handlingsplan om integration og inklusion 2021-2027 (COM(2020) 758 final af 24. november 2020), <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52020DC0758>.

berører dem, og at der tages behørigt hensyn til deres synspunkter i overensstemmelse med deres alder og modenhed. Desuden understreges det i artikel 7 i chartret, at det er vigtigt at respektere familielivet – et centralt princip, der er retningsgivende for familiesammenføringsbestræbelserne. Denne forpligtelse til at beskytte familiens enhed og barnets rettigheder er af central betydning for EU's politikker og sikrer, at alle foranstaltninger prioriterer barnets tarv og værner om familielivets integritet.

Princippet om barnets tarv, der er nedfældet i FN's konvention om barnets rettigheder ⁽¹³⁰⁾, bekræftes i chartret, hvor det fastslås, at barnets tarv skal komme i første række i alle handlinger vedrørende børn, uanset om de træffes af offentlige myndigheder eller private institutioner.

Som det anerkendes i præamblen til FN's konvention om barnets rettigheder, er familien "den grundlæggende enhed i samfundet og naturlige ramme for alle sine medlemmer og særligt børns vækst og trivsel" ⁽¹³¹⁾ og bør som sådan gives den nødvendige beskyttelse og hjælp. Princippet om familiens enhed, som anerkendes yderligere i den europæiske menneskerettighedskonvention (artikel 8), bør tages i betragtning ved vurderingen af barnets tarv. I overensstemmelse med artikel 24, stk. 3, i chartret indgår familiens enhed i denne vurdering sammen med den mindreåriges trivsel og udvikling, sikkerhedshensyn og den mindreåriges synspunkter i overensstemmelse med vedkommendes alder og modenhed.

Ud over barnets tarv – og i specifik sammenhæng med familieopsporing – spiller en række andre rettigheder, der er nedfældet i FN's konvention om barnets rettigheder, en rolle, når familieopsporing overvejes.

- Retten til **navn, statsborgerskab og forældreomsorg** ⁽¹³²⁾.

"1. Barnet skal registreres umiddelbart efter fødslen og skal fra fødslen have ret til et navn, ret til at opnå et statsborgerskab og, så vidt muligt, **ret til at kende og blive passet** af sine forældre".

- Retten til at **bevare sin identitet, herunder statsborgerskab, navn og familierelationer** ⁽¹³³⁾. Barnets identitet omfatter kønsidentitet, seksuel orientering, religion, overbevisninger, kulturel identitet, personlighed og retten til adgang til oplysninger om dets biologiske familie i overensstemmelse med det pågældende lands retlige bestemmelser.
- Retten til at **opretholde de familiemæssige bånd og regelmæssig personlig forbindelse** og direkte kontakt med begge forældre ⁽¹³⁴⁾. I artikel 9 i FN's konvention om barnets rettigheder foreskrives det:

"1. [...] at barnet ikke adskilles fra sine forældre mod deres vilje, undtagen når kompetente myndigheder, hvis afgørelse er undergivet retlig prøvelse, i overensstemmelse med gældende lov og praksis bestemmer, at en sådan adskillelse er nødvendig af hensyn til barnets tarv.

⁽¹³⁰⁾ hUNFN's Generalforsamling, konventionen om barnets rettigheder, 20. november 1989, Generalforsamlingens resolution 44/25, <https://www.ohchr.org/en/instruments-mechanisms/instruments/convention-rights-child>

⁽¹³¹⁾ FN's Generalforsamling, [konventionen om barnets rettigheder](#), 20. november 1989, De Forenede Nationers traktatsamling, bind 1577, præambel, s. 1.

⁽¹³²⁾ Artikel 7 i FN's konvention om barnets rettigheder.

⁽¹³³⁾ Artikel 8 i FN's konvention om barnets rettigheder.

⁽¹³⁴⁾ Lignende indhold findes i artikel 24, stk. 3, i chartret.

[...]

3. Deltagerstaterne skal respektere retten for et barn, der er adskilt fra den ene eller begge forældre, til at opretholde regelmæssig personlig forbindelse og direkte kontakt med begge forældre, undtagen hvis dette strider mod barnets tarv”.

- Retten til **familiesammenføring** er fastsat i artikel 10 i FN's konvention om barnets rettigheder:

”1. [...] ansøgninger fra et barn eller dets forældre om indrejse i eller udrejse fra en deltagende stat med henblik på familiesammenføring behandles på en positiv, human og hurtig måde af deltagerstaterne. Deltagerstaterne skal endvidere sikre, at indgivelse af en sådan ansøgning ikke medfører negative virkninger for ansøgere og deres familiemedlemmer.

2. Et barn, hvis forældre har fast bopæl i forskellige stater, skal have ret til, undtagen under særlige omstændigheder, regelmæssigt at have personlig forbindelse og direkte kontakt med begge forældre [...]”.

Desuden fastsættes det i artikel 22 i FN's konvention om barnets rettigheder, at:

”2. [...] deltagerstaterne [skal] samarbejde om enhver bestræbelse [...] med henblik på at beskytte og bistå et sådant barn og på at spore forældrene eller andre medlemmer af familien til ethvert barn, der er flygtning, med det formål at opnå de oplysninger, der er nødvendige for at barnet skal kunne genforenes med sin familie”.

Med hensyn til flygtningebørn fastsættes det i artikel 10, stk. 3, i Rådets direktiv 2003/86/EF (direktivet om familiesammenføring) ⁽¹³⁵⁾, at medlemsstaterne:

”a) [skal] tillade indrejse og ophold for førstegradsslægtninge i lige opstigende linje med henblik på familiesammenføring uden at kræve betingelserne i artikel 4, stk. 2, litra a), opfyldt

b) [kan] tillade indrejse og ophold for flygtningens værge eller ethvert andet familiemedlem med henblik på familiesammenføring, hvis flygtningen ikke har nogen slægtninge i lige opstigende linje, eller hvis sådanne slægtninge ikke kan opspores”.

- Respekt for **barnets synspunkter** ⁽¹³⁶⁾. Alle børn har ret til frit at udtrykke deres synspunkter. Barnets synspunkter skal tillægges behørig vægt i alle spørgsmål, der vedrører det, i overensstemmelse med dets alder og modenhed. Med henblik herpå skal barnet navnlig have mulighed for at blive hørt i eventuelle retslige og administrative procedurer, der berører det.
- Beskyttelse mod indblanding i **privat- og familieliv, hjem eller brevveksling** ⁽¹³⁷⁾. Denne ret beskytter børns privatliv mod vilkårlig indblanding fra offentlige myndigheder og private organisationer, som medierne. Denne beskyttelse dækker fire forskellige områder: privatliv, familieliv, hjem og brevveksling.

⁽¹³⁵⁾ Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251 af 3.10.2003).

⁽¹³⁶⁾ Artikel 12 i FN's konvention om barnets rettigheder. En lignende bestemmelse findes i artikel 24, stk. 1, i chartret.

⁽¹³⁷⁾ Artikel 16 i FN's konvention om barnets rettigheder.

- Særlig bistand og beskyttelse af **børn, der midlertidigt eller konstant er afskåret fra deres familiemæssige omgivelser**, er fastlagt i artikel 20 i FN's konvention om barnets rettigheder: ”

”1. Et barn, der midlertidigt eller konstant er afskåret fra sine familiemæssige omgivelser eller som af hensyn til sit eget bedste ikke kan tillades at forblive i disse omgivelser, har ret til særlig beskyttelse og bistand fra statens side.

2. Deltagerstaterne skal i overensstemmelse med deres nationale ret sikre alternativ omsorg for et sådant barn”.

- **Beskyttelse og humanitær bistand** til flygtningebørn eller asylsøgende børn, når de ansøger om eller tildeles **flygtningestatus, og retten til at opspore deres familiemedlemmer for at indhente de oplysninger, der er nødvendige for familiesammenføring** ⁽¹³⁸⁾.

Især når der henvises til flygtningebørn, anerkender FN's konvention om barnets rettigheder ⁽¹³⁹⁾ ikke blot retten til at modtage passende beskyttelse og humanitær bistand, men også til at opspore forældrene eller andre familiemedlemmer. Den anerkender også retten til at nyde samme beskyttelse som ethvert andet barn, der permanent eller midlertidigt er afskåret fra sine familiemæssige omgivelser. Som en hjørnesten i familieopsporingsprocessen for uledsagede børn med behov for international beskyttelse er denne ret i vidt omfang blevet anerkendt i EU's asylregler.

I overensstemmelse med EU's forpligtelse til at beskytte børns rettigheder integrerer pagten ovennævnte instrumenter, f.eks. **EU's strategi for børns rettigheder** og dens integrerede komponent **den europæiske børnegaranti, Kommissionens meddelelse om beskyttelse af migrantbørn** og **handlingsplanen om integration og inklusion 2021-2027**. Disse instrumenter sikrer, at der tages hensyn til barnets tarv i alle handlinger, og styrker den beskyttelse og omsorg, der er nødvendig for deres trivsel som beskrevet i artikel 24 i chartret.

⁽¹³⁸⁾ Artikel 22 i FN's konvention om barnets rettigheder.

⁽¹³⁹⁾ Artikel 22 i FN's konvention om barnets rettigheder.

Den Europæiske Unions
Publikationskontor

